

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม ๕๑/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อม ๔ /๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายปกาสิตหรือเจษฎา ณะแพทย์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้คำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี

ตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดมุกดาหาร จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน

หรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควร

แจ้งให้ทราบ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินเงินลงทุน ๒ แห่ง คือ ๑) เงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๘

จำกัด และ ๒) เงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสิน และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนา

ไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นกรณีพ้นจากตำแหน่ง ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง

(อม.๕๐)

- ๒ -

ของผู้ถูกกล่าวหา และลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑), และมาตรา ๑๖๗ กับขอให้นับโทษต่อจากโทษจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๔๒ - ๔๔/๒๕๖๓, คดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๓๙/๒๕๖๕ และจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๖๖/๒๕๖๕ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ ๑ และจำเลยในคดีที่ผู้ร้องขอให้นับโทษต่อ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง สำนวนการไต่สวนของผู้ร้องและคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดมุกดาหาร ตั้งแต่วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินเงินลงทุน ๒ แห่ง คือ ๑) เงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ที่อยู่ในชื่อนายวิชา มาลัย มูลค่า ๔,๙๙๘,๐๐๐ บาท และนางเทียมจิตต์ โสธรชัย มูลค่า

(อม.๕๐)

- ๓ -

๑,๐๐๐ บาท และ๒) เงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน ที่อยู่ในชื่อนายทศพร
ปิยะรุ่งบัณฑิต มูลค่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท และนางสาวอุไทย สุจริต มูลค่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท
บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด เดิมชื่อบริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด จดทะเบียนเมื่อวันที่
๑๑ มีนาคม ๒๕๓๖ โดยนายวิทยา ณะแพทย์ บิดาผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ขอขึ้นจดทะเบียน
ผู้ถูกกล่าวหาเคยเป็นผู้ถือหุ้นและมีชื่อเป็นกรรมการบริษัทดังกล่าว ต่อมามีการเปลี่ยนผู้ถือหุ้น
และกรรมการหลายครั้ง เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ บริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓)
จำกัด จดทะเบียนเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และไม่มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ถือหุ้น
ตามเอกสารหมาย ร.๑๐ ห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน จดทะเบียนวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๖
โดยนางสาวปิยะพร ปิยะรุ่งบัณฑิต เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ และนางสาวอุไทย สุจริต เป็นหุ้นส่วน
ต่อมาวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ มีการเปลี่ยนหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการจากนางสาวปิยะพร
เป็นนายทศพร ปิยะรุ่งบัณฑิต ไม่ปรากฏชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นหุ้นส่วนตามเอกสารหมาย ร.๑๕
ระหว่างวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๑ บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด เป็นคู่สัญญา
กับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย รวม ๑๔ สัญญา และระหว่างวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่
๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสินเป็นคู่สัญญากับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย

(อม.๕๐)

- ๔ -

รวม ๑๐ สัญญา เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด โอนเงิน ๗๐๙,๐๐๐ บาท และเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๕ บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด โอนเงิน ๗๙๙,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีธนาคารของผู้ถูกร้อง ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๒ ผู้ร้องมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๖ แจ้งให้ผู้ถูกร้องหาชี้แจงข้อเท็จจริง ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๙ ผู้ถูกร้องหาหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๖ ชี้แจงว่าผู้ถูกร้องหาไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ได้เป็นผู้ถือหุ้นและกรรมการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการของกิจการดังกล่าว ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๐ ผู้ร้องแจ้งข้อกล่าวหาและข้อกล่าวหาเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๖ และวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๗ ตามลำดับ ผู้ถูกร้องหาหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๗ และมีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมฉบับลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๑ ถึง ร.๒๔ ผู้ร้องเห็นว่า คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาฟังไม่ขึ้น จึงมีมติว่าผู้ถูกร้องหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ผู้ถูกร้องหาเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๔๒ - ๔๔/๒๕๖๓ คดีหมายเลขแดงที่

(อม.๕๐)

- ๕ -

อท ๒๓๙/๒๕๖๕ และจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๖๖/๒๕๖๕ ของศาลอาญาคดีทุจริตและ
ประพฤติมิชอบภาค ๔

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามข้อโต้แย้งของผู้ถูกกล่าวหาประการแรกว่า คำร้อง
ขาดอายุความหรือไม่ โดยผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าคดีนี้เหตุเกิดเมื่อปี ๒๕๕๕ ผู้ร้องยื่นคำร้อง
เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๗ เกินกว่าสิบปีนับแต่วันกระทำความผิด จึงขาดอายุความ เห็นว่า
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๑๖๗ ระบุว่าโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จึงมี
กำหนดอายุความห้าปีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) เมื่อผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๓
ธันวาคม ๒๕๖๒ อายุความจึงเริ่มนับแต่วันดังกล่าว มิใช่ นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งหรือ
วันที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ทรัพย์สินมาในปี ๒๕๕๕ ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๗ ยังไม่พ้น
กำหนดห้าปี จึงไม่ขาดอายุความ ที่ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งประการต่อไปว่า ประกาศคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน
ของเจ้าพนักงานของรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม

๒๕๖๑ ทรัพย์สินตามคำร้องไม่เคยเป็นของผู้ถูกกล่าวหา จึงไม่อาจใช้บังคับย้อนหลังกับผู้ถูกกล่าวหา
ได้นั้น เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ
รัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติ
ภาวะต่อผู้ร้องตามที่มีอยู่จริงเมื่อเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙),
๑๐๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนด
ตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙)
พ.ศ. ๒๕๖๑ และประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง
หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.
พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๒ ภายหลังจากวันที่
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
ใช้บังคับนับแต่วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม

การทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวใช้บังคับนับแต่ วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๑ จึงใช้บังคับแก่คดีได้ ข้อโต้แย้งทั้งสองข้อของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือ หนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่ง นายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมน้ำคำสร้อย จังหวัดมุกดาหาร หรือไม่ ผู้ร้องมีนายทศพร ปิยะรุ่งบัณฑิต นางสาวอุไทย สุจริต นายทรงธรรม ดุยอุดมย์ นางสาวปิยะพร ปิยะรุ่งบัณฑิต และ นางสาวมณีรัตน์ คนยืน เบิกความเป็นพยานประกอบสำนวนการไต่สวนของผู้ร้อง ตามคำเบิกความ ของพยานผู้ร้องดังกล่าวกรณีเงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วน จำกัดมณฑลสิน แม้ไม่ปรากฏชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นกรรมการ หุ้นส่วนผู้จัดการ หรือผู้ถือหุ้นก็ตาม แต่นายทรงธรรมเบิกความว่าพยานเคยทำงานเป็นช่างซ่อมรถไถนาเดินตามและรถแทรกเตอร์ของ บริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ ถึงปี ๒๕๔๖ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของและผู้บริหาร มีอำนาจตัดสินใจและเป็นผู้จ่ายเงินเดือนให้แก่พนักงาน เหตุที่มีชื่อพยานเป็น กรรมการบริษัทในปี ๒๕๔๒ และเป็นผู้ถือหุ้น ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๔ เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาจะ

ลงสมัครรับเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่น จึงขอใช้ชื่อพยานเป็นกรรมการ พยานไม่มีความรู้เกี่ยวกับบริษัท และได้ยินยอมที่จะให้ชื่อไปแต่ก็ไม่กล้าขัดเพราะกลัวว่าจะถูกไล่ออก ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความรู้กฎหมาย พยานไม่คิดว่าจะนำบริษัทไปกระทำความผิดต่อกฎหมาย นางสาวมณีรัตน์เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการพิเศษซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบสำนวนการไต่สวนเบิกความว่าพยานเรียกนายทรงธรรมมาให้ถ้อยคำตามบันทึกถ้อยคำพยานเอกสารหมายเลข ร.๔๘ นอกจากนี้พยานยังได้เรียกนางเทียมจิตต์ โสธรชัย มาให้ถ้อยคำแล้ว นางเทียมจิตต์ยืนยันว่าเป็นพี่สาวนายวิทยาซึ่งเป็นบิดาผู้ถูกกล่าวหา แต่ไม่รู้จักบริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด หรือบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด บัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นของบริษัทดังกล่าวมีชื่อนางเทียมจิตต์เป็นผู้ถือหุ้นเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาขอสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้าน นางเทียมจิตต์เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นหลานจึงยอมมอบให้แต่ไม่ทราบว่าเขาไปทำอะไร ตามบันทึกถ้อยคำพยานเอกสารหมายเลข ร.๔๖ และพยานเรียกนายวิชามาให้ถ้อยคำแล้วจัดทำบันทึกถ้อยคำของนายวิชาตามเอกสารหมายเลข ร.๓๗ สรุปความว่า นายวิชาเป็นช่างซ่อมโทรทัศน์ เคยถูกดำเนินคดีอาญาและได้รับการช่วยเหลือจากนายวิทยาในเรื่องการประกันตัว เมื่อพ้นโทษออกมาประมาณปี ๒๕๒๓ นายวิทยาขอให้ลงนามในเอกสารขอกู้เงินจากธนาคารแทน ต่อมาอีกหลายปีนายวิทยาโทรศัพท์แจ้งว่าให้นายวิชา

ทำตามที่ถูกกล่าวหาสั่งการ ผู้ถูกกล่าวหาพานายวิชาไปสถานที่ราชการและสำนักงานสรรพากร นายวิชายินยอมทำตามเพราะเป็นหนี้บุญคุณนายวิทยา แต่นายวิชาไม่เคยมีส่วนเกี่ยวข้องกับ บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และไม่เคยทำสัญญากับส่วนราชการแต่อย่างใด ภายหลังมีเจ้าหน้าที่ สรรพากรแจ้งว่านายวิชามีรายได้นายวิชาโทรศัพท์ติดต่อนายวิทยาจึงทราบว่านายวิทยาเสียชีวิต นายวิชาแจ้งต่อผู้รับโทรศัพท์ให้เอาชื่อนายวิชาออกจากเอกสารหลักฐานการทำธุรกรรม แล้วนาย วิชาเข้าแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองยโสธร เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๗ ว่ามีคนร้ายนำสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและลายมือชื่อไปใช้จดทะเบียนบริษัท เจษฎา ๒๙ จำกัด แจ้งให้เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ และนำเอกสารไปเปิดบัญชีธนาคารกรุงเทพ สาขา มุกดาหาร ชื่อบัญชีบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด โดยนายวิชา มาลัย ผู้แทนนิติบุคคล เป็นผู้ขอเปิดบัญชี และทำสัญญากับส่วนราชการ ตามสำเนารายงานประจำวันรับแจ้งเป็นหลักฐานเอกสารหมาย ร.๔๓ ส่วนกรณีเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสินที่อยู่ในชื่อนายทศพรและนางสาวอุไยนั้น นางสาวปิยะพรเป็นพยานเบิกความว่าปี ๒๕๔๕ คบหาเป็นคนรักกับผู้ถูกกล่าวหาขณะดำรงตำแหน่ง สมาชิกสภาเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย ผู้ถูกกล่าวหาชักชวนให้จดทะเบียนตั้งห้างหุ้นส่วน จำกัดมณฑนสินโดยให้ไปหาญาติมาร่วมเป็นหุ้นส่วน พยานจึงให้นางสาวอุไยซึ่งเป็นภริยานายทศพร

มาเป็นหุ้นส่วนโดยไม่ได้นำเงินมาลงทุน ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ลงทุนแต่ผู้เดียว พยานไม่เคยเข้าไปดำเนินกิจการและไม่เคยได้ค่าตอบแทนจากกิจการ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นคนทำสัญญารับเหมางาน ในบางครั้งผู้ถูกกล่าวหาจะนำเอกสารใบเสนอราคาและเช็คของห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสินมาให้พยานลงชื่อนายทศพรเป็นพยานเบิกความว่า นางสาวปิยะพรพี่สาวพยานซึ่งทำงานอยู่ที่ธนาคารกรุงเทพต้องเลื่อนตำแหน่งขึ้นเป็นผู้จัดการไม่อาจเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการหรือถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทได้ จึงขอให้พยานเป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการแทน พยานเห็นว่าเป็นการช่วยเหลือกันระหว่างพี่น้องจึงยินยอมทำตาม โดยจดทะเบียนให้มีชื่อพยานเป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการ ตามหนังสือรับรองนิติบุคคลเอกสารหมายเลข ร.๑๕ พยานไม่ได้เข้าไปบริหารจัดการห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสิน ไม่เคยลงนามในเอกสารใดและไม่เคยได้รับผลประโยชน์จากกิจการ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเคยคบหาเป็นคนรักกับนางสาวปิยะพรรู้ว่าจะมีเจ้าหน้าที่มาสอบสวน ผู้ถูกกล่าวหาได้มาพบพยานและชักชวนคำตอบโดยอธิบายขั้นตอนการประมูลงาน การดำเนินการก่อสร้างตามสัญญาที่ทำกับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยและบอกให้ตอบว่าพยานเป็นผู้ดำเนินการในนามของห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสิน ทั้งที่พยานไม่มีความรู้การทำธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง ผู้ถูกกล่าวหาบอกว่าถ้าไม่ตอบตามที่ชักชวนพยานจะถูกดำเนินคดีและได้รับโทษจำคุกทำให้พยานกลัว ผู้ถูกกล่าวหานำสำเนาสัญญาจ้างก่อสร้างประปา

หอลังสูง ซึ่งมีลายมือชื่อของผู้รับจ้างในสัญญาแต่ไม่ใช่ลายมือชื่อของพยานมาให้ดูและบอกให้พยาน
ฝึกเขียนลายมือชื่อให้เหมือนกับลายมือชื่อในสัญญา พยานแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจ สถานี
ตำรวจภูธรนิคมคำสร้อย ให้ดำเนินคดีผู้ถูกกล่าวหาว่าปลอมลายมือชื่อในคำขอจดทะเบียน และ
เอกสารเกี่ยวกับการเสนอราคาโครงการก่อสร้างของห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสินที่ทำกับหน่วยงาน
ของรัฐ ตามเอกสารหมายเลข ร.๓๔ ส่วนนางสาวอุไทยเป็นพยานเบิกความว่า นางสาวปิยะพรซึ่งเป็นพี่สาว
นายทศพรขอใช้ชื่อพยานร่วมเป็นหุ้นส่วนด้วยเพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมาย โดยพยานไม่ได้นำเงินมาลงทุน
หลังจากนั้นก็ไม่เคยมีส่วนเกี่ยวข้อง และไม่เคยได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากกิจการของห้างหุ้นส่วน
จำกัดมณฑนสิน ทั้งระหว่างที่เจ้าหน้าที่ผู้ร้องเรียกให้พยานไปให้ถ้อยคำ ผู้ถูกกล่าวหาที่บ้านเพื่อให้
พยานและนายทศพรยอมรับว่าเป็นเจ้าของห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน และเป็นผู้ทำสัญญากับ
เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย เห็นว่า พยานผู้ร้องให้ถ้อยคำและเบิกความในชั้นไต่สวนสอดคล้อง
ต่อกัน โดยเฉพาะนายทรงธรรมซึ่งเป็นช่างซ่อมรถไถนาเดินตามและรถแทรกเตอร์ของบริษัทไท
สทกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ ถึงปี ๒๕๔๖ ยืนยันว่าเป็นกิจการของ
ผู้ถูกกล่าวหา นายทรงธรรมเป็นเพียงลูกจ้างที่ไม่ปรากฏว่ามีฐานะทางการเงินเพียงพอที่จะเป็นผู้ถือ
หุ้นในปี ๒๕๔๔ จำนวน ๒๕,๐๐๐ หุ้น มีมูลค่ามากถึง ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท หรือมีความรู้ความสามารถ

ที่จะเป็นกรรมการบริษัทในปี ๒๕๔๒ เพราะในช่วงระยะเวลาดังกล่าว นายทรงธรรมยังคงเป็นพนักงานตำแหน่งช่างซ่อมประจำบริษัท ประการสำคัญปรากฏตามคำขอจดทะเบียนบริษัทและรายการจดทะเบียนแก้ไขเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ว่ามีกรรมการเก่าออก ๒ คน คือ นายวิทยาและผู้ถูกกล่าวหา กรรมการเข้าใหม่ ๒ คน คือ นายทรงธรรมและนายลม สิงห์ศร โดยปรากฏตามบันทึกถ้อยคำของนายลมเอกสารหมายเลข ร.๔๗ ว่านายลมเป็นพนักงานช่างซ่อมเครื่องยนต์ประจำบริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด ไม่ได้เป็นผู้ถือหุ้นตามบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นในปี ๒๕๔๔ จำนวน ๙,๔๐๐ หุ้น มูลค่า ๙๙๔,๐๐๐ บาท จนถึงปี ๒๕๕๑ เป็นผู้ถือหุ้นจำนวน ๔๕,๐๐๐ หุ้น มูลค่า ๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท นายลมมีฐานะยากจนจึงไม่มีเงินไปลงทุน ภายหลังจึงทราบว่าเหตุที่มีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นดังกล่าวทำให้นายลมต้องถูกตัดสิทธิออกจากบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ปัจจุบันอาศัยเงินสวัสดิการผู้สูงอายุเดือนละ ๖๐๐ บาท ลายมือชื่อที่ปรากฏในเอกสารของบริษัทน่าจะเป็นเอกสารที่เสมียนนำมาให้ลงลายมือชื่อในขณะที่ปฏิบัติงาน เนื่องจากนายลมอ่านหนังสือไม่ออกเพียงแต่ลงลายมือชื่อของตนได้เท่านั้น การดำเนินการเปลี่ยนแปลงกรรมการบริษัทและผู้ถือหุ้นมาเป็นนายทรงธรรมและนายลมซึ่งเป็นเพียงพนักงานของบริษัทและมีฐานะยากจนจึงขัดต่อเหตุผลและเป็นพิรุณ ประกอบกับบุคคลที่เคยปรากฏชื่อเป็นกรรมการและผู้ถือหุ้นบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด

นอกจากนายลมและนายทรงธรรมแล้ว ยังมีนางณัฐกาญจน์ เมตุลา และนางสาวสายสมร บุญดีวงศ์ ซึ่งเป็นพนักงานของบริษัทให้ถ้อยคำในชั้นไต่สวนของผู้ร้องว่าไม่เคยทราบว่าเป็นกรรมการและผู้ถือหุ้น และยืนยันว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของบริษัท ตามบันทึกถ้อยคำ เอกสารหมาย ร.๔๙ และร.๕๐ ตามลำดับ ส่วนบุคคลที่เคยปรากฏชื่อเป็นผู้ถือหุ้น คือ นางสาว เกตุวดี ยืนยง และนางสาวขวัญจุฬา จันทรโคตร ให้ถ้อยคำในชั้นไต่สวนของผู้ร้องว่าไม่ทราบว่า ตนเป็นผู้ถือหุ้นเช่นกัน ทั้งยืนยันว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของบริษัท ตามสำนวนคดีเอกสารหมาย ร.๒๙ หน้า ๔๙๔ และ ๔๙๕ พยานดังกล่าวข้างต้นไม่ปรากฏว่ามีสาเหตุโกรธเคืองหรือส่วน ได้เสียใดที่ต้องให้ถ้อยคำบิดเบือนไปจากความจริงเพื่อกล่าวร้ายผู้ถูกกล่าวหา จึงมีน้ำหนัก ใ้รับฟัง ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ข้างต้นแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหายังคงเป็นเจ้าของกิจการแต่ ใ้ใช้นายทรงธรรมและนายลม รวมทั้งผู้มีชื่ออื่นเป็นกรรมการและผู้ถือหุ้นแทน เพราะเหตุผลที่ ผู้ถูกกล่าวหาต้องการลงสมัครรับเลือกตั้งในเขตอำเภอนิคมคำสร้อย และจะนำบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ทำสัญญารับจ้างกับส่วนราชการ โดยในวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๒ และผู้ถูกกล่าวหายืนยันบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อ ผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ นั้น เงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด

(อม.๕๐)

- ๑๔ -

ที่อยู่ในชื่อนายวิชาและนางเทียมจิตต์ในฐานะผู้ถือหุ้นแทนผู้ถูกกล่าวหา และในทำนองเดียวกัน สำหรับการดำเนินกิจการของห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสินที่จดทะเบียนจัดตั้งในปี ๒๕๔๖ โดยนางสาวปิยะพรเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการและนางสาวอุไทยเป็นหุ้นส่วน ต่อมาปี ๒๕๕๕ มีการเปลี่ยนหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการจากนางสาวปิยะพรมาเป็นนายทศพร ซึ่งพยานผู้ร้องทั้งสามปากนี้ต่างเบิกความสอดคล้องต้องกันว่าพยานไม่เคยเกี่ยวข้องข้องกับการบริหาร ไม่เคยได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำเนินกิจการเองทั้งหมด ทั้งนายทศพรยังแจ้งความดำเนินคดีกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาปลอมลายมือชื่อในคำขอจดทะเบียน และเอกสารเกี่ยวกับการเสนอราคาโครงการก่อสร้างของห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสินที่ทำกับหน่วยงานของรัฐ ประการสำคัญ เมื่อห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสินและนายทศพรในฐานะส่วนตัวและในฐานะหุ้นส่วนผู้จัดการถูกพนักงานอัยการเป็นโจทก์ฟ้องในคดีหมายเลขดำที่ อท ๖๐/๒๕๖๕ คดีหมายเลขแดงที่ อท ๑๖/๒๕๖๖ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ ว่าเป็นผู้สนับสนุนผู้ถูกกล่าวหาในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ กรณีเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยทำสัญญาโครงการก่อสร้างประปาหอถ้ำสูง กับบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสิน นายทศพรให้การ

รับสารภาพตามฟ้อง อันเป็นการยอมรับในความผิดอาญาที่มีโทษจำคุก หากไม่เป็นความจริงคงไม่ให้การให้เป็นผลร้ายกับตนเองเช่นนี้ ยิ่งทำให้คำเบิกความนายทศพรที่ยืนยันว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำเนินกิจการห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสินทั้งหมด มีน้ำหนักน่าเชื่อถือ ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาเบิกความในคดีนี้ยอมรับว่าเงินทุนหมุนเวียนของบริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด บิดาผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้หาทุนโดยกู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานธุรกิจอุบลราชธานี วงเงินสินเชื่อ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในนามบริษัทนั้น ยังสอดคล้องกับบันทึกถ้อยคำของนายธนู ประสิทธิ์สุวรรณ ผู้อำนวยการฝ่าย ผู้บริหารสำนักงานธุรกิจอุบลราชธานี ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ที่ให้การในชั้นไต่สวนของผู้ร้องตามสำนวนคดี เอกสารหมาย ร.๒๙ หน้า ๖๑๔ และ ๖๑๕ สรุปได้ว่าการขอวงเงินสินเชื่อดังกล่าว แบ่งเป็น ๒ วงเงิน ให้บริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด ใช้ร่วมกับห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสิน จึงแสดงให้เห็นความเกี่ยวข้องและมีผลประโยชน์ร่วมกันอีกด้วย ที่ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธว่าบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด เป็นกิจการของนายวิทยาบิดาผู้ถูกกล่าวหา และห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสินเป็นกิจการของนางสาวปิยะพรกับพวกนั้น เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหากล่าวอ้างลอย ๆ ซึ่งแตกต่างจากพยานบุคคลที่ให้ถ้อยคำต่อผู้ร้องในชั้นไต่สวนและเบิกความต่อศาล โดยปรากฏ

ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ที่ผู้ถูกกล่าวหาสอดเข้าไปเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการกิจการดังที่ได้
วินิจฉัยแล้วข้างต้น จึงมีน้ำหนักน้อย ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่าคำเบิกความของนายทรงธรรม
ไม่น่าเชื่อถือเพราะไม่ได้เป็นลูกจ้างของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ตามที่นายทรงธรรมเบิกความ
ตอบทนายผู้ถูกกล่าวหาถามเพิ่มเติมยอมรับว่านายทรงธรรมมีชื่อในรายการส่งเงินสมทบของ
สถานประกอบการ สำนักงานประกันสังคม เอกสารหมายเลข ค.๑๓ ชื่อผู้ประกอบการ คือ บริษัท
เจษฎา ๙๒ จำกัด ซึ่งมีใช้บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด นั้น เห็นว่า ตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
และหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ยื่นต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นกรรมการ
ผู้จัดการบริษัทเจษฎา ๙๒ จำกัด ก็มีเงินลงทุนในบริษัทเป็นเงิน ๒,๙๕๐,๐๐๐ บาท ตาม
เอกสารหมายเลข ร.๗ และกรณีพ้นจากตำแหน่งผู้ถูกกล่าวหายังคงเป็นกรรมการผู้จัดการบริษัท
เจษฎา ๙๒ จำกัด ก็มีเงินลงทุนในบริษัทเป็นเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข ร.๘
แสดงให้เห็นว่านายทรงธรรมยังคงเป็นลูกจ้างของผู้ถูกกล่าวหาอยู่ จึงไม่เป็นพริฐและไม่ทำให้
คำเบิกความของนายทรงธรรมสูญน้ำหนักไป ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างต่อไปว่า ศาลปกครองสูงสุดมี
คำพิพากษาให้เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยผู้ว่าจ้างชำระเงินค่าจ้างให้บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด
หากผู้ถูกกล่าวหามีส่วนเกี่ยวข้องกับบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ก็คงเบิกจ่ายเงินค่าจ้างตามสัญญาให้

ไปโดยไม่ต้องฟ้องคดีนั้น เห็นว่า ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่าบริษัท
เจษฎา ๒๙ จำกัด ก่อสร้างถนนไม่เป็นไปตามแบบรูปรายละเอียดและข้อกำหนดในสัญญาจ้าง แต่
เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยไม่ได้มีหนังสือแจ้งให้ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง การที่บริษัทเจษฎา ๒๙
จำกัด นำคดีมาฟ้องเรียกเงินค่าจ้างถือว่าคู่สัญญาไม่ประสงค์จะบังคับตามสัญญาจ้างอีกต่อไป กรณี
จึงเป็นการแสดงเจตนาเลิกสัญญาโดยปริยาย และผลแห่งการเลิกสัญญาทำให้คู่สัญญาแต่ละฝ่าย
จำต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด จึงมี
สิทธิได้รับค่าแห่งการงานนั้น แต่เนื่องจากถนนที่ก่อสร้างมีความหนาของคอนกรีตไม่เป็นไปตาม
ข้อกำหนดในสัญญาจ้าง จึงให้จ่ายค่าแห่งการงานให้ร้อยละ ๘๐ ของเงินค่าวัสดุและแรงงาน
ประเดิมแห่งคดีเป็นเรื่องความรับผิดชอบตามสัญญาจ้างเท่านั้น จึงมิใช่ข้อยืนยันว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีส่วน
เกี่ยวข้องกับบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และที่ผู้ถูกกล่าวหาเบิกความอ้างว่า เงิน ๗๐๙,๐๐๐ บาท และ
๗๙๙,๐๐๐ บาท ที่โอนเข้าบัญชีธนาคารของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเงินที่ยืมจากนางจุฑามาศซึ่งขณะนั้น
เป็นกรรมการบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด นั้น เห็นว่า ในชั้นไต่สวนของผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ชี้แจงใน
รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนี้มาก่อน เพียงยกขึ้นกล่าวอ้างในชั้นไต่สวนของศาลโดยไม่ปรากฏหลักฐาน
การกู้ยืมเงิน ทั้งการโอนเงินออกจากบัญชีธนาคารของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด เข้าบัญชีธนาคารของ

ผู้ถูกกล่าวหายอมขัดต่อเหตุผลและขัดต่อการดำเนินกิจการของนิติบุคคล ยิ่งกว่านั้นยังขัดแย้งกับข้อที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่ากิจการเป็นของบิดาผู้ถูกกล่าวหา จึงไม่สมเหตุผลและเป็นพิรุณ ส่วนคดีของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าในวันสืบพยานคดีดังกล่าวทนายผู้ถูกกล่าวหาขอให้ศาลวินิจฉัยข้อกฎหมายเบื้องต้นว่า คณะกรรมการไต่สวนของผู้ร้องไม่ได้ไต่สวนภายในระยะเวลาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ ขอให้ยกฟ้อง ผู้ถูกกล่าวหาจึงยอมรับข้อเท็จจริงตามที่โจทก์บรรยายฟ้องมาโดยไม่ได้โต้แย้งข้อเท็จจริงอื่น ทั้งคำพิพากษาอ่านเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๖ ภายหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในคดีนี้เป็นเวลากว่า ๓ ปี จึงไม่อาจใช้คำพิพากษานี้เป็นข้อเท็จจริงเพื่อกล่าวหาได้นั้น เห็นว่า การพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดคดีนี้หรือไม่นั้น ศาลต้องพิจารณาจากคำร้องและเอกสารประกอบสำนวนการไต่สวน คำให้การ พยานหลักฐานของผู้ร้องและผู้ถูกกล่าวหาในชั้นไต่สวนของศาล โดยใช้ดุลพินิจวินิจฉัยชี้แจงน้ำหนักพยานหลักฐานทั้งปวง หาใช่รับฟังแต่เฉพาะผลคำพิพากษาของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ เพียงประการเดียวไม่ ที่ผู้ถูกกล่าวหากล่าวอ้างในทำนองว่า เมื่อไม่ปรากฏชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ถือหุ้น กรรมการบริษัท หรือหุ้นส่วนผู้จัดการ ตาม

หนังสือบริคณห์สนธิ หนังสือรับรอง และคำขอจดทะเบียนบริษัท จึงไม่อาจฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหา
มีส่วนเกี่ยวข้องในเงินลงทุนนั้น เห็นว่า แม้เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารมหาชนซึ่งเจ้าพนักงาน
เจ้าหน้าที่ได้ทำขึ้นให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นของแท้จริงและถูกต้อง เป็นหน้าที่ของคู่ความฝ่ายที่
ถูกอ้างเอกสารนั้นมา ยันต้องนำสืบความไม่บริสุทธิ์หรือความไม่ถูกต้องแห่งเอกสารตามประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๑๒๗ ก็ตาม แต่เมื่อได้ความจากการไต่สวนโดยมีพยาน
บุคคลที่มีชื่อเป็นกรรมการและผู้ถือหุ้นเป็นพนักงานลูกจ้างของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ซึ่งบิดา
ผู้ถูกกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของและเป็นผู้บริหารกิจการ และให้พนักงานลูกจ้างเป็น
ผู้ถือหุ้นและกรรมการบริษัท โดยไม่ปรากฏว่ามีฐานะทางการเงินเพียงพอ ตลอดจนมีพยานบุคคล
ที่เป็นญาติใกล้ชิดต่างเบิกความและให้ถ้อยคำยืนยันว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้บริหารและเจ้าของ
กิจการ จึงมีน้ำหนักรับฟังหักล้างข้อสันนิษฐานของเอกสารมหาชนดังกล่าวได้ ฟังได้ว่าบุคคล
ผู้มีชื่อในเอกสารมหาชนนั้นเป็นตัวแทนของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหายังคงเป็นเจ้าของกิจการและ
เงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน ดังนี้ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาดำรง
ตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชี

ทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องเมื่อเข้ารับตำแหน่งและ
พ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙), ๑๐๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ
การทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหาร
ท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน
ตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินเงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วน
จำกัดมณฑนสิน ประกอบกับผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อเปรียบเทียบกับรายได้ของ
ผู้ถูกกล่าวหาไม่สัมพันธ์กับรายได้ มีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับแหล่งที่มาของรายได้ที่มี
ความเคลื่อนไหวผิดปกติ ผู้ร้องจึงมีมติให้ดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นกรณีมีพฤติการณ์ร่ำรวย
ผิดปกติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๕ ตามเอกสารหมายเลข ร.๓๑ ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ดังกล่าวฟังได้ว่า
ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วย
ข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามี

(อม.๕๐)

- ๒๑ -

เจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่ง จึงต้องถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม ทั้งการกระทำของผู้ถูกลงโทษยังเป็นความผิดตามมาตรา ๑๖๗

วินิจฉัยว่า นายปกาสิตหรือเจษฎา ณะแพทย์ ผู้ถูกลงโทษจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมน้ำอ้อย จังหวัดมุกดาหาร ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกลงโทษตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม กับมีความผิดตามมาตรา ๑๖๗ จำคุก ๔ เดือน นับโทษจำคุกต่อจากโทษจำคุกจำเลยที่ ๑ ในคดี

(อม.๕๐)

- ๒๒ -

หมายเลขแดงที่ อท ๔๒ - ๔๔/๒๕๖๓ คดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๓๙/๒๕๖๕ และจำเลยในคดี

หมายเลขแดงที่ อท ๒๖๖/๒๕๖๕ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔.

นายเผด็จ ชมพานิชย์

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม ๕๑/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อม ๔ /๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง

{	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายปกาสิตหรือเจษฎา ณะแพทย์	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้คำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี ตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมน้ำอ้อย จังหวัดมุกดาหาร จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๒ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินเป็นเงินลงทุน ๒ แห่ง ได้แก่ เงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสิน ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของกิจการ แต่ใช้ชื่อของบุคคลอื่นถือครองแทนไว้ ขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งดำรง

ตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมน้ำคำสร้อย จังหวัดมุกดาหาร จงใจยื่น
บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จ หรือปกปิด
ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่ง
ทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่ง กับให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา
และขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑) และมาตรา ๑๖๗ กับขอให้นับโทษต่อจาก
โทษจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๔๒ - ๔๔/๒๕๖๓ คดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๓๙/๒๕๖๕
และจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๖๖/๒๕๖๕ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ
ภาค ๔

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลเดียวกันกับจำเลยที่ ๑ และจำเลย
ในคดีที่ผู้ร้องขอให้นับโทษต่อ

พิเคราะห์พยานหลักฐานของผู้ร้องและผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟัง
ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิ
คมคำสร้อย จังหวัดมุกดาหาร เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔

กันยายน ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบ
ต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินเป็นเงิน
ลงทุน ๒ แห่ง ได้แก่ เงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ที่อยู่ในชื่อนายวิชา มาลัย มูลค่า
๔,๙๙๘,๐๐๐ บาท นางเทียมจิตต์ ไสธรรชัย มูลค่า ๑,๐๐๐ บาท และเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วน
จำกัดมณฑลสิน ที่อยู่ในชื่อนายทศพร ปิยะรุ่งบัณฑิต มูลค่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท นางสาวอุไทย สุจริต
มูลค่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท เดิมบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ชื่อบริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓)
จำกัด จดทะเบียนเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๓๖ โดยนายวิฑูรย์ ธนะแพทย์ บิดา
ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ขอยื่นจดทะเบียน ผู้ถูกกล่าวหาเคยเป็นผู้ถือหุ้นและมีชื่อเป็นกรรมการบริษัท
ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงผู้ถือหุ้นและกรรมการหลายครั้ง เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ บริษัท
ไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จดทะเบียนเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ไม่มีชื่อ
ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ถือหุ้น ตามเอกสารหมาย ร.๑๐ ห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสิน จดทะเบียน
เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๖ โดยนางสาวปิยะพร ปิยะรุ่งบัณฑิต เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ นางสาว
อุไทย สุจริต เป็นหุ้นส่วน ต่อมาวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ มีการเปลี่ยนแปลงหุ้นส่วนและหุ้นส่วน
ผู้จัดการจากนางสาวปิยะพรเป็นนายทศพร ปิยะรุ่งบัณฑิต ไม่ปรากฏชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นหุ้นส่วน

(อม.๕๐)

- ๔ -

ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๕ ระหว่างวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๑ บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด เป็นคู่สัญญากับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย รวม ๑๔ สัญญา และระหว่างวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสินเป็นคู่สัญญากับเทศบาล ตำบลนิคมคำสร้อย รวม ๑๐ สัญญา เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด โอนเงิน ๗๐๙,๐๐๐ บาท และเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๕ บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด โอนเงิน ๗๙๙,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีธนาคารของผู้ถูกกล่าวหา ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๒ ผู้ร้องมีหนังสือ ฉบับลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๖ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริง ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๙ ผู้ถูกกล่าวหาหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๖ ชี้แจงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ได้เป็นผู้ถือหุ้นและกรรมการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการของกิจการดังกล่าว ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๐ ผู้ร้องแจ้งข้อกล่าวหาและข้อกล่าวหาเพิ่มเติม เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๖ และวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๗ ตามลำดับ ผู้ถูกกล่าวหาหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาฉบับลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๗ และมีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมฉบับลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๑ ถึง ร.๒๔ ผู้ร้องเห็นว่าคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาฟังไม่ขึ้น จึงมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิด

ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่ง ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลเดียวกันกับจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๔๒ - ๔๔/๒๕๖๓ คดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๓๙/๒๕๖๕ และจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๖๖/๒๕๖๕ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และประกาศของผู้ร้องมีการบังคับใช้ย้อนหลังหรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับนับแต่วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับนับแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมคำสร้อย จังหวัดมุกดาหาร เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๒ และผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ ผู้ร้องกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการทรัพย์สินเป็นเงินลงทุน

ในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน อันเป็นการจงใจยื่น
บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ
หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มา
แห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่ง โดยผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
หรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควร
แจ้งให้ทราบเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ วันดังกล่าวจึงเป็นวันกระทำความผิดตาม
ข้อกล่าวหาของผู้ร้อง ซึ่งขณะนั้นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และประกาศของผู้ร้องมีผลใช้บังคับแล้ว กรณีจึงเป็น
การบังคับใช้กฎหมายและประกาศของผู้ร้องในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด มิใช่บังคับ
ใช้ย้อนหลัง ข้อต่อสู้ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความหรือไม่
พิเคราะห์แล้วผู้ร้องยื่นคำร้องกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือ
หนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ โดย
ไม่แสดงรายการทรัพย์สินเป็นเงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วน

จำกัดมณฑลสิน ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๒ ส่วนผู้ถูกกล่าวหาต่อสู้ว่า เหตุคดีนี้เกิดเมื่อปี ๒๕๕๕ ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๗ เกินกว่าสิบปีนับแต่วันกระทำความผิด คดีจึงขาดอายุความ นั้น เห็นว่า การกระทำผิดซึ่งมีโทษทางอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จึงมีกำหนดอายุความห้าปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) ซึ่งอายุความจะเริ่มนับแต่วันกระทำความผิด ได้ความว่าผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ เหตุการกระทำความผิดตามที่ผู้ร้องกล่าวหาต่อผู้ถูกกล่าวหาจึงเกิดขึ้นในวันดังกล่าว มิใช่เกิดเหตุเมื่อปี ๒๕๕๕ ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาต่อสู้ ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เมื่อวันที่ ๓

อันวาคม ๒๕๖๗ นับแต่วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ จนถึงวันยื่นคำร้องยังไม่พ้นกำหนดห้าปี
คดีของผู้ร้องจึงไม่ขาดอายุความ

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริง
ที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน
กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมน้ำคำสร้อย จังหวัดมุกดาหาร
หรือไม่ กรณีเงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ที่อยู่ในชื่อนายวิชา มาลัย มูลค่า ๔,๙๙๘,๐๐๐
บาท และนางเทียมจิตต์ โสธรชัย มูลค่า ๑,๐๐๐ บาท ผู้ร้องมีนายทรงธรรม ดุยอธรรมย์ เป็นพยาน
เบิกความว่า พยานเคยทำงานเป็นช่างซ่อมรถไถนาเดินตามและรถแทรกเตอร์ของบริษัทไท สหกิจ
คอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ ถึงปี ๒๕๔๖ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของกิจการและ
ผู้บริหาร มีอำนาจตัดสินใจและเป็นผู้จ่ายเงินเดือนให้พนักงาน เหตุที่มีชื่อพยานเป็นกรรมการบริษัท
ในปี ๒๕๔๒ และเป็นผู้ถือหุ้น ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๔ เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาจะลงสมัคร
รับเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่น จึงขอใช้ชื่อพยานเป็นกรรมการ พยานไม่มีความรู้เกี่ยวกับบริษัทและไม่ได้
ยินยอมที่จะให้ชื่อไป แต่ก็ไม่กล้าขัดเพราะกลัวว่าจะถูกไล่ออก และผู้ถูกกล่าวหาที่มีความรู้กฎหมาย

พยานไม่คิดว่าจะนำบริษัทไปกระทำความผิดต่อกฎหมาย กรณีเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัด
มณฑนสิน ที่อยู่ในชื่อนายทศพร ปิยะรุ่งบัณฑิต มูลค่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท และนางสาวอุไทย สุจริต
มูลค่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ร้องมีนางสาวปิยะพร ปิยะรุ่งบัณฑิต เป็นพยานเบิกความว่า เมื่อปี ๒๕๔๕
คบหาเป็นคนรักกับผู้ถูกกล่าวหาขณะดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาลนิคมคำสร้อย ผู้ถูกกล่าวหา
ชักชวนให้จดทะเบียนตั้งห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน โดยให้ไปหาญาติมาร่วมเป็นหุ้นส่วน พยานจึงให้
นางสาวอุไทยซึ่งเป็นภริยานายทศพรมาเป็นหุ้นส่วน โดยไม่ได้นำเงินมาลงทุน ผู้ถูกกล่าวหา
เป็นผู้ลงทุนแต่ผู้เดียว พยานไม่เคยเข้าไปดำเนินกิจการของห้างหุ้นส่วน ผู้ถูกกล่าวหาเป็นคนทำ
สัญญารับเหมางาน ในบางครั้งผู้ถูกกล่าวหาจะนำเอกสารใบเสนอราคาและเช็คของห้างหุ้นส่วนจำกัด
มณฑนสินมาให้พยานลงชื่อ พยานไม่เคยได้ค่าตอบแทนจากกิจการ นางสาวอุไทย สุจริต เป็นพยาน
เบิกความว่า นางสาวปิยะพรซึ่งเป็นพี่สาวของนายทศพรขอใช้ชื่อพยานร่วมเป็นหุ้นส่วนด้วยเพื่อให้
ถูกต้องตามกฎหมาย โดยพยานไม่ได้นำเงินมาลงทุน หลังจากนั้นก็ไม่เคยมีส่วนเกี่ยวข้อง และไม่เคย
ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากกิจการของห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสินแต่อย่างใด ทั้งระหว่าง
ที่เจ้าหน้าที่ของผู้ร้องเรียกให้พยานไปให้ถ้อยคำ ผู้ถูกกล่าวหาที่บ้านเพื่อให้พยานและนายทศพร
ยอมรับว่าเป็นเจ้าของห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน และเป็นผู้ทำสัญญากับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย

และนายทศพร ปิยะรุ่งบัณฑิต เป็นพยานเบิกความว่า นางสาวปิยะพรพี่สาวของพยานซึ่งทำงานอยู่ที่
ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) จะต้องขึ้นดำรงตำแหน่งเป็นผู้จัดการ ไม่อาจเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ
หรือถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทได้ ขอให้พยานเข้าเป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการแทน พยาน
เห็นว่าเป็นการช่วยเหลือกันระหว่างพี่น้องจึงยอมทำตาม และจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงให้พยาน
เป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการ ตามหนังสือรับรองนิติบุคคล เอกสารหมายเลข ร.๑๕ จากนั้นพยาน
ไม่ได้เข้าไปบริหารกิจการของห้างหุ้นส่วน ไม่เคยลงนามในเอกสารใด ไม่เคยได้รับผลประโยชน์
จากกิจการ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเคยคบหาเป็นคนรักกับนางสาวปิยะพรรู้ว่าจะมีเจ้าหน้าที่มาสอบสวน
ผู้ถูกกล่าวหาได้มาพบพยานและชักชวนคำตอบ โดยอธิบายขั้นตอนการประมูลงาน การดำเนินการ
ก่อสร้างตามสัญญาที่ทำกับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย และบอกให้ตอบว่าพยานเป็นผู้ดำเนินการ
ในนามของห้างหุ้นส่วนจำกัดมัณฑนสิน ทั้งที่พยานไม่มีความรู้การทำธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง
ผู้ถูกกล่าวหาบอกว่าถ้าไม่ตอบตามที่ชักชวน พยานจะถูกดำเนินคดีและได้รับโทษจำคุก ทำให้พยาน
กลัว ผู้ถูกกล่าวหาแนะนำสัญญาจ้างก่อสร้างประปาหอถึงสูงซึ่งมีลายมือชื่อของผู้รับจ้างในสัญญา
มาให้ดู แต่ไม่ใช่ลายมือชื่อของพยานและบอกให้พยานฝึกเขียนลายมือชื่อให้เหมือนกับลายมือชื่อ
ในสัญญาดังกล่าว พยานแจ้งความดำเนินคดีที่สถานีตำรวจนิคมคำสร้อยว่าถูกผู้ถูกกล่าวหาปลอม

ลายมือชื่อในคำขอจดทะเบียน และเอกสารเกี่ยวกับการเสนอราคาโครงการก่อสร้างของห้างหุ้นส่วน
จำกัดมัดฉนวนสินที่ทำกับหน่วยงานของรัฐ ตามเอกสารหมายเลข ร.๓๔ นอกจากนี้ผู้ร้องยังมีนางสาว
มณีรัตน์ คนยืน เจ้าหน้าที่งานตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการพิเศษ ผู้รับผิดชอบสำนวนการไต่สวน
ของผู้ร้อง เป็นพยานเบิกความว่าในชั้นไต่สวนของผู้ร้องเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ
โดยนายทรงธรรมให้ถ้อยคำตามบันทึกถ้อยคำพยานเอกสารหมายเลข ร.๔๘ นางเทียมจิตต์ โสธรชัย ซึ่งมี
ชื่อถือหุ้นในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด มูลค่า ๑,๐๐๐ บาท ให้ถ้อยคำว่าเป็นพี่สาวของนายวิทยาบิดา
ผู้ถูกกล่าวหา ไม่รู้จักบริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด หรือบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด
บัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นของบริษัทดังกล่าวมีชื่อนางเทียมจิตต์เป็นผู้ถือหุ้นเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาขอ
สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้าน นางเทียมจิตต์เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นหลาน
จึงยอมมอบให้ไป แต่ไม่ทราบว่าเอาไปทำอะไร ตามบันทึกถ้อยคำพยานเอกสารหมายเลข ร.๔๖
นายวิชา มาลัย ซึ่งมีชื่อถือหุ้นในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด มูลค่า ๔,๙๙๘,๐๐๐ บาท ให้ถ้อยคำ
เป็นช่างซ่อมโทรทัศน์ เคยถูกดำเนินคดีอาญาและได้รับการช่วยเหลือจากนายวิทยาในเรื่องการ
ประกันตัว เมื่อพ้นโทษออกมาประมาณปี ๒๕๒๓ นายวิทยาขอให้ลงนามในเอกสารขอกู้เงินจาก
ธนาคารแทน ต่อมาอีกหลายปีนายวิทยาโทรศัพท์แจ้งว่าให้นายวิชาทำตามที่ผู้ถูกกล่าวหาสั่งการ

ผู้ถูกกล่าวหาพานายวิชาไปสถานที่ราชการและสรรพากร นายวิชายินยอมทำตามเพราะเป็นหนี้บุญคุณนายวิทยา แต่นายวิชาไม่เคยมีส่วนเกี่ยวข้องกับบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และไม่เคยทำสัญญากับส่วนราชการแต่อย่างใด ภายหลังมีเจ้าหน้าที่สรรพากรแจ้งว่านายวิชามีรายได้ นายวิชาโทรศัพท์ติดต่อนายวิทยาจึงทราบว่านายวิทยาเสียชีวิตแล้ว นายวิชาแจ้งต่อผู้รับโทรศัพท์ให้เอาชื่อนายวิชาออกจากเอกสารหลักฐานการทำธุรกรรม แล้วนายวิชาแจ้งความที่สถานีตำรวจภูธรเมืองโยโสธร เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๗ ว่ามีคนร้ายนำสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและลายมือชื่อไปใช้จดทะเบียนบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด แจ้งให้เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ และนำเอกสารไปเปิดบัญชีธนาคารกรุงเทพ สาขามุกดาหาร ชื่อบัญชีบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด โดยนายวิชา มาลัย ผู้แทนนิติบุคคลเป็นผู้ขอเปิดบัญชี และทำสัญญากับส่วนราชการ ตามบันทึกถ้อยคำพยาน และสำเนารายงานประจำวันรับแจ้งเป็นหลักฐาน เอกสารหมายเลข ร.๓๗ และ ร.๔๓ เห็นว่า แม้บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสินจะไม่ปรากฏชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ถือหุ้น กรรมการ หุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการตามหนังสือรับรองและสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นเอกสารหมายเลข ร.๑๐ และ ร.๑๕ อันเป็นเอกสารมหาชนซึ่งเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำขึ้นหรือรับรอง ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นของแท้จริง และถูกต้อง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๑๒๗ ก็ตาม แต่ผู้ถูกกล่าวหาเคยเป็น

ผู้ถือหุ้นและกรรมการบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด มาก่อน ผู้ร้องมีพยานบุคคลซึ่งเป็นและเคยเป็นผู้ถือหุ้นและหุ้นส่วนมาเบิกความยืนยัน โดยพยานผู้ร้องต่างเบิกความสอดคล้องตรงกันว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของและเป็นผู้บริหารกิจการด้วยตนเอง ผู้ถูกกล่าวหาเพียงใช้ชื่อของพยานผู้ร้องเข้าเป็นผู้ถือหุ้นและหุ้นส่วนในทางทะเบียนไว้เท่านั้น พยานผู้ร้องไม่มีส่วนรู้เห็นเกี่ยวข้องกับการบริหารกิจการ ไม่เคยลงทุนในกิจการ และไม่เคยได้รับผลประโยชน์จากกิจการดังกล่าว โดยนายทรงธรรม เป็นลูกจ้างของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด นางสาวปิยะพรเคยคบหาเป็นคนรักกับผู้ถูกกล่าวหา นางสาวอุไทยและนายทศพรเป็นน้องสะใภ้และน้องชายของนางสาวปิยะพร ซึ่งมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนางสาวปิยะพรและผู้ถูกกล่าวหามาก่อน พยานผู้ร้องย่อมเป็นที่ไว้วางใจของผู้ถูกกล่าวหา แม้นางสาวปิยะพรจะกลับคำให้การเกี่ยวกับการบริหารกิจการของห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสินตามบันทึกถ้อยคำพยานเอกสารหมายเลข ค.๑๕ และ ค.๑๖ ก็ตาม แต่นางสาวปิยะพรกลับคำให้การภายหลังต้องคำพิพากษาลงโทษจำคุกแล้ว จึงไม่ได้ประโยชน์จากการกลับคำให้การดังกล่าว จึงมีน้ำหนักรับฟังได้ ประกอบกับคำเบิกความของพยานผู้ร้องดังกล่าวยังสอดคล้องตรงกันกับบันทึกถ้อยคำพยานในชั้นไต่สวนของผู้ร้อง ซึ่งนางสาวมณีรัตน์ พยานผู้ร้องเบิกความรับรองบันทึกถ้อยคำพยานในชั้นไต่สวนดังกล่าว โดยในชั้นไต่สวนของผู้ร้องยังปรากฏว่า นายลม สิงห์ศร นางณัฐกาญจน์ เมตุลา และ

นางสาวสายสมร บุญติวงศ์ ซึ่งเคยมีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นและกรรมการบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ให้ถ้อยคำต่อผู้ร้องทำนองเดียวกันว่า เป็นเพียงลูกจ้างและพนักงานของบริษัทเท่านั้น ไม่เคยทราบว่ามีชื่อเป็นหุ้นส่วนและกรรมการ และยืนยันว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของกิจการตามบันทึกถ้อยคำพยานเอกสารหมายเลข ร.๔๗, ร.๔๘, ร.๕๐ และสำนวนคดีเอกสารหมายเลข ร.๒๙ หน้า ๔๘๔ และ ๔๘๕ อีกทั้งสำนวนคดีเอกสารหมายเลข ร.๒๙ ยังปรากฏข้อเท็จจริงอีกว่า นางพจนีย์ เต็งจาร์กชัย เจ้าของสำนักงานพจนีย์ การบัญชี ให้ถ้อยคำว่าผู้ถูกกล่าวหาว่าจ้างและจ่ายค่าจ้างให้ทำบัญชีของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสิน และให้ดำเนินการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงกรรมการบริษัทตามสำนวนคดีเอกสารหมายเลข ร.๒๙ หน้า ๕๑๒-๕๑๔ นางสาวปณิตา สีแสน หัวหน้าฝ่ายบริหารงานกลางเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย ปฏิบัติหน้าที่การเงินและบัญชี ให้ถ้อยคำที่เคยทำงานเป็นหน้าห้องของผู้ถูกกล่าวหา และเป็นผู้นำเช็คของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสินไปถอนเงินแล้วนำเงินมามอบให้ผู้ถูกกล่าวหาตามคำสั่ง และผู้ถูกกล่าวหาชักซ้อมพยานเพื่อให้ถ้อยคำที่เคยเห็นกรรมการบริษัทและหุ้นส่วนผู้จัดการห้าง ซึ่งเป็นคนวานให้พยานนำเช็คไปขึ้นเงินแทนตามสำนวนคดีเอกสารหมายเลข ร.๒๙ หน้า ๕๐๑-๕๐๕ นางสาวศาวิณี ผสมวงศ์ นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย ขณะปฏิบัติหน้าที่เจ้าหน้าที่การเงิน มีหน้าที่จัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงิน

ให้ถ้อยคำว่าจะเช็คที่สั่งจ่ายให้บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัดและห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสินธุถูกฉีกออกจากเล่ม สอบถามผู้ถูกกล่าวหาแล้วแจ้งว่าจะนำไปเสร็จรับเงินจากผู้รับจ้างมาให้ หลังจากนั้นประมาณ ๑ - ๓ วัน ผู้ถูกกล่าวหาจะนำไปเสร็จรับเงินมาให้ ส่วนต้นข้าวเช็คผู้รับจ้างไม่ได้ลงลายมือชื่อรับเช็ค ผู้ถูกกล่าวหาจะรับต้นข้าวเช็คไป หลังจากนั้นจะนำต้นข้าวเช็คที่มีการลงลายมือชื่อเสร็จแล้วมาคืนตามสำนวนคดีเอกสารหมายเลข ร.๒๙ หน้า ๕๐๕ - ๕๐๘ และนางทองมาศ ชันชะหัดต์ ผู้อำนวยการกองคลัง เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย ให้ถ้อยคำว่าจะฉีกเช็คของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสินธุไปก่อนทุกครั้ง โดยยังไม่มีใบเสร็จรับเงินของผู้รับจ้าง จึงแจ้งให้นางสาวศาวินีเป็นผู้รับผิดชอบติดตามทวงถามใบเสร็จรับเงินของผู้รับจ้างจากผู้ถูกกล่าวหาเพื่อนำมาแนบกับฎีกาการเบิกจ่ายให้ถูกต้องตามระเบียบตามสำนวนคดีเอกสารหมายเลข ร.๒๙ หน้า ๕๑๐-๕๑๑ ซึ่งพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาเกี่ยวกับนำเช็คของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสินธุไปเรียกเก็บเงิน รับเงินสดตามเช็ค และนำไปเสร็จรับเงินของผู้รับจ้างมาคืนเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยเชื่อสมกับข้อเท็จจริงว่าบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสินธุเป็นคู่สัญญากับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย อีกทั้งในช่วงเวลาเดียวกันบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของผู้ถูกกล่าวหาตามเอกสารหมายเลข ร.๑๒ นอกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหายังเบิกความ

ยอมรับว่า เดิมเงินทุนหมุนเวียนของบริษัทไทย สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด บิดาผู้ถูกกล่าวหา เป็นผู้หาทุนโดยกู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานธุรกิจอุบลราชธานี วงเงินสินเชื่อ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งนายธนุ ประสิทธิ์สุวรรณ ผู้อำนวยการฝ่าย ผู้บริหารสำนักงานธุรกิจอุบลราชธานี ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ให้ถ้อยคำในชั้นไต่สวนของผู้ร้องว่า วงเงินสินเชื่อดังกล่าว บริษัทไทย สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด ให้หุ้นส่วนจำกัดมณฑนสินและบริษัทอื่นร่วมใช้วงเงินสินเชื่อด้วย ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามสำนวนคดีเอกสารหมายเลข ร.๒๙ หน้า ๖๑๔ และ ๖๑๕ ข้อเท็จจริงดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าบริษัทไทย สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด หรือบริษัท เจษฎา ๒๙ จำกัด และหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสินมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน แม้พยานที่ให้ถ้อยคำในชั้นไต่สวนของผู้ร้องจะไม่ได้มาเบิกความต่อศาล แต่ในการพิจารณาของศาลให้นำสำนวนการไต่สวนของผู้ร้องมาเป็นหลักในการพิจารณาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖ วรรคสอง และในการวินิจฉัยข้อเท็จจริง ศาลมีอำนาจใช้ดุลพินิจรับฟังพยานหลักฐานในสำนวนของผู้ร้อง และที่ศาลไต่สวนเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควรตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒๘ วรรคสอง บันทึกถ้อยคำพยานในสำนวน

การไต่สวนของผู้ร้องดังกล่าวจึงสามารถนำมารับฟังประกอบกับคำเบิกความของพยานผู้ร้องเพื่อวินิจฉัยคดีได้ ดังนั้นพยานหลักฐานของผู้ร้องจึงมีน้ำหนักมั่นคงสามารถหักล้างข้อสันนิษฐานตามกฎหมายได้ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของกิจการที่แท้จริงของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน แต่ผู้ถูกกล่าวหาใช้ชื่อของบุคคลอื่นถือครองไว้แทนเท่านั้น เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหามีความประสงค์ลงสมัครรับเลือกตั้งในเขตอำเภอนิคมคำสร้อย และต้องการนำบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสินเข้าทำสัญญารับจ้างงานกับส่วนราชการ ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาต่อสู้ว่า บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด เป็นกิจการของนายวิทยาบิดาผู้ถูกกล่าวหา และห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสินเป็นกิจการของนางสาวปิยะพรกับพวกนั้น เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหา คงเบิกความกล่าวอ้างลอยๆ ว่า บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด เป็นกิจการงสีของครอบครัว โดยไม่มีพยานหลักฐานอื่นมาสนับสนุน อีกทั้งคำเบิกความดังกล่าวแตกต่างจากพยานบุคคลที่ให้ถ้อยคำในชั้นไต่สวนของผู้ร้องและที่มาเบิกความต่อศาล คำเบิกความของผู้ถูกกล่าวหาจึงมีน้ำหนักน้อย ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาต่อสู้ว่า คำเบิกความของนายทรงธรรมไม่น่าเชื่อถือ เพราะไม่ได้เป็นลูกจ้างของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด โดยนายทรงธรรมเบิกความตอบทนายผู้ถูกกล่าวหาถามเพิ่มเติมว่า นายทรงธรรมมีชื่อในรายการส่งเงินสมทบของสถานประกอบการ สำนักงานประกันสังคม

เอกสารหมาย ค.๑๓ ซึ่งระบุชื่อผู้ประกอบการเป็นบริษัทเจษฎา ๙๒ จำกัด มิใช่บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด นั้น เห็นว่า ตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ยื่นต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นกรรมการผู้จัดการบริษัทเจษฎา ๙๒ จำกัด กับมีเงินลงทุนในบริษัทเป็นเงิน ๒,๙๔๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย ร.๗ และกรณีพ้นจากตำแหน่งผู้ถูกกล่าวหายังคงเป็นกรรมการผู้จัดการบริษัทเจษฎา ๙๒ จำกัด กับมีเงินลงทุนในบริษัทเป็นเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย ร.๙ แม้ชื่อบริษัทดังกล่าวจะแตกต่างกัน โดยไม่ปรากฏเหตุผลที่แท้จริงก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านายทรงธรรมยังคงเป็นลูกจ้างของผู้ถูกกล่าวหาอยู่ ไม่ได้เป็นพิรุณและไม่ทำให้คำเบิกความของนายทรงธรรมไม่น่าเชื่อถือ ที่ผู้ถูกกล่าวหาต่อสู้ว่า ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้เทศบาลนิคมคำสร้อยชำระเงินค่าจ้างให้บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด หากผู้ถูกกล่าวหามีส่วนเกี่ยวข้องกับบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด แล้วคงเบิกจ่ายเงินค่าจ้างตามสัญญาให้ไปแล้วโดยไม่ต้องฟ้องร้องคดีนั้น เห็นว่า คดีดังกล่าวเป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับการผิดสัญญาจ้างก่อสร้างถนน ซึ่งการจัดซื้อจัดจ้างและจ่ายค่าจ้างต้องเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีอำนาจสั่งให้จ่ายค่าจ้างได้เองโดยลำพังการที่เทศบาลนิคมคำสร้อยไม่จ่ายค่าจ้างให้บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด จึงมิใช่ข้อยืนยันว่า

ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด แต่อย่างใด ที่ผู้ถูกกล่าวหาต่อสู้ว่า
เงิน ๗๐๙,๐๐๐ บาท และ ๗๙๙,๐๐๐ บาท ที่โอนเข้าบัญชีธนาคารของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเงินที่ยืมจาก
นางจุฑามาศ ซึ่งขณะนั้นเป็นกรรมการบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด นั้น เห็นว่า บัญชีธนาคารของ
ผู้ถูกกล่าวหารับโอนเงินจากบัญชีของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ซึ่งเป็นนิติบุคคลที่ประกอบกิจการ
รับจ้างก่อสร้าง มิใช่บัญชีธนาคารส่วนตัวของนางจุฑามาศ หากนางจุฑามาศนำเงินของบริษัทเจษฎา
๒๙ จำกัด มาให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืม ซึ่งเป็นเงินจำนวนที่สูงพอสมควร ย่อมต้องทำหลักฐานการกู้ยืมเงิน
ไว้ เพื่อใช้เป็นเอกสารประกอบในการจัดทำบัญชีและงบการเงินของบริษัท แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับไม่มี
หลักฐานการกู้ยืมเงินมายืนยัน เพื่อสนับสนุนให้เชื่อได้ว่าเป็นการกู้ยืมเงินจริง การที่ผู้ถูกกล่าวหารับ
โอนเงินจากบัญชีธนาคารของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด จึงเป็นธุรกรรมที่มีข้อพิรุธน่าสงสัย ส่วน
การรับฟังข้อเท็จจริงในคดีหมายเลขแดงที่ อท๑๖/๒๕๖๖ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติ
มิชอบภาค ๔ หรือไม่นั้น ไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลงจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย พยานหลักฐานของ
ผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะหักล้างพยานหลักฐานของผู้ร้องได้ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาดำรง
ตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ จึงเห็นว่ายื่นบัญชี

ทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องเมื่อเข้ารับตำแหน่งและ
พ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙), ๑๐๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหาร
ท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน
ตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่การที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
โดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทมหาชน ๒๙ จำกัด และเงินลงทุนในหุ้นส่วนจำกัด
มณฑนสิน ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและ
เอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และ
มีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่ง
การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นความผิดตามคำร้อง

วินิจฉัยว่า นายปกาสิตหรือเจษฎา ธนะแพทย์ ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิด
ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่ง

ทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมคำสร้อย จังหวัดมุกดาหาร ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม ก็มีความผิดตามมาตรา ๑๖๗ จำคุก ๔ เดือน นับโทษจำคุกต่อจากโทษจำคุกจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๔๒ - ๔๔/๒๕๖๓, คดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๓๙/๒๕๖๕ และจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๖๖/๒๕๖๕ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔.

นางมาลิน ภู่งศ์ จุลมนต์

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม ๕๑/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อม ๔/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง

{	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายปกาสิตหรือเจษฎา ณะแพทย์	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้คำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี ตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดมุกดาหาร จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่ง ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา และลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑), และมาตรา ๑๖๗ กับขอให้นับโทษต่อจากโทษจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๔๒ - ๔๔/๒๕๖๓, คดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๓๙/๒๕๖๕ และจำเลยในคดี หมายเลขแดงที่ อท ๒๖๖/๒๕๖๕ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลเดียวกับจำเลยที่ ๑ และจำเลย ในคดีที่ผู้ร้องขอให้นับโทษต่อ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง สำนักงานการไต่สวนของผู้ร้องและคำให้การ ของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรง ตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมน้ำอ้อย จังหวัดมุกดาหาร ตั้งแต่วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินเงินลงทุน ๒ แห่ง คือ ๑) เงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ที่อยู่ในชื่อนายวิชา มาลัย มูลค่า ๔,๙๙๘,๐๐๐ บาท และนางเทียมจิตต์ โสธรชัย มูลค่า ๑,๐๐๐ บาท และ ๒) เงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน ที่อยู่ในชื่อนายทศพร ปิยะรุ่งบัณฑิต มูลค่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท และนางสาวอุไทย สุจริต มูลค่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท

บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด เดิมชื่อบริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด จดทะเบียนเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๓๖ โดยนายวิทยา ณะแพทย์ บิดาผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ขอขึ้นจดทะเบียน ต่อมา มีการเปลี่ยนผู้ถือหุ้นและกรรมการมาตลอด ส่วนผู้ถูกกล่าวหาเคยเป็นผู้ถือหุ้นและมีชื่อเป็นกรรมการ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ บริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จดทะเบียนเปลี่ยนชื่อ เป็นบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และไม่มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ถือหุ้น ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๐ ห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน จดทะเบียนวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๖ โดยนางสาวปิยะพร ปิยะรุ่งบัณฑิต เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ และนางสาวอุไทย สุจริต เป็นหุ้นส่วน ต่อมาวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ มีการเปลี่ยนหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการจากนางสาวปิยะพร เป็นนายทศพร ปิยะรุ่งบัณฑิต ไม่ปรากฏชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นหุ้นส่วน ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๕ ระหว่างวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๑ บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด เป็นคู่สัญญากับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย รวม ๑๔ สัญญา และระหว่างวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสินเป็นคู่สัญญากับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย รวม ๑๐ สัญญา เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด โอนเงินจำนวน ๗๐๙,๐๐๐ บาท และเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๕ บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด โอนเงินจำนวน

๗๙๙,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีธนาคารของผู้ถูกล่าวหา ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๒ ผู้ร้องมีหนังสือ
ฉบับลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๖ แจ้งให้ผู้ถูกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริง ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๙
ผู้ถูกล่าวหา มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๖ ชี้แจงว่าผู้ถูกล่าวหาไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง
ไม่ได้เป็นผู้ถือหุ้นและกรรมการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการของกิจการดังกล่าว ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๐
ผู้ร้องแจ้งข้อกล่าวหาและข้อกล่าวหาเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๖ และวันที่ ๑๑ มกราคม
๒๕๖๗ ตามลำดับ ผู้ถูกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๗
และมีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมฉบับลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ตามเอกสารหมายเลข
ร.๒๑ ถึง ร.๒๔ ผู้ร้องเห็นว่าคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาฟังไม่ขึ้น จึงมีมติว่าผู้ถูกล่าวหาจงใจยื่นบัญชี
แสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิด
ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่ง
ทรัพย์สินหรือหนี้สิน ผู้ถูกล่าวหาเป็นบุคคลเดียวกับจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่
อท ๔๒ - ๔๔/๒๕๖๓, คดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๓๙/๒๕๖๕ และจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่
อท ๒๖๖/๒๕๖๕ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔

คดีมีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามข้อโต้แย้งของผู้ถูกกล่าวหาประการ
แรกว่าคำร้องขาดอายุความหรือไม่ โดยผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าผู้ร้องยื่นคำร้องเกินกว่าสิบปีนับแต่ปี
๒๕๕๕ จึงขาดอายุความ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ วรรคโทขำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่ง
หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จึงมีกำหนดอายุความห้าปีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔)
เมื่อผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง
กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ อายุความจึงเริ่มนับแต่วันดังกล่าว ผู้ร้องยื่นคำร้อง
เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๗ ยังไม่พ้นกำหนดห้าปี จึงไม่ขาดอายุความตามบทบัญญัติของ
กฎหมายดังกล่าว ที่ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งข้อกฎหมายประการต่อไปว่า พระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒
กรกฎาคม ๒๕๖๑ และประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง
หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ.
๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ จึงต้องพิจารณาเพียงว่า ในวันที่กฎหมายประกาศบังคับใช้ ผู้ถูก
กล่าวหา คู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ มีทรัพย์สินหรือหนี้สินอะไรที่ต้องยื่น กฎหมายไม่มีผล

ย้อนหลังถึงทรัพย์สินที่ไม่ปรากฏ ณ วันที่ยื่น ดังนั้น ทรัพย์สินตามคำร้องไม่เคยเป็นของผู้ถูกกล่าวหา ทั้งไม่แน่ชัดว่าเป็นของใคร ณ วันที่กฎหมายประกาศใช้และมีผลบังคับ วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ ซึ่ง ป.ป.ช.ต้องพิสูจน์ เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย จึงเป็น เจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่ บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องเมื่อเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙), ๑๐๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่ง ของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ และ ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธี การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๒ ภายหลังจากวันที่พระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับนับแต่

วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวใช้บังคับนับแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๑ จึงมิใช่การใช้กฎหมายย้อนหลังบังคับแก่คดี ทั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๕ กำหนดว่า ...ทั้งนี้ ทรัพย์สินและหนี้สินที่ต้องแสดงรายการ ให้รวมถึงทรัพย์สินและหนี้สินในต่างประเทศ และให้รวมถึง ทรัพย์สินของบุคคลดังกล่าวที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมด้วย ดังนั้นผู้ถูกกล่าวหาจึงต้องแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตนที่ มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมด้วย โดย เป็นทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงเมื่อวันเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๑๐๕ วรรคสาม(๑) มิใช่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาที่มีอยู่ในวันที่กฎหมายมีผลบังคับใช้ ข้อโต้แย้งของผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองข้อฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือ หนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควร แจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน

กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมน้ำคำสร้อย จังหวัดมุกดาหาร หรือไม่ นางพจนีย์ เต็งจาริกชัย ให้ถ้อยคำว่า นางพจนีย์รับทำบัญชีให้กับบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ จนถึงปัจจุบัน ส่วนห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสิน ทำบัญชีตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ จนถึงจดทะเบียนเลิกห้างเมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ การทำบัญชีทำตั้งแต่ต้นปีถึงปลายปี คือ ยื่นแบบภ.พ. ๓๐ ให้กับบริษัทและห้างหุ้นส่วนดังกล่าว ทุกเดือนทางอินเทอร์เน็ต เดือนใดมีรายได้หรือไม่มีรายได้ ก็ลงข้อมูลไว้ การทำบัญชีครอบคลุมทั้งงบการเงินเพราะสิ้นปีมีการปิดงบการเงิน โดยผู้ถูกกล่าวหา จะนำบิลรายได้เป็นใบเสร็จรับเงินที่บริษัทและห้างหุ้นส่วนดังกล่าวออกให้กับผู้ว่าจ้าง และบิล รายจ่ายหรือบิลซื้อสินค้าหรือใบเสร็จรับเงิน/ใบกำกับภาษี(รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) เอกสารประกันสังคม ค่าแรงเงินเดือนลูกจ้างบริษัทและห้างหุ้นส่วนดังกล่าวมาให้โดยนางพจนีย์ได้รับค่าจ้างการทำบัญชี จากบริษัทและห้างหุ้นส่วนดังกล่าว โดยผู้ถูกกล่าวหาจ่ายเป็นเงินสด ช่วงแรกๆในปี ๒๕๕๙ ผู้ถูก กล่าวหาเป็นผู้เอาเอกสารมาให้ ในปี ๒๕๖๑-๒๕๖๒ เป็นผู้ถูกกล่าวหาเอามาเองบ้างหรือให้คนอื่น เอามาส่งให้บ้างโดยผู้ถูกกล่าวหาจะโทรแจ้งเอง นางพจนีย์จะมอบใบ ภ.พ.๓๐ ให้ผู้ถูกกล่าวหาไป ชำระภาษีเอง นางพจนีย์มีหน้าที่แค่อื่นแบบ ภ.พ.๓๐ ผ่านอินเทอร์เน็ต นางพจนีย์เชื่อว่าผู้ถูก กล่าวหาเป็นเจ้าของบริษัทและห้างหุ้นส่วนดังกล่าว เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้จ่ายค่าจ้างและนำ

เอกสารของบริษัทและห้างหุ้นส่วนดังกล่าวมาให้ทำบัญชี เรื่องการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลง
กรรมการ ก็เป็นผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการทั้งสิ้น ตามสำนวนการไต่สวนเอกสารหมายเลข ร.๒๙ หน้า
๕๑๒-๕๑๔ นางสาวศาวิณี ผสมวงศ์ ให้ถ้อยคำไว้ว่า ขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี
ตำบลนิคมคำสร้อย มีคำสั่งมอบหมายให้นางสาวศาวิณีมีหน้าที่จัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงิน ทำเช็คสั่งจ่าย
ของสำนักงานเทศบาลดังกล่าวตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ ถึง ๒๕๖๒ ทางบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และห้าง
หุ้นส่วนจำกัดมณฑลสิน เป็นคู่สัญญากับเทศบาลนิคมคำสร้อย ตามสัญญาดังกล่าว กองช่างจะเป็น
ผู้ทำฎีกาเสนอเบิกจ่ายมาที่งานการเงิน นางสาวศาวิณีจะตรวจสอบเอกสารสัญญา ใบตรวจรับ
รูปภาพรายงานช่างว่างานครบหรือไม่และทำทะเบียนคุมฎีกา จากนั้นทำรายงานเช็คเสนอผู้อำนวยการ
การกองคลัง(นางทองมาศ ชันระหัดถ์) ปลัดเทศบาลและนายกเทศมนตรีลงนามตามลำดับ แต่
ปรากฏว่าเช็คที่สั่งจ่ายบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัดและห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสิน ผู้ถูกกล่าวหาได้ฉีก
ออกจากเล่ม ในทุกสัญญาทุกโครงการ นางสาวศาวิณีสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าเช็คของบริษัทและ
ห้างหุ้นส่วนดังกล่าวหายไปไหน ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งว่าเดี๋ยวจะเอาใบเสร็จจากผู้รับจ้างมาให้ จากนั้น
ประมาณ ๑ ถึง ๓ วัน จึงนำใบเสร็จรับเงินของบริษัทและห้างหุ้นส่วนดังกล่าวมาให้ กรณีบริษัท
หรือห้างหุ้นส่วน หรือร้านค้าอื่นๆที่ได้ทำสัญญาจ้างกับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย เมื่อสั่งจ่ายเช็ค

ผู้รับจ้างดังกล่าวจะเข้ามาเซ็นรับเช็คด้วยตนเองเสมอและนางสาวศาวินีจะเป็นผู้ให้ผู้รับจ้างดังกล่าวลงชื่อด้านหลังเช็คฉบับเต็มและด้านหลังต้นข้าวเช็คแบบนั้นทุกราย แต่ส่วนของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสิน เมื่อตรวจสอบแล้วไม่พบว่าด้านหลังของต้นข้าวเช็คมีการลงชื่อรับเช็คเมื่อแจ้งกับผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะนำสมุดเช็คที่มีต้นข้าวเช็คดังกล่าวไปดำเนินการเอง นางสาวศาวินีไม่ทราบว่าได้เอาไปให้เจ้าของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนดังกล่าวลงชื่อหรือไม่อย่างไร เมื่อสมุดเช็คกลับมา มีการลงลายมือชื่อต้นข้าวเช็คแล้ว ซึ่งนางทองมาศ ผู้อำนวยการกองคลังทักท้วงแล้วให้ผู้รับจ้างมารับเช็คด้วยตนเองแต่ผู้ถูกกล่าวหาเพิกเฉย นางสาวศาวินีไม่เคยเห็นหรือรู้จักนายทศพร ปิยะรุ่งบัณฑิต นางสาวปิยะพร ปิยะรุ่งบัณฑิต นางจุฑามาศ สงวนส์จวาจา ไม่เคยเห็นบุคคลดังกล่าวมาที่เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย และไม่เคยมาติดต่อในเรื่องงานที่บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสิน เป็นผู้รับจ้าง ก่อนที่จะมาให้ถ้อยคำต่อพนักงานไต่สวน ผู้ถูกกล่าวหาบอกกับนางสาวศาวินีว่า ถ้าเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช.ถามว่า เคยเห็นนางจุฑามาศ และนายทศพรหรือไม่ ให้ตอบว่าเคยเห็น แต่พยานไม่ได้ตอบตามที่แนะนำเพราะไม่เคยเห็นบุคคลดังกล่าว ตามสำนวนไต่สวนเอกสารหมายเลข ร.๒๙ หน้า ๕๐๕-๕๐๘ นางทองมาศ ชั้นระหัดถ์ ให้ถ้อยคำวา ก่อนเกษียณอายุราชการดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองคลัง พยานพบว่าเช็คของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด

และห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสิน ถูกฉีกออกไปทุกครั้งโดยผู้ถูกกล่าวหา พยานให้นางสาวศาวิณีติดตามจากผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งกับนางสาวศาวิณีว่าจะนำไปเสรีรับเงินมาให้ ตามสำนวนการไต่สวนเอกสารหมาย ร.๒๙ หน้า ๕๑๐-๕๑๑ นางสาวปณิตา สี่แสน หัวหน้าฝ่ายบริหารงานกลาง ปฏิบัติหน้าที่การเงินและบัญชี เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย ให้ถ้อยคำว่าเป็นผู้ถอนเงินด้วยเช็คของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด จำนวน ๘ ฉบับ นำเงินมามอบให้ผู้ถูกกล่าวหาตามคำสั่ง เมื่อมีเจ้าหน้าที่ของผู้ร้องเรียกไปให้ถ้อยคำ ผู้ถูกกล่าวหา มาซักซ้อมให้ให้ถ้อยคำที่เคยเห็นกรรมการของบริษัทและหุ้นส่วนผู้จัดการซึ่งเป็นคนวานให้นางสาวปณิตานำเช็คไปขึ้นเงินแทน ตามสำนวนไต่สวน ร.๒๙ หน้า ๕๐๑-๕๐๕ เห็นว่า แม้ผู้ร้องมิได้นำบุคคลดังกล่าวมาเบิกความเป็นพยานโดยผู้ถูกกล่าวหาเบิกความอ้างว่าพยานดังกล่าวเป็นพยานบอกเล่า แต่ในการพิจารณาคดีของศาล ต้องนำสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลักในการพิจารณาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๖ วรรคสอง ไม่ปรากฏว่านางสาวมณีรัตน์ คนยืน เจ้าหน้าที่งานตรวจสอบทรัพย์สินและสอบคำให้การพยานดังกล่าวมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่เหตุที่จะปั้นแต่งหลักฐานขึ้นมาใส่ร้ายผู้ถูกกล่าวหา ทั้งไม่เป็นการยากที่ผู้ถูกกล่าวหาจะอ้างหรือให้ศาล

เรียกพยานดังกล่าวมาเอง เมื่อผู้ถูกกล่าวหามิได้อ้างพยานดังกล่าวมาสนับสนุนคำให้การของตน หรือเพื่อหักล้างบันทึกถ้อยคำดังกล่าวว่าไม่เป็นความจริง บันทึกถ้อยคำของพยานดังกล่าวให้ถ้อยคำ สอดคล้องต่อกันจึงมีน้ำหนักให้รับฟังได้ว่า พยานดังกล่าวเป็นผู้รับจ้างทำบัญชีให้ผู้ถูกกล่าวหา หรือ เป็นผู้โต้แย้งข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาขณะดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อยโดย ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการคลังและทราบแนวทางปฏิบัติในการจ่ายเช็คค่าจ้างงาน ผู้ถูกกล่าวหา ขณะดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยเป็นผู้สอดเข้าไปเกี่ยวข้องจัดการงาน ของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัดและห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสินในการจัดทำบัญชี เสียภาษีและรับเช็ค ของนิติบุคคลดังกล่าวประหนึ่งว่าเป็นผู้แทนของนิติบุคคลดังกล่าวโดยอาศัยตำแหน่งนายกเทศมนตรี ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการท้องถิ่นมีอำนาจให้คุณให้โทษแก่พยานซึ่งเป็นผู้โต้แย้งข้อกล่าวหา ย่อม ทำให้พยานดังกล่าวเกรงกลัวไม่กล้าขัดขืนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะนำเช็คค่าจ้างงานที่ส่งจ่ายให้นิติบุคคล ดังกล่าวไปเอง ทั้งผู้ถูกกล่าวหายังชักชวนพยานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การว่ามีกรรมการของบริษัท เจษฎา ๒๙ จำกัดหรือหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสินมารับเช็คค่าจ้างงานที่บริษัทและ ห้างหุ้นส่วนดังกล่าวทำสัญญากับทางเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยเพื่อปิดบังมิให้พยานดังกล่าวขัด ทอดถึงผู้ถูกกล่าวหา อันเป็นอำพรางมิให้ผู้ใดรู้ว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้มีส่วนได้เสียหรือเจ้าของบริษัท

และห้างหุ้นส่วนดังกล่าว แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะไม่มีชื่อเป็นกรรมการ หุ้นส่วนผู้จัดการ ของนิติบุคคล
ดังกล่าว แต่นายทรงธรรม ดุยอุดมรัมย์เบิกความว่าพยานเคยทำงานเป็นช่างซ่อมรถไถนาเดินตาม
และรถแทรกเตอร์ของบริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ จนถึงปี
๒๕๔๖ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของและผู้บริหาร มีอำนาจตัดสินใจและเป็นผู้จ่ายเงินเดือนให้
พนักงาน เหตุที่มีชื่อพยานเป็นกรรมการบริษัทในปี ๒๕๔๒ และเป็นผูถือหุ้น ณ วันที่ ๓๐ เมษายน
๒๕๔๔ เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาจะลงเล่นการเมือง จึงขอเอาชื่อพยานเป็นกรรมการ พยานไม่มีความรู้
เกี่ยวกับเรื่องบริษัทและไม่ได้ยินยอมที่จะให้ชื่อไปแต่ก็ไม่กล้าขัดเพราะกลัวจะถูกไล่ออก ผู้ถูก
กล่าวหาเป็นผู้รู้กฎหมายเป็นอย่างดีไม่คิดว่าจะนำบริษัทไปใช้ผิดกฎหมาย โดยนางสาวมณีรัตน์เป็น
ผู้รับผิดชอบสำนวนการไต่สวนเบิกความว่าพยานเรียกนายทรงธรรมมาให้ถ้อยคำตามบันทึกถ้อยคำ
พยานเอกสารหมายเลข ร.๔๘ นอกจากนี้พยานยังได้เรียกนางเทียมจิตต์ โสธรชัย มาให้ถ้อยคำแล้วนาง
เทียมจิตต์ยืนยันว่าเป็นพี่สาวของนายวิทยาบิดาของผู้ถูกกล่าวหา แต่ไม่รู้จักบริษัทไท สหกิจคอน
สตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด หรือบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด บัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นของบริษัทดังกล่าวมีชื่อนาง
เทียมจิตต์เป็นผู้ถือหุ้นเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาขอสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนา
ทะเบียนบ้าน นางเทียมจิตต์เห็นเป็นหลานจึงยอมมอบให้แต่ไม่ทราบว่าจะเอาไปทำอะไร ตามบันทึก

ถ้อยคำพยานเอกสารหมายเลข ร.๔๖ และพยานเรียกนายวิชามาให้ถ้อยคำแล้วจัดทำบันทึกถ้อยคำของ นายวิชาตามเอกสารหมายเลข ร.๓๗ สรุปความว่านายวิชาเป็นช่างซ่อมโทรทัศน์ เคยถูกดำเนินคดีอาญาและได้รับการช่วยเหลือจากนายวิทยาในเรื่องการประกันตัว เมื่อพ้นโทษออกมาประมาณปี ๒๕๒๓ นายวิทยาขอให้ลงนามในเอกสารขอกู้เงินจากธนาคารแทน ต่อมาอีกหลายปีนายวิทยาโทรศัพท์แจ้งว่าให้ทำตามที่ถูกกล่าวหามาพบเพื่อจัดการพาไปสถานที่ราชการและสรรพากร นายวิชายอมทำตามเพราะเป็นหนี้บุญคุณนายวิทยา แต่นายวิชาไม่เคยมีส่วนเกี่ยวข้องกับบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และไม่เคยทำสัญญากับส่วนราชการแต่อย่างใด ภายหลังมีเจ้าหน้าที่สรรพากรแจ้งว่านายวิชามีรายได้จึงให้ฝ่ายนายวิทยาซึ่งขณะนั้นนายวิทยาเสียชีวิตแล้วเอาชื่อนายวิชาออกจากเอกสารหลักฐานการทำธุรกรรม ด้วยเหตุนี้ นายวิชาจึงแจ้งความที่สถานีตำรวจภูธรเมืองยโสธรเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๗ ว่ามีคนร้ายนำสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและลายมือชื่อไปใช้จดทะเบียนบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด แจ้งให้เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ และนำเอกสารไปเปิดบัญชีธนาคารกรุงเทพ สาขามุกดาหาร ชื่อบัญชีบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด โดยนายวิชา มาลัย ผู้แทนนิติบุคคล เป็นผู้ขอเปิดบัญชี และทำสัญญากับส่วนราชการ ตามสำเนารายงานประจำวันรับแจ้งเป็นหลักฐานเอกสารหมายเลข ร.๔๓ ส่วนกรณีเงินลงทุนในหุ้นส่วน

จำกัดมัดธนสินที่อยู่ในชื่อนายทศพรและนางสาวอุไทยนั้น นายทศพรเป็นพยานเบิกความว่านางสาวปิยะพร ปิยะรุ่งบัณฑิต พี่สาวของพยานซึ่งทำงานอยู่ที่ธนาคารกรุงเทพต้องขึ้นดำรงตำแหน่งผู้จัดการไม่อาจเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการหรือถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทได้ จึงขอให้พยานเป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการแทน พยานเห็นเป็นการช่วยเหลือกันระหว่างพี่น้องจึงยอมทำตาม ปรากฏตามหนังสือรับรองนิติบุคคลตามเอกสารหมายเลข ร.๑๕ ที่ออกให้เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ มีชื่อของพยานเป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการ จากนั้นพยานไม่ได้เข้าไปบริหารจัดการ ไม่เคยลงนามในเอกสารใด ไม่เคยได้รับผลประโยชน์จากกิจการ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเคยคบหาเป็นแฟนกับนางสาวปิยะพรรู้ว่าจะมีเจ้าหน้าที่มาสอบสวน ผู้ถูกกล่าวหาได้มาพบพยานและซักซ้อมเกี่ยวกับคำตอบ โดยอธิบายขั้นตอนการประมุลงาน การดำเนินการก่อสร้างตามสัญญาที่ทำกับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย และบอกให้ตอบว่าพยานเป็นผู้ดำเนินการในนามของห้างหุ้นส่วนจำกัดมัดธนสิน ทั้งที่พยานไม่มีความรู้การทำธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง ผู้ถูกกล่าวหาบอกว่าถ้าไม่ตอบตามที่ซักซ้อมพยานจะโดนคดีและติดคุก ทำให้พยานกลัว ผู้ถูกกล่าวหานำสำเนาสัญญาจ้างก่อสร้างประปาหอถ้ำสูงซึ่งผู้รับจ้างไม่ใช่ลายมือชื่อของพยานมาให้ดูและบอกให้พยานฝึกเขียนลายมือชื่อให้เหมือนกับลายมือชื่อในสัญญา พยานแจ้งความดำเนินคดีที่สถานีตำรวจนิคมคำสร้อยว่าถูกผู้ถูกกล่าวหาปลอมลายมือชื่อ

ในคำขอจดทะเบียน ในเอกสารเกี่ยวกับการเสนอราคาโครงการก่อสร้างของห้างหุ้นส่วน
จำกัดมัดฉนวนสินที่ทำกับหน่วยงานของรัฐ ตามเอกสารหมายเลข ร.๓๔ ส่วนนางสาวอุไทยเป็นพยาน
เบิกความว่า นางสาวปิยะพรซึ่งเป็นพี่สาวของนายทศพรขอใช้ชื่อพยานร่วมเป็นหุ้นส่วนด้วยเพื่อให้ถูกต้อง
ตามกฎหมาย โดยพยานไม่ได้นำเงินมาลงทุน หลังจากนั้นก็ไม่เคยมีส่วนเกี่ยวข้อง และไม่เคยได้รับ
ผลประโยชน์ตอบแทนจากกิจการของห้างหุ้นส่วนจำกัดมัดฉนวนสินแต่อย่างใด ทั้งระหว่างที่เจ้าหน้าที่
ผู้ร้องเรียกให้พยานไปให้ถ้อยคำ ผู้ถูกกล่าวหาที่บ้านเพื่อให้พยานและนายทศพรยอมรับว่า
เป็นเจ้าของห้างหุ้นส่วนจำกัดมัดฉนวนสิน และเป็นผู้ทำสัญญากับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย พยาน
ผู้ร้องให้ถ้อยคำและเบิกความในชั้นไต่สวนอย่างสอดคล้องต่อกัน ทำให้พยานของผู้ร้องมีน้ำหนัก
มากยิ่งขึ้น และมีความเป็นมาของเรื่องราวสมเหตุผล แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหายังคงเป็นเจ้าของ
กิจการแต่ใช้ชื่อนายทรงธรรม รวมทั้งผู้มีชื่ออื่น ๆ เป็นกรรมการและผู้ถือหุ้นหรือหุ้นส่วนแทน เพราะ
เหตุผลที่ผู้ถูกกล่าวหาต้องการลงสมัครรับเลือกตั้งในอำเภอนิคมคำสร้อย และต้องนำบริษัทหรือห้าง
หุ้นส่วนดังกล่าวทำสัญญารับจ้างกับส่วนราชการต่าง ๆ แม้ผู้ถูกกล่าวหาไม่ปรากฏชื่อเป็นผู้ถือหุ้น
กรรมการบริษัท หรือหุ้นส่วนผู้จัดการ ตามหนังสือบริคณห์สนธิ หนังสือรับรอง และคำขอจด
ทะเบียนบริษัท ที่เป็นเอกสารมหาชนซึ่งเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำขึ้นให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า

เป็นของแท้จริงและถูกต้อง เป็นหน้าที่ของคู่ความฝ่ายที่ถูกอ้างเอกสารนั้นมายันต้องนำสืบความ
ไม่บริสุทธิ์หรือความไม่ถูกต้องแห่งเอกสาร ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา
๑๒๗ เมื่อผู้ร้องเห็นว่าเงินลงทุนของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ที่อยู่ในชื่อนายวิชาและนางเทียมจิตต์
และเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน ที่อยู่ในชื่อนายทศพรและนางสาวอุไทยเป็นของผู้ถูก
กล่าวหา และได้ความจากการไต่สวนซึ่งมีพยานบุคคลที่เป็นกรรมการและผู้ถือหุ้นเป็นพนักงาน
ลูกจ้างในบริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด ซึ่งบิดาของผู้ถูกกล่าวหาและผู้ถูก
กล่าวหาเป็นเจ้าของและเป็นผู้บริหารกิจการ ทั้งผู้ถูกกล่าวหาเคยเป็นผู้ถือหุ้นและมีชื่อเป็น
 กรรมการบริษัท ต่อมาจดทะเบียนเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และให้พนักงานลูกจ้าง
ผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้ถือหุ้นและกรรมการบริษัท โดยไม่ปรากฏว่ามีฐานะทางการเงินเพียงพอ
ตลอดจนมีพยานบุคคลที่เป็นญาติใกล้ชิดต่างเบิกความและให้ถ้อยคำยืนยันว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็น
ผู้บริหารและเจ้าของกิจการ โดยไม่ปรากฏว่าบิดาผู้ถูกกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาได้ขายหุ้นหรือขาย
กิจการให้แก่ผู้ใด จึงมีน้ำหนักรับฟังหักล้างข้อสันนิษฐานของเอกสารมหาชนที่แม้ไม่ปรากฏชื่อ
ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ถือหุ้น กรรมการบริษัท หรือหุ้นส่วนผู้จัดการ ตามหนังสือปริศนัทสนธิ
หนังสือรับรอง และคำขอจดทะเบียนบริษัทและห้างหุ้นส่วนจำกัดดังกล่าวได้ ฟังได้ว่าบุคคล

ผู้มีชื่อในเอกสารหาชนนั้นเป็นตัวแทนของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นตัวการไม่เปิดเผยชื่อ ผู้ถูกกล่าวหา
ยังคงเป็นเจ้าของกิจการและเงินลงทุนในบริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด หรือ
บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน

ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของ
รัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.
๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยัง
ไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องเมื่อเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙), ๑๐๕
ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่ง
ของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑
แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่แสดงรายการทรัพย์สิน
เงินลงทุน ๒ แห่ง คือ ๑) เงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และ ๒) เงินลงทุนในห้างหุ้นส่วน
จำกัดมณฑนสิน โดยมีพฤติการณ์ใช้บุคคลที่เป็นพนักงานของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด กับใช้บุคคล

ที่เป็นญาติใกล้ชิดของผู้ถูกกล่าวหา มาจดทะเบียนเป็นผู้ถือหุ้น กรรมการบริษัทและหุ้นส่วนผู้จัดการ เพื่อดำเนินกิจการแทนผู้ถูกกล่าวหาและเข้าเป็นคู่สัญญาในสัญญาโครงการก่อสร้างกับเทศบาล ตำบลนิคมคำสร้อย ขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย ทำให้ผู้ถูกกล่าวหามีส่วนได้เสียรับผลประโยชน์ตอบแทนในฐานะเป็นเจ้าของกิจการ ข้อเท็จจริงและ พฤติการณ์ดังกล่าวฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและ เอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมี พฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่ง ผู้ถูก กล่าวหาจึงต้องถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม ทั้งการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา ยังเป็นความผิดตามมาตรา ๑๖๗

วินิจฉัยว่า นายปกาสิตหรือเจษฎา ธนะแพทย์ ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิด ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่ง ทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอ

(อม.๕๐)

- ๒๐ -

นิคมคำสร้อย จังหวัดมุกดาหาร ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้เพิกถอนสิทธิ
สมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง
ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม ก็มีความผิดตามมาตรา ๑๖๗ จำคุก ๔ เดือน นับโทษจำคุก
ต่อจากโทษจำคุกจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๔๒ - ๔๔/๒๕๖๓, คดีหมายเลขแดงที่
อท ๒๓๙/๒๕๖๕ และจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๖๖/๒๕๖๕ ของศาลอาญาคดีทุจริต
และประพฤติมิชอบภาค ๔.

นายเผด็จ เพ็ชรกุล

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม ๕๑/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อม ๔ /๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	{	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
		นายปกาสิตหรือเจษฎา ณะแพทย์	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้คำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี ตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมน้ำอ้น จังหวัดมุกดาหาร จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินเงินลงทุน ๒ แห่ง คือ เงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๘ จำกัด และเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน โดยมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนา

ไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นกรณีพ้นจากตำแหน่ง ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง
ของผู้ถูกกล่าวหา และลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑) และมาตรา ๑๖๗ กับขอให้
นับโทษต่อจากโทษของจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๔๒ - ๔๔/๒๕๖๓ คดีหมายเลขแดง
ที่ อท ๒๓๙/๒๕๖๕ และจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๖๖/๒๕๖๕ ของศาลอาญาคดีทุจริตและ
ประพฤติมิชอบภาค ๔

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ ๑ และจำเลย
ในคดีที่ผู้ร้องขอให้นับโทษต่อ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง สำนักงานการไต่สวนของผู้ร้องและคำให้การ
ของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรง
ตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมน้ำอ้อย จังหวัดมุกดาหาร ตั้งแต่วันที่ ๑๓
กรกฎาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหายืนยันบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๓
ธันวาคม ๒๕๖๒ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินเงินลงทุน ๒ แห่ง คือ เงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๙

จำกัด ที่อยู่ในชื่อนายวิชา มาลัย มูลค่า ๔,๙๙๘,๐๐๐ บาท และนางเทียมจิตต์ โสธรชัย มูลค่า ๑,๐๐๐ บาท และเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน ที่อยู่ในชื่อนายทศพร ปิยะรุ่งบัณฑิต มูลค่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท และนางสาวอุไทย สุจริต มูลค่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด เดิมชื่อบริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด จดทะเบียนเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๓๖ โดยนายวิทยา ณะแพทย์ บิดาผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ยื่นจดทะเบียน ผู้ถูกกล่าวหาเคยเป็นผู้ถือหุ้นและมีชื่อเป็นกรรมการบริษัทดังกล่าว ต่อมามีการเปลี่ยนผู้ถือหุ้น และกรรมการหลายครั้ง วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ บริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด จดทะเบียนเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และไม่มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ถือหุ้น ตามเอกสารหมาย ร.๑๐ ห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน จดทะเบียนวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๖ โดยนางสาวปิยะพร ปิยะรุ่งบัณฑิต เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ และนางสาวอุไทย สุจริต เป็นหุ้นส่วน ต่อมาวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ มีการเปลี่ยนหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการจากนางสาวปิยะพร เป็นนายทศพร ปิยะรุ่งบัณฑิต ไม่ปรากฏชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นหุ้นส่วนตามเอกสารหมาย ร.๑๕ ระหว่างวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๑ บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด เป็นคู่สัญญา กับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยรวม ๑๔ สัญญา และระหว่างวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑

สิงหาคม ๒๕๕๘ ห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสินเป็นคู่สัญญากับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย
รวม ๑๐ สัญญา วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด โอนเงิน ๗๐๙,๐๐๐ บาท
และวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๕ บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด โอนเงิน ๗๙๙,๐๐๐ บาท เข้าบัญชี
ธนาคารของผู้ถูกกล่าวหา ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๒ ผู้ร้องมีหนังสือลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๖
แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริง ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๙ ผู้ถูกกล่าวหา มีหนังสือลงวันที่ ๒๑
ธันวาคม ๒๕๖๖ ชี้แจงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ได้เป็นผู้ถือหุ้นและกรรมการหรือ
หุ้นส่วนผู้จัดการของกิจการดังกล่าว ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๐ ผู้ร้องแจ้งข้อกล่าวหาและข้อกล่าวหา
เพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๖ และวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๗ ตามลำดับ ผู้ถูกกล่าวหา
ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๗ และมีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา
เพิ่มเติมลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๑ ถึง ร.๒๔ ผู้ร้องเห็นว่า
คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาฟังไม่ขึ้น จึงมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือ
หนี้สินและเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และ
มีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคล
คนเดียวกับจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๔๒ - ๔๔/๒๕๖๓, คดีหมายเลขแดง

ที่ อท ๒๓๙/๒๕๖๕ และจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๖๖/๒๕๖๕ ของศาลอาญาคดีทุจริต
และประพจน์มิชอบภาค ๔

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามข้อโต้แย้งของผู้ถูกล่าวหาประการแรกว่า คำร้อง
ขาดอายุความหรือไม่ โดยผู้ถูกล่าวหาอ้างว่าคดีนี้เหตุเกิดเมื่อปี ๒๕๕๕ ผู้ร้องยื่น
คำร้องเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๗ เกินกว่าสิบปีนับแต่วันกระทำความผิด จึงขาดอายุความ
เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.
๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ระบุว่าโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ จึงมีกำหนดอายุความห้าปีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) เมื่อผู้ถูกล่าวหา
ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ
วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ อายุความจึงเริ่มนับแต่วันดังกล่าว มิใช่ นับแต่วันที่ผู้ถูกล่าวหาดำรง
ตำแหน่ง หรือวันที่ผู้ถูกล่าวหาได้ทรัพย์สินมาในปี ๒๕๕๕ ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม
๒๕๖๗ ยังไม่พ้นกำหนดห้าปี จึงไม่ขาดอายุความ ที่ผู้ถูกล่าวหาโต้แย้งประการต่อไปว่า ประกาศ
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชี
ทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับ

เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ ทรัพย์สินตามคำร้องไม่เคยเป็นของผู้ถูกกล่าวหา จึงไม่อาจใช้บังคับ
ย้อนหลังกับผู้ถูกกล่าวหาได้นั้น เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบล
นิคมคำสร้อย จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน
คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องตามที่มีอยู่จริงเมื่อเข้ารับตำแหน่งและพ้นจาก
ตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙), ๑๐๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหาร
ท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน
ตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ และประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐต่อ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๒
ภายหลังจากวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับนับแต่วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และประกาศคณะกรรมการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวใช้
บังคับนับแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๑ จึงใช้บังคับแก่คดีได้ ข้อโต้แย้งทั้งสองข้อของผู้ถูกกล่าวหาฟัง
ไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือ
หนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควร
แจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน
กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมน้ำอโยธยา จังหวัดมุกดาหาร
หรือไม่ ผู้ร้องมีนายทศพร ปิยะรุ่งบัณฑิต นางสาวอุไทย สุจริต นายทรงธรรม ดุยอธรรมย์
นางสาวปิยะพร ปิยะรุ่งบัณฑิต และนางสาวมณีรัตน์ คนยืน เบิกความเป็นพยานประกอบสำนวนการ
ไต่สวนของผู้ร้อง ตามคำเบิกความของพยานผู้ร้องดังกล่าว กรณีเงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด
และเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสิน แม้ไม่ปรากฏชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นกรรมการ หุ้นส่วน
ผู้จัดการ หรือผู้ถือหุ้นก็ตาม แต่นายทรงธรรมเบิกความว่าพยานเคยทำงานเป็นช่างซ่อมรถไถนา
เดินตามและรถแทรกเตอร์ของบริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ จนถึง
ปี ๒๕๔๖ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของและผู้บริหาร มีอำนาจตัดสินใจและเป็นผู้จ่ายเงินเดือน

ให้พนักงาน เหตุที่มีชื่อพยานเป็นกรรมการบริษัทในปี ๒๕๔๒ และเป็นผู้ถือหุ้น ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๔ เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาจะลงสมัครรับเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่น จึงขอใช้ชื่อพยานเป็นกรรมการพยานไม่มีความรู้เกี่ยวกับบริษัทและไม่ได้ยินยอมที่จะให้ชื่อไปแต่ก็ไม่กล้าขัดเพราะกลัวว่าจะถูกไล่ออก ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความรู้กฎหมาย พยานไม่คิดว่าจะนำบริษัทไปกระทำความผิดต่อกฎหมาย นางสาวฉวีรัตน์เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการพิเศษซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบสำนวนการไต่สวนเบิกความว่าพยานเรียกนายทรงธรรมมาให้ถ้อยคำตามบันทึกถ้อยคำพยานเอกสารหมายเลข ร.๔๘ นอกจากนี้พยานยังได้เรียกนางเทียมจิตต์ โสธรชัย มาให้ถ้อยคำนางเทียมจิตต์ยืนยันว่าเป็นพี่สาวนายวิทยาซึ่งเป็นบิดาผู้ถูกกล่าวหา แต่ไม่รู้จักบริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด หรือบริษัทเลขญา ๒๙ จำกัด บัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นของบริษัทดังกล่าวมีชื่อนางเทียมจิตต์เป็นผู้ถือหุ้นเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาขอสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้าน นางเทียมจิตต์เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นหลานจึงยอมมอบให้แต่ไม่ทราบว่าจะเอาไปทำอะไร ตามบันทึกถ้อยคำพยานเอกสารหมายเลข ร.๔๖ และพยานเรียกนายวิชามาให้ถ้อยคำแล้วจัดทำบันทึกถ้อยคำของนายวิชาตามเอกสารหมายเลข ร.๓๗ สรุปความว่านายวิชาเป็นช่างซ่อมโทรทัศน์ เคยถูกดำเนินคดีอาญาและได้รับการช่วยเหลือจากนายวิทยา

ในเรื่องการประกันตัว เมื่อพ้นโทษออกมาประมาณปี ๒๕๒๓ นายวิทยาขอให้พยานลงนามในเอกสารขอกู้เงินจากธนาคารแทน ต่อมาอีกหลายปีนายวิชาโทรศัพท์แจ้งว่าให้นายวิชาทำตามที่ถูกกล่าวหาสั่งการ ผู้ถูกกล่าวหาพานายวิชาไปสถานที่ราชการและสรรพากร นายวิชายินยอมทำตามเพราะเป็นหนี้บุญคุณนายวิชา แต่นายวิชาไม่เคยมีส่วนเกี่ยวข้องกับบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และไม่เคยทำสัญญากับส่วนราชการแต่อย่างใด ภายหลังมีเจ้าหน้าที่สรรพากรแจ้งว่านายวิชามีรายได้ นายวิชาโทรศัพท์ติดต่อนายวิชาจึงทราบว่าคุณวิชาเสียชีวิตแล้ว นายวิชาแจ้งต่อผู้รับโทรศัพท์ให้เอาชื่อนายวิชาออกจากเอกสารหลักฐานการทำธุรกรรม แล้วนายวิชาจึงแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองยโสธร วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๗ ว่ามีคนร้ายนำสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและลายมือชื่อไปใช้จดทะเบียนบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด แจ้งให้เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ และนำเอกสารไปเปิดบัญชีธนาคารกรุงเทพ สาขามุกดาหาร ชื่อบัญชีบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด โดยนายวิชา มาลัย ผู้แทนนิติบุคคล เป็นผู้ขอเปิดบัญชี และทำสัญญากับส่วนราชการ ตามสำเนารายงานประจำวันรับแจ้งเป็นหลักฐานเอกสารหมาย ร.๔๓ ส่วนกรณีเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสินที่อยู่ในชื่อนายทศพรและนางสาวอุไยนั้นนางสาวปิยะพรเป็นพยานเบิกความว่า ปี ๒๕๔๕ พยานคบหาเป็นคนรักกับผู้ถูกกล่าวหาขณะดำรง

ตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย ผู้ถูกกล่าวหาชักชวนให้จดทะเบียนตั้งห้างหุ้นส่วน
จำกัดมัดถนนสินโดยให้ไปหาญาติมาร่วมเป็นหุ้นส่วน พยานจึงให้นางสาวอุไทยซึ่งเป็นภริยานายทศพร
มาเป็นหุ้นส่วนโดยไม่ได้นำเงินมาลงทุน ผู้ถูกกล่าวหาลงทุนแต่ผู้เดียว พยานไม่เคยเข้าไปดำเนิน
กิจการและไม่เคยได้คำตอบแทนจากกิจการ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นคนทำสัญญารับเหมางาน ในบางครั้ง
ผู้ถูกกล่าวหาจะนำเอกสารใบเสนอราคาและเช็คของห้างหุ้นส่วนจำกัดมัดถนนสินมาให้พยานลงชื่อ
นายทศพรเป็นพยานเบิกความว่า นางสาวปิยะพรพี่สาวพยานซึ่งทำงานอยู่ที่ธนาคารกรุงเทพ
ต้องเลื่อนตำแหน่งขึ้นเป็นผู้จัดการ ไม่อาจเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการหรือถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทได้
จึงขอให้พยานเป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการแทน พยานเห็นว่าเป็นการช่วยเหลือกันระหว่างพี่น้อง
จึงยินยอมทำตาม โดยจดทะเบียนให้มีชื่อพยานเป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการ ตามหนังสือรับรอง
นิติบุคคลเอกสารหมายเลข ร.๑๕ แต่พยานไม่ได้เข้าไปบริหารจัดการ ไม่เคยลงนามในเอกสารใด
ไม่เคยได้รับผลประโยชน์จากกิจการ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเคยคบหาเป็นคนรักกับนางสาวปิยะพร
รู้ว่าจะมีเจ้าหน้าที่มาสอบสวน ผู้ถูกกล่าวหาได้มาพบพยานและซักซ้อมคำตอบ โดยอธิบายขั้นตอน
การประมูลงาน การดำเนินการก่อสร้างตามสัญญาที่ทำกับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย และบอกให้
ตอบว่าพยานเป็นผู้ดำเนินการในนามของห้างหุ้นส่วนจำกัดมัดถนนสิน ทั้งที่พยานไม่มีความรู้

การทำธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง ผู้ถูกกล่าวหาบอกว่าถ้าไม่ตอบตามที่ชักชวน พยานจะถูกดำเนินคดี และได้รับโทษจำคุก ทำให้พยานกลัว ผู้ถูกกล่าวหานำสำเนาสัญญาจ้างก่อสร้างประปาหอถึงสูง ซึ่งมีลายมือชื่อของผู้รับจ้างในสัญญาแต่ไม่ใช่ลายมือชื่อของพยานมาให้ดูและบอกให้พยานฝึกเขียน ลายมือชื่อให้เหมือนกับลายมือชื่อในสัญญา พยานแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจ สถานีตำรวจภูธร นิคมคำสร้อย ให้ดำเนินคดีผู้ถูกกล่าวหาว่าปลอมลายมือชื่อในคำขอจดทะเบียน และเอกสารเกี่ยวกับการเสนอราคาโครงการก่อสร้างของห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสินที่ทำกับหน่วยงานของรัฐ ตามเอกสาร หมายเลข ร.๓๔ ส่วนนางสาวอุไทยเป็นพยานเบิกความว่า นางสาวปิยะพรซึ่งเป็นพี่สาวนายทศพร ขอใช้ชื่อพยานร่วมเป็นหุ้นส่วนด้วยเพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมาย โดยพยานไม่ได้นำเงินมาลงทุน หลังจากนั้น ก็ไม่เคยมีส่วนเกี่ยวข้อง และไม่เคยได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากกิจการของห้างหุ้นส่วนจำกัด มณฑนสินแต่อย่างใด ทั้งระหว่างที่เจ้าหน้าที่ผู้ร้องเรียกให้พยานไปให้ถ้อยคำ ผู้ถูกกล่าวหาที่บ้าน เพื่อให้พยานและนายทศพรยอมรับว่าเป็นเจ้าของห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน และเป็นผู้ทำสัญญากับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย เห็นว่า พยานผู้ร้องให้ถ้อยคำและเบิกความในชั้นไต่สวนสอดคล้อง ต้องกัน โดยเฉพาะนายทรงธรรมซึ่งเป็นช่างซ่อมรถไถนาเดินทางตามและรถแทรกเตอร์ของบริษัท ไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ จนถึงปี ๒๕๔๖ ยืนยันว่ากิจการเป็นของ

ผู้ถูกกล่าวหา นายทรงธรรมเป็นเพียงลูกจ้างที่ไม่ปรากฏว่ามีฐานะทางการเงินเพียงพอที่จะเป็นผู้ถือหุ้นในปี ๒๕๔๔ จำนวน ๒๕,๐๐๐ หุ้น มีมูลค่ามากถึง ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท หรือมีความรู้ความสามารถที่จะเป็นกรรมการบริษัทในปี ๒๕๔๒ เพราะในช่วงระยะเวลาดังกล่าว นายทรงธรรมยังคงเป็นพนักงานตำแหน่งช่างซ่อมประจำบริษัท อีกทั้งตามคำขอจดทะเบียนบริษัท รายการจดทะเบียนแก้ไขเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ว่ามีกรรมการเก่าออก ๒ คน คือ นายวิทยาและผู้ถูกกล่าวหา กรรมการเข้าใหม่ ๒ คน คือ นายทรงธรรมและนายลม สิงห์ศร โดยปรากฏตามบันทึกถ้อยคำของนายลมเอกสารหมายเลข ร.๔๗ ว่านายลมเป็นพนักงานช่างซ่อมรถยนต์ประจำบริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด ไม่ได้เป็นผู้ถือหุ้นตามบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นในปี ๒๕๔๔ จำนวน ๙,๔๐๐ หุ้น มูลค่า ๙๙๔,๐๐๐ บาท จนถึงปี ๒๕๕๑ เป็นผู้ถือหุ้นจำนวน ๔๕,๐๐๐ หุ้น มูลค่า ๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท นายลมมีฐานะยากจนจึงไม่มีเงินไปลงทุน ภายหลังจึงทราบว่าเหตุที่มีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นดังกล่าวทำให้นายลมต้องถูกตัดสิทธิออกจากบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ปัจจุบันอาศัยเงินสวัสดิการผู้สูงอายุเดือนละ ๖๐๐ บาท ลายมือชื่อที่ปรากฏในเอกสารของบริษัท น่าจะเป็นเอกสารที่เสียนนำมาให้ลงลายมือชื่อในขณะที่ปฏิบัติงาน เนื่องจากนายลมอ่านหนังสือไม่ออกเพียงแต่ลงลายมือชื่อของตนได้เท่านั้น การดำเนินการเปลี่ยนแปลงกรรมการบริษัทและ

ผู้ถือหุ้นมาเป็นนายทรงธรรมและนายลมซึ่งเป็นเพียงพนักงานของบริษัทและมีฐานะยากจน
จึงขัดต่อเหตุผลและเป็นพิรุณ ประกอบกับบุคคลที่เคยปรากฏชื่อเป็นกรรมการและผู้ถือหุ้นบริษัท
เจษฎา ๒๙ จำกัด นอกจากนายลมและนายทรงธรรมแล้ว ยังมีนางณัฐกาญจน์ เมตุลา และ
นางสาวสายสมร บุญดีวงศ์ ซึ่งเป็นพนักงานของบริษัทให้ถ้อยคำในชั้นไต่สวนของผู้ร้องว่าไม่เคย
ทราบว่าเป็นกรรมการและผู้ถือหุ้น และยืนยันว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของบริษัท
ตามบันทึกถ้อยคำเอกสารหมาย ร.๔๙ และร.๕๐ ตามลำดับ ส่วนบุคคลที่เคยปรากฏชื่อ
เป็นผู้ถือหุ้น คือ นางสาวเกตุดี ยืนยง และนางสาวขวัญจุฬา จันทระโคตร ให้ถ้อยคำในชั้นไต่สวน
ของผู้ร้องว่าไม่ทราบว่าตนเป็นผู้ถือหุ้นเช่นกัน และยืนยันว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของบริษัท
ตามสำนวนคดีเอกสารหมาย ร.๒๙ หน้า ๔๙๔ และ ๔๙๕ พยานดังกล่าวไม่ปรากฏว่ามีสาเหตุ
โกรธเคืองหรือส่วนได้เสียใดที่ต้องให้ถ้อยคำบิดเบือนไปจากความจริงเพื่อให้ร้ายผู้ถูกกล่าวหา
จึงมีน้ำหนักให้รับฟัง ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ข้างต้นแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของ
กิจการแต่ใช้ชื่อนายทรงธรรมและนายลม รวมทั้งผู้มีชื่อเป็นกรรมการและผู้ถือหุ้นแทน เพราะเหตุผล
ที่ผู้ถูกกล่าวหาต้องการลงสมัครรับเลือกตั้งในเขตอำเภอนิคมคำสร้อย และจะนำบริษัทเจษฎา ๒๙
จำกัด ทำสัญญารับจ้างกับส่วนราชการ โดยในวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่ง

เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๒ และผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ นั้น เงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ที่อยู่ใ้ชื่อนายวิชาและนางเทียมจิตต์ในฐานะผู้ถือหุ้นแทนผู้ถูกกล่าวหาและในทำนองเดียวกันสำหรับการดำเนินกิจการของห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสินที่จดทะเบียนจัดตั้งในปี ๒๕๔๖ โดยนางสาวปิยะพรเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการและนางสาวอุไทยเป็นหุ้นส่วน ต่อมาปี ๒๕๕๕ มีการเปลี่ยนหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการจากนางสาวปิยะพรมาเป็นนายทศพร ซึ่งพยานผู้ร้องทั้งสามปากนี้เบิกความสอดคล้องตอกันว่าพยานไม่เคยเกี่ยวข้องกับการบริหารไม่เคยได้รับผลประโยชน์ตอบแทน ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำเนินกิจการเองทั้งหมด ทั้งนายทศพรยังแจ้งความดำเนินคดีกรณีที่ถูกผู้ถูกกล่าวหาปลอมลายมือชื่อในคำขอจดทะเบียน และเอกสารเกี่ยวกับการเสนอราคาโครงการก่อสร้างของห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสินที่ทำกับหน่วยงานของรัฐอีกด้วย เมื่อห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสินและนายทศพรในฐานะส่วนตัวและในฐานะหุ้นส่วนผู้จัดการ ถูกพนักงานอัยการเป็นโจทก์ฟ้องในคดีหมายเลขดำที่ อท ๖๐/๒๕๖๕ คดีหมายเลขแดงที่ อท ๑๖/๒๕๖๖ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ ว่าเป็นผู้สนับสนุนผู้ถูกกล่าวหาในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ กรณีเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยทำสัญญาโครงการก่อสร้างประปาหอดังสูง กับบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน นายทศพรให้การรับสารภาพตามฟ้อง อันเป็นการยอมรับความผิดอาญาที่มีโทษจำคุก หากไม่เป็นความจริงคงไม่ให้เกิดการให้เป็นผลร้ายแก่ตนเองเช่นนี้ ยิ่งทำให้คำเบิกความนายทศพรที่ยืนยันว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำเนินกิจการห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสินทั้งหมด มีน้ำหนักน่าเชื่อถือ ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาเบิกความในคดีนี้ยอมรับว่าเงินทุนหมุนเวียนของบริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด บิดาผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้หาทุนโดยกู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานธุรกิจอุบลราชธานี วงเงินสินเชื่อ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในนามบริษัทนั้น ทั้งยังสอดคล้องกับบันทึกถ้อยคำของนายธนู ประสิทธิ์สุวรรณ ผู้อำนวยการฝ่ายผู้บริหารสำนักงานธุรกิจอุบลราชธานี ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ที่ให้การในชั้นไต่สวนของผู้ร้องตามสำนวนคดี เอกสารหมายเลข ร.๒๙ หน้า ๖๑๔ และ ๖๑๕ สรุปได้ว่าการขอวงเงินสินเชื่อดังกล่าว แบ่งเป็น ๒ วงเงิน ให้บริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด ใช้ร่วมกับห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน จึงแสดงให้เห็นความเกี่ยวข้องและมีผลประโยชน์ร่วมกันอีกด้วย ที่ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธว่าบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด

เป็นกิจการของนายวิทยาบิดาผู้ถูกกล่าวหา และห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสินเป็นกิจการของนางสาวปิยะพรกับพวกนั้น เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหากล่าวอ้างลอย ๆ แตกต่างจากพยานบุคคลที่ให้ถ้อยคำต่อผู้ร้องในชั้นไต่สวนและเบิกความต่อศาล โดยปรากฏข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ที่ผู้ถูกกล่าวหาสอดเข้าไปเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการกิจการดังที่ได้วินิจฉัยแล้วข้างต้น จึงมีน้ำหนักน้อย ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่าคำเบิกความของนายทรงธรรมไม่น่าเชื่อถือเพราะไม่ได้เป็นลูกจ้างของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ตามที่นายทรงธรรมเบิกความตอบทนายผู้ถูกกล่าวหาถามเพิ่มเติมยอมรับว่านายทรงธรรมมีชื่อในรายการส่งเงินสมทบของสถานประกอบการสำนักงานประกันสังคม เอกสารหมายเลข ค.๑๓ ชื่อผู้ประกอบการ คือ บริษัทเจษฎา ๙๒ จำกัด ซึ่งมิใช่บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด นั้น เห็นว่า ตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ยื่นต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นกรรมการผู้จัดการบริษัทเจษฎา ๙๒ จำกัด ก็มีเงินลงทุนในบริษัทเป็นเงิน ๒,๙๕๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข ร.๗ และกรณีพ้นจากตำแหน่งผู้ถูกกล่าวหายังคงเป็นกรรมการผู้จัดการบริษัทเจษฎา ๙๒ จำกัด ก็มีเงินลงทุนในบริษัทเป็นเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข ร.๘ แสดงให้เห็นว่านายทรงธรรมยังคงเป็นลูกจ้างของผู้ถูกกล่าวหาอยู่ จึงไม่เป็นพินิจและไม่ทำให้คำเบิกความของนายทรงธรรมเสียน้ำหนักไป

ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างต่อไปว่าศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยผู้ว่าจ้างชำระเงินค่างานให้บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด หากผู้ถูกกล่าวหามีส่วนเกี่ยวข้องกับบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ก็คงเบิกจ่ายเงินค่าจ้างตามสัญญาให้ไปแล้วโดยไม่ต้องฟ้องคดีนั้น เห็นว่า ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ก่อสร้างถนนไม่เป็นไปตามแบบรูปรายละเอียดและข้อกำหนดในสัญญาจ้าง แต่เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยไม่ได้มีหนังสือแจ้งให้ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง การที่บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด นำคดีมาฟ้องเรียกเงินค่าจ้างถือว่าคู่สัญญาไม่ประสงค์จะบังคับตามสัญญาจ้างอีกต่อไป กรณีจึงเป็นการแสดงเจตนาเลิกสัญญาโดยปริยาย และผลแห่งการเลิกสัญญาทำให้คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจำเป็นต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด จึงมีสิทธิได้รับค่าแห่งการงานนั้น แต่เนื่องจากถนนที่ก่อสร้างมีความหนาของคอนกรีตไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญาจ้าง จึงให้จ่ายค่าแห่งการงานให้ร้อยละ ๘๐ ของเงินค่าวัสดุและแรงงาน ประเด็นแห่งคดีเป็นเรื่องความรับผิดชอบตามสัญญาจ้างเท่านั้น จึงมิใช่ข้อยืนยันว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และที่ผู้ถูกกล่าวหาเบิกความอ้างว่าเงิน ๗๐๙,๐๐๐ บาท และ ๗๙๙,๐๐๐ บาท ที่โอนเข้าบัญชีธนาคารของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเงินที่ยืมจากนางจุฑามาศซึ่งขณะนั้นเป็นกรรมการบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด นั้น เห็นว่า

ในชั้นไต่สวนของผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ชี้แจงในรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนี้มาก่อน เพียงยกขึ้นกล่าวอ้างในชั้นไต่สวนของศาลโดยไม่ปรากฏหลักฐานการกู้ยืมเงิน ทั้งการโอนเงินออกจากบัญชีธนาคารของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด เข้าบัญชีธนาคารของผู้ถูกกล่าวหาอย่างอัตโนมัติและขัดต่อการดำเนินกิจการของนิติบุคคล ยิ่งกว่านั้นยังขัดแย้งกับข้อที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่ากิจการเป็นของบิดาผู้ถูกกล่าวหา จึงไม่สมเหตุผลและเป็นพิรุธ ส่วนคดีของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าในวันสืบพยานคดีดังกล่าวทนายผู้ถูกกล่าวหาขอให้ศาลวินิจฉัยข้อกฎหมายเบื้องต้นว่า คณะกรรมการไต่สวนของผู้ร้องไม่ได้ไต่สวนภายในระยะเวลาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ ขอให้ยกฟ้อง ผู้ถูกกล่าวหาจึงยอมรับข้อเท็จจริงตามที่โจทก์บรรยายฟ้องมาโดยไม่ได้โต้แย้งข้อเท็จจริงอื่น ทั้งคำพิพากษาอ่านเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๖ ภายหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในคดีนี้เป็นเวลากว่า ๓ ปี จึงไม่อาจใช้คำพิพากษานี้เป็นข้อเท็จจริงเพื่อกล่าวหาได้นั้น เห็นว่า การพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดคดีนี้หรือไม่นั้น ศาลต้องพิจารณาจากคำร้องและเอกสารประกอบ ส่วนงานการไต่สวน คำให้การพยานหลักฐานของผู้ร้องและผู้ถูกกล่าวหาในชั้นไต่สวนของศาล โดยใช้ดุลพินิจวินิจฉัยชั่งน้ำหนัก

พยานหลักฐานทั้งปวง หาใช่รับฟังแต่เฉพาะผลคำพิพากษาของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ เพียงประการเดียวไม่ ที่ผู้ถูกกล่าวหากล่าวอ้างในทำนองว่า เมื่อไม่ปรากฏชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ถือหุ้น กรรมการบริษัท หรือหุ้นส่วนผู้จัดการ ตามหนังสือบริคณห์สนธิ หนังสือรับรอง และคำขอจดทะเบียนบริษัท จึงไม่อาจฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหามีส่วนเกี่ยวข้องกับเงินลงทุนนั้น เห็นว่า แม้เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารมหาชนซึ่งเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำขึ้นให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นของแท้จริงและถูกต้อง เป็นหน้าที่ของคู่ความฝ่ายที่ถูกอ้างเอกสารนั้นมายันต้องนำสืบความไม่บริสุทธิ์หรือความไม่ถูกต้องแห่งเอกสารตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๑๒๗ ก็ตาม แต่เมื่อได้ความจากการไต่สวนโดยมีพยานบุคคลที่มีชื่อเป็นกรรมการและผู้ถือหุ้นเป็นพนักงานลูกจ้างของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ซึ่งบิดาผู้ถูกกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของและเป็นผู้บริหารกิจการ และให้พนักงานลูกจ้างเป็นผู้ถือหุ้นและกรรมการบริษัท โดยไม่ปรากฏว่ามีฐานะทางการเงินเพียงพอ ตลอดจนมีพยานบุคคลที่เป็นญาติใกล้ชิดต่างเบิกความและให้ถ้อยคำยืนยันว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้บริหารและเจ้าของกิจการ จึงมีน้ำหนักรับฟังหักล้างข้อสันนิษฐานของเอกสารมหาชนดังกล่าวได้ ฟังได้ว่าบุคคลผู้มีชื่อในเอกสารมหาชนนั้นเป็นตัวแทนของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหายังคงเป็น

เจ้าของกิจการและเงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน ดังนี้ เมื่อผู้
ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย
จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่
ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องเมื่อเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙), ๑๐๕
ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่ง
ของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑
แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่แสดงรายการทรัพย์สิน
เงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน ประกอบกับ
ผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อเปรียบเทียบกับรายได้ของผู้ถูกกล่าวหาไม่สัมพันธ์
กับรายได้ มีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับแหล่งที่มาของรายได้ที่มีความเคลื่อนไหวผิดปกติ ผู้ร้อง
จึงมีมติให้ดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นกรณีมีพฤติการณ์ร้ายรอยผิดปกติตามพระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๕ ตามเอกสาร
หมาย ร.๓๑ ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ดังกล่าวฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริง
ที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน
กรณีพ้นจากตำแหน่ง จึงต้องถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง
และวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม ทั้งการกระทำของผู้ถูกกล่าวหายังเป็นความผิด
ตามมาตรา ๑๖๗

วินิจฉัยว่า นายปกาสิตหรือเจษฎา ธนะแพทย์ ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิด
ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่ง
ทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมคำสร้อย
จังหวัดมุกดาหาร ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้เพิกถอนสิทธิ

(อม.๕๐)

- ๒๒ -

สมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง
ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม ก็มีความผิดตามมาตรา ๑๖๗ จำคุก ๔ เดือน นับโทษจำคุก
ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๔๒ - ๔๔/๒๕๖๓ คดีหมายเลขแดงที่
๒๓๙/๒๕๖๕ และจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๖๖/๒๕๖๕ ของศาลอาญาคดีทุจริต
และประพฤติมิชอบภาค ๔.

นางวาสนา อัจฉรานูวัฒน์

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม ๕๑/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อม ๔ /๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๘

{	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายปลาสิตหรือเจษฎา ณะแพทย์	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้คำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี

ตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดมุกดาหาร จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน

หรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควร

แจ้งให้ทราบ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินเงินลงทุน ๒ แห่ง คือ ๑) เงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๘

จำกัด และ๒) เงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสิน และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนา

ไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นกรณีพ้นจากตำแหน่ง ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง

(อม.๕๐)

- ๒ -

ของผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑), และลงโทษตามมาตรา ๑๖๗ กับขอให้ นับโทษต่อจากโทษจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๔๒ - ๔๔/๒๕๖๓, คดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๓๙/๒๕๖๕ และจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๖๖/๒๕๖๕ ของศาลอาญาคดีทุจริตและ ประพฤติมิชอบภาค ๔

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลเดียวกับจำเลยที่ ๑ และจำเลย ในคดีที่ผู้ร้องขอให้นับโทษต่อ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง สำนวนการไต่สวนของผู้ร้อง คำให้การ ของผู้ถูกกล่าวหา และพยานหลักฐานที่ได้ตามทางไต่สวนของศาลแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมคำ สร้อย จังหวัดมุกดาหาร ตั้งแต่วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อ ผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินเงินลงทุน ๒ แห่ง คือ ๑) เงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ที่อยู่ในชื่อนายวิชา มาลัย มูลค่า ๔,๙๙๘,๐๐๐

(อม.๕๐)

- ๓ -

บาท และนางเทียมจิตต์ โสธรชัย มูลค่า ๑,๐๐๐ บาท และ๒) เงินลงทุนในห้างหุ้นส่วน
จำกัดมณฑนสิน ที่อยู่ในชื่อนายทศพร ปิยะรุ่งบัณฑิต มูลค่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท และนางสาวอุไทย
สุจริต มูลค่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด เดิมชื่อบริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น
(๑๙๙๓) จำกัด จดทะเบียนเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๓๖ โดยนายวิทยา ณะแพทย์ บิดา
ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ขอยื่นจดทะเบียน ผู้ถูกกล่าวหาเคยเป็นผู้ถือหุ้นและมีชื่อเป็นกรรมการบริษัท
ดังกล่าว ต่อมาเกิดการเปลี่ยนผู้ถือหุ้นและกรรมการหลายครั้ง เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ บริษัท
ไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จดทะเบียนเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และไม่มีชื่อ
ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ถือหุ้นตามเอกสารหมายเลข ร.๑๐ ห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน จดทะเบียนวันที่ ๒๒
สิงหาคม ๒๕๔๖ โดยนางสาวปิยะพร ปิยะรุ่งบัณฑิต เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ และนางสาวอุไทย สุจริต
เป็นหุ้นส่วน ต่อมาวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ มีการเปลี่ยนหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการจาก
นางสาวปิยะพรเป็นนายทศพร ปิยะรุ่งบัณฑิต ไม่ปรากฏชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นหุ้นส่วนตามเอกสาร
หมายเลข ร.๑๕ ระหว่างวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๑ บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด
เป็นคู่สัญญากับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย รวม ๑๔ สัญญา และระหว่างวันที่ ๑๒ มิถุนายน
๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสินเป็นคู่สัญญากับเทศบาลตำบล

(อม.๕๐)

- ๔ -

นิคมคำสร้อย รวม ๑๐ สัญญา เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด โอนเงิน ๗๐๙,๐๐๐ บาท และเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๕ บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด โอนเงิน ๗๙๙,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีธนาคารของผู้ถูกกล่าวหา ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๒ ผู้ร้องมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๖ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริง ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๙ ผู้ถูกกล่าวหา มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๖ ชี้แจงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ได้เป็นผู้ถือหุ้น และกรรมการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการของกิจการดังกล่าว ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๐ ผู้ร้องแจ้ง ข้อกล่าวหาและข้อกล่าวหาเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๖ และวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๗ ตามลำดับ ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๗ และมี หนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมฉบับลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๑ ถึง ร.๒๔ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลเดียวกับจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๔๒ - ๔๔/๒๕๖๓, คดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๓๙/๒๕๖๕ และจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๖๖/๒๕๖๕ ของศาล อาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ แต่

(อม.๕๐)

- ๕ -

เมื่อทรัพย์สินตามคำร้องไม่เคยเป็นของผู้ถูกกล่าวหา จึงไม่อาจใช้พระราชบัญญัติดังกล่าวบังคับย้อนหลังกับผู้ถูกกล่าวหาได้นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับนับแต่วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับนับแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๑ และผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อยเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๒ ข้อกล่าวหาที่ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบเกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ อันเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน การกระทำความผิดตามข้อกล่าวหาจึงเกิดขึ้นภายหลังจากที่บทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวใช้บังคับแล้ว จึงเป็นการใช้กฎหมายในขณะกระทำความผิดบังคับแก่คดี ไม่ใช่การใช้กฎหมายย้อนหลังตามข้อต่อสู้ของของผู้ถูกกล่าวหาแต่อย่างใด คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเหตุคดีนี้เกิดขึ้นเมื่อปี ๒๕๕๕ ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๗ เกินกว่าสิบปีนับแต่วันกระทำความผิดจึงขาดอายุ

ความ นั้น เห็นว่า ข้อกล่าวหาที่ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบนั้น อายุความเริ่มนับเมื่อมีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ซึ่งเป็นวันที่เกิดเหตุแห่งการ กระทำความผิด เมื่อผู้ถูกกล่าวหามีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ อายุความจึงเริ่มนับแต่วันดังกล่าว หาใช่เมื่อปี ๒๕๕๕ ตามข้อโต้แย้งของผู้ถูกกล่าวหาไม่ เมื่อตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ มีระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่น บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จึงมีกำหนดอายุความห้าปีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) เมื่อ ผู้ร้องยื่นคำร้องวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๗ ภายในกำหนดห้าปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินคดีจึงไม่ขาดอายุความ ข้อต่อสู้ของผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองข้อฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือ หนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่ง นายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมน้ำคำสร้อย จังหวัดมุกดาหาร หรือไม่ ผู้ร้องมีนายทศพร

ปิยะรุ่งบัณฑิต นางสาวอุไทย สุจริต นายทรงธรรม ดุยอุดมรัมย์ นางสาวปิยะพร ปิยะรุ่งบัณฑิต และ นางสาวมณีรัตน์ คนยืน เบิกความประกอบสำนวนการไต่สวนของผู้ร้อง ได้ความว่า เงินลงทุนใน บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสิน แม้ไม่ปรากฏชื่อผู้ถูกกล่าวหา เป็นกรรมการ หุ้นส่วนผู้จัดการ หรือผู้ถือหุ้นก็ตาม แต่นายทรงธรรมเบิกความว่า เคยทำงานเป็นช่างซ่อมรถไถนาเดินตามและรถแทรกเตอร์ของบริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ จนถึงปี ๒๕๔๖ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของและผู้บริหาร มีอำนาจตัดสินใจและเป็นผู้จ่ายเงินเดือนให้พนักงาน เหตุที่มีชื่อเป็นกรรมการบริษัทในปี ๒๕๔๒ และเป็นผู้ถือหุ้น ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๔ เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาจะลงสมัครรับเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่น จึงขอใช้ชื่อเป็นกรรมการ พยานไม่มีความรู้เกี่ยวกับบริษัทและไม่ได้ยินยอมที่จะให้ชื่อไปแต่ก็ไม่กล้าขัดเพราะกลัวว่าจะถูกไล่ออก ผู้ถูกกล่าวหามีความรู้กฎหมายจึงไม่คิดว่าจะนำบริษัทไปกระทำความผิดต่อกฎหมาย นางสาวมณีรัตน์เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการพิเศษซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบสำนวนการไต่สวนเบิกความว่า ได้เรียกนายทรงธรรมและนางเทียมจิตต์ โสธรชัย มาให้ถ้อยคำ นางเทียมจิตต์ยืนยันว่าเป็นพี่สาวของนายวิทยาบิดาของผู้ถูกกล่าวหา แต่ไม่รู้จักบริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด หรือบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด บัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นของบริษัทดังกล่าวมีชื่อนางเทียมจิตต์เป็นผู้ถือ

หุ้่นเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาขอสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้าน นางเทียมจิตต์เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นหลานจึงยอมมอบให้แต่ไม่ทราบว่าเอาไปทำอะไร ตามบันทึก ถ้อยคำพยานเอกสารหมาย ร.๔๘ และร.๔๖ และนายวิชาให้ถ้อยคำตามเอกสารหมาย ร.๓๗ ได้ ความว่านายวิชาเป็นช่างซ่อมโทรทัศน์ เคยถูกดำเนินคดีอาญาและได้รับการช่วยเหลือจาก นายวิทยาในเรื่องการประกันตัว เมื่อพันโทชอกอกมานายวิทยาขอให้ลงนามในเอกสารขอกู้เงิน จากธนาคารแทน ต่อมาอีกหลายปีนายวิทยาโทรศัพท์แจ้งว่าให้นายวิชาทำตามที่ถูกกล่าวหาสั่ง การ ผู้ถูกกล่าวหาพานายวิชาไปสถานที่ราชการและสรรพากร นายวิชายินยอมทำตามเพราะเป็น หันนี้บุญคุณนายวิทยา แต่นายวิชาไม่เคยมีส่วนเกี่ยวข้องกับบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และไม่เคยทำ สัญญากับส่วนราชการแต่อย่างใด ภายหลังมีเจ้าหน้าที่สรรพากรแจ้งว่านายวิชามีรายได้ นายวิชาโทรศัพท์ติดต่อนายวิทยาจึงทราบว่านายวิทยาเสียชีวิตแล้ว นายวิชาแจ้งต่อผู้รับสายให้ เอาชื่อนายวิชาออกจากเอกสารหลักฐานการทำธุรกรรม เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๗ นายวิชา จึงไปแจ้งความที่สถานีตำรวจภูธรเมืองยโสธรว่า มีคนร้ายนำสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและ ลายมือชื่อไปใช้จดทะเบียนบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด แจ้งให้เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ และนำเอกสารไป เปิดบัญชีธนาคารกรุงเทพ สาขามุกดาหาร ชื่อบัญชีบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด โดยนายวิชาเป็น

ผู้แทนนิติบุคคล และเป็นผู้ขอเปิดบัญชี และทำสัญญากับส่วนราชการ ตามสำเนารายงาน
ประจำวันรับแจ้งเป็นหลักฐานเอกสารหมายเลข ร.๔๓ ส่วนกรณีเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัดมีณชน
สินที่อยู่ในชื่อนายทศพรและนางสาวอุไทยนั้น นางสาวปิยะพรเบิกความว่า ปี ๒๕๔๕ คบหาเป็นคน
รักกับผู้ถูกกล่าวหาขณะดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาลนิคมคำสร้อย ผู้ถูกกล่าวหาชักชวนให้จัด
ทะเบียนตั้งห้างหุ้นส่วนจำกัดมีณชนสินโดยให้ไปหาญาติมาร่วมเป็นหุ้นส่วน จึงให้นางสาวอุไทยซึ่งเป็น
ภริยานายทศพรซึ่งเป็นน้องของนางสาวปิยะพรมาเป็นหุ้นส่วนโดยไม่ได้นำเงินมาลงทุน ผู้ถูกกล่าวหา
เป็นผู้ลงทุนแต่ผู้เดียว พยานไม่เคยเข้าไปดำเนินการกิจการ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นคนทำสัญญารับเหมา
งาน ในบางครั้งผู้ถูกกล่าวหาจะนำเอกสารใบเสนอราคาและเช็คของห้างหุ้นส่วนจำกัดมีณชนสินมาให้
พยานลงชื่อ ไม่เคยได้คำตอบแทนจากกิจการ นายทศพรเบิกความว่า นางสาวปิยะพรทำงานอยู่ที่
ธนาคารกรุงเทพต้องขึ้นดำรงตำแหน่งผู้จัดการ ไม่อาจเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการหรือถือหุ้นในห้างหุ้นส่วน
หรือบริษัทได้ จึงขอให้เป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการแทน พยานเห็นเป็นการช่วยเหลือกันระหว่าง
พี่น้องจึงยอมทำตาม โดยจดทะเบียนให้มีชื่อตนเป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการตามหนังสือรับรอง
นิติบุคคลเอกสารหมายเลข ร.๑๕ แต่ไม่ได้เข้าไปบริหารจัดการ ไม่เคยลงนามในเอกสารใด ไม่เคยได้รับ
ผลประโยชน์จากกิจการ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเคยคบหาเป็นคนรักกับนางสาวปิยะพรรู้ว่าจะมีเจ้าหน้าที่

มาสอบสวน ผู้ถูกกล่าวหาได้มาพบและซักซ้อมคำตอบ โดยอธิบายขั้นตอนการประมูลงานการ
ดำเนินการก่อสร้างตามสัญญาที่ทำกับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย และบอกให้ตอบว่าพยานเป็น
ผู้ดำเนินการในนามของห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน ทั้งที่ไม่มีความรู้การทำธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง
ผู้ถูกกล่าวหาบอกว่าถ้าไม่ตอบตามที่ซักซ้อมจะถูกดำเนินคดีและได้รับโทษจำคุก พยานรู้สึกกลัว
ผู้ถูกกล่าวหานำสำเนาสัญญาจ้างก่อสร้างประปาหอดึงสูงซึ่งมีลายมือชื่อของผู้รับจ้างในสัญญาแต่ไม่ใช่
ลายมือชื่อของพยานมาให้ดูและบอกให้ฝึกเขียนลายมือชื่อให้เหมือนกับลายมือชื่อในสัญญา พยาน
แจ้งความดำเนินคดีที่สถานีตำรวจนิคมคำสร้อยว่า ผู้ถูกกล่าวหาปลอมลายมือชื่อในคำขอจดทะเบียน
และเอกสารเกี่ยวกับการเสนอราคาโครงการก่อสร้างของห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสินที่ทำกับ
หน่วยงานของรัฐ ตามเอกสารหมายเลข ร.๓๔ ส่วนนางสาวอุไทยเบิกความว่า นางสาวปิยะพรซึ่งเป็นพี่สาว
ของนายทศพรขอใช้ชื่อให้ร่วมเป็นหุ้นส่วนด้วยเพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมาย โดยไม่ได้นำเงินมาลงทุน
หลังจากนั้นก็ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง และไม่เคยได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากกิจการของห้างหุ้นส่วน
จำกัดมณฑนสินแต่อย่างใด ทั้งระหว่างที่เจ้าหน้าที่ผู้ร้องเรียกไปให้ถ้อยคำ ผู้ถูกกล่าวหาที่บ้านเพื่อให้
พยานและนายทศพรยอมรับว่าเป็นเจ้าของห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน และเป็นผู้ทำสัญญากับ
เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย เห็นว่า นายทรงธรรมพยานผู้ร้องซึ่งเป็นช่างซ่อมรถไถนาเดินตามและรถ

แทรกเตอร์ของบริษัทไทย สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ จนถึงปี ๒๕๔๖ เบิก
ความว่า บริษัทไทย สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด เป็นกิจการของผู้ถูกกล่าวหา นายทรงธรรมไม่
มีความรู้ความสามารถที่จะเป็นกรรมการบริษัท และไม่มีฐานะทางการเงินเพียงพอที่จะเป็นผู้ถือหุ้นในปี
ปี ๒๕๔๔ จำนวน ๒๕,๐๐๐ หุ้น ที่มีมูลค่ามากถึง ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท ตามคำขอจดทะเบียนบริษัท
รายการจดทะเบียนแก้ไขเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ปรากฏว่า มีกรรมการเก่าออก ๒
คน คือ นายวิทยาและผู้ถูกกล่าวหา กรรมการเข้าใหม่ ๒ คน คือ นายทรงธรรมและนายลม สิงห์ศร
ซึ่งนายลมได้ให้ถ้อยคำต่อผู้ร้องไว้ตามเอกสารหมายเลข ร.๔๗ ว่านายลมเป็นพนักงานช่างซ่อมเครื่องยนต์
ประจำบริษัทไทย สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด ไม่ได้เป็นผู้ถือหุ้นตามบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นในปี
๒๕๔๔ จำนวน ๙,๔๐๐ หุ้น มูลค่า ๙๙๔,๐๐๐ บาท จนถึงปี ๒๕๕๑ และไม่ได้เป็นผู้ถือหุ้นจำนวน
๔๕,๐๐๐ หุ้น มูลค่า ๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท นายลมไม่มีฐานะที่จะมีเงินไปลงทุนจำนวนดังกล่าว
ภายหลังทราบว่า การที่นายลมมีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นดังกล่าวทำให้ต้องถูกตัดสิทธิออกจากบัตรสวัสดิการ
แห่งรัฐ ปัจจุบันอาศัยเงินสวัสดิการผู้สูงอายุเดือนละ ๖๐๐ บาท ลายมือชื่อที่ปรากฏในเอกสารของ
บริษัทน่าจะเป็นเอกสารที่มีคนนำมาให้ลงลายมือชื่อในขณะที่ปฏิบัติงาน และนายลมอ่านหนังสือไม่
ออกเพียงแต่ลงลายมือชื่อของตนได้เท่านั้น คำเบิกความของนายทรงธรรมกับบันทึกการให้ถ้อยคำ

ของนายลมเป็นการยืนยันข้อเท็จจริงกับพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อแสดงความบริสุทธิ์ในการดำเนินการ
เปลี่ยนแปลงกรรมการบริษัทและผู้ถือหุ้นมาเป็นนายทรงธรรมและนายลมซึ่งเป็นเพียงพนักงานของ
บริษัทว่าเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงกรรมการเป็นการดำเนินการของผู้ถูกกล่าวหา นอกจากนายลมและ
นายทรงธรรมแล้ว บุคคลที่เคยปรากฏชื่อเป็นกรรมการและผู้ถือหุ้นบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ยังมี
นางณัฐกาญจน์ เมตุลา และนางสาวสายสมร บุญติวงศ์ ซึ่งเป็นพนักงานของบริษัทฯให้ถ้อยคำต่อ
ผู้ร้องว่า ไม่เคยทราบว่าตนเองเป็นกรรมการและผู้ถือหุ้น และยืนยันว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของ
บริษัทฯตามบันทึกถ้อยคำเอกสารหมายเลข ร.๔๙ และร.๕๐ ตามลำดับ ส่วนบุคคลที่เคยปรากฏชื่อ
เป็นผู้ถือหุ้น คือ นางสาวเกตุวดี ยืนยง และนางสาวขวัญจุฬา จันทระโคตร ให้ถ้อยคำในชั้นไต่สวน
ของผู้ร้องว่าไม่ทราบว่าตนเป็นผู้ถือหุ้นเช่นกัน ทั้งยืนยันว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของ ตามสำนวน
ไต่สวนเอกสารหมายเลข ร.๒๙ หน้า ๔๙๔ และ ๔๙๕ พยานดังกล่าวข้างต้นเป็นเพียงลูกจ้างที่ไม่
ปรากฏว่าได้ประโยชน์อย่างใดในลักษณะที่เป็นผู้ถือหุ้นหรือมีส่วนเป็นเจ้าของกิจการ จากสถานะ
ของพยานหากเป็นผู้ถือหุ้นที่แท้จริงก็ไม่มีคามจำเป็นใดที่จะต้องปกปิดเพราะไม่มีความเชื่อมโยง
เกี่ยวพันใดกับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย ทั้งไม่มีสาเหตุโกรธเคืองหรือส่วนได้เสียใดที่จะต้องให้
ร้ายผู้ถูกกล่าวหาจึงมีน้ำหนักให้รับฟัง พฤติการณ์ข้างต้นแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของ

กิจการที่แท้จริงแต่ใช้ชื่อนายทรงธรรมและนายลมรวมทั้งผู้มีชื่ออื่น ๆ เป็นกรรมการและผู้ถือหุ้นแทน เพราะเหตุผลที่ผู้ถูกกล่าวหาต้องการลงสมัครรับเลือกตั้งในเขตอำเภอนิคมคำสร้อย และจะนำกิจการของผู้ถูกกล่าวหาที่ใช้ชื่อบุคคลอื่นทำสัญญารับจ้างกับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ นั้น ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีเงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด โดยใช้ชื่อนายวิชาและนางเทียมจิตต์เป็นผู้ถือหุ้นแทน และในทำนองเดียวกันสำหรับการดำเนินกิจการของห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสินที่จดทะเบียนจัดตั้งในปี ๒๕๔๖ ได้ใช้ชื่อนางสาวปิยะพรเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการและใช้ชื่อนางสาวอุไทยเป็นหุ้นส่วน ต่อมาปี ๒๕๕๕ มีการเปลี่ยนหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการจากนางสาวปิยะพรมาเป็นนายทศพร ซึ่งพยานทั้งสามปากนี้ต่างเบิกความยืนยันว่า พยานทั้งสามไม่เคยเกี่ยวข้องกับการบริหาร ไม่เคยได้รับผลประโยชน์ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำเนินกิจการเองทั้งหมด ทั้งนายทศพรยังแจ้งความดำเนินคดีกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาปลอมลายมือชื่อในคำขอจดทะเบียน และเอกสารเกี่ยวกับการเสนอราคาโครงการก่อสร้างของห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสินที่ทำกับหน่วยงานของรัฐ ผู้ถูกกล่าวหาเบิกความในคดีนี้ยอมรับว่าเงินทุนหมุนเวียนของบริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด บิดาผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้หาทุนโดยกู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

(อม.๕๐)

- ๑๔ -

สำนักงานธุรกิจอุบลราชธานี วงเงินสินเชื่อ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในนามบริษัท อันเป็นข้อเท็จจริงที่
แสดงว่าบริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด หรือบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และห้าง
หุ้นส่วนจำกัดมณฑลสินมีการใช้วงเงินสินเชื่อดังกล่าวร่วมกัน จึงเป็นการประกอบธุรกิจและมี
ผลประโยชน์ร่วมกัน นายทศพรซึ่งเป็นจำเลยที่ ๖ และในฐานะหุ้นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วน
จำกัดมณฑลสินซึ่งเป็นจำเลยที่ ๕ ยังให้การรับสารภาพในคดีศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิ
ชอบภาค ๔ คดีหมายเลขดำที่ อท ๖๐/๒๕๖๕ คดีหมายเลขแดงที่ อท ๑๖/๒๕๖๖ ว่ากระทำ
ความผิดร่วมกับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นจำเลยที่ ๑ ในความผิดอาญาที่มีโทษจำคุก หากไม่เป็นความ
จริงคงไม่ให้การให้เป็นผลร้ายกับตนเอง ข้อเท็จจริงที่ว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของกิจการดังกล่าว
จึงยังมีน้ำหนักน่าเชื่อถือ บ่งชี้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำเนินกิจการของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด
และห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสิน ที่ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธว่าบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด เป็น
กิจการของนายวิทยาบิดาผู้ถูกกล่าวหา และห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสินเป็นกิจการของนางสาว
ปิยะพรกับพวกนั้น เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาเบิกความเป็นพยานเพียงปากเดียวโดยไม่มีหลักฐานอื่น
สนับสนุน ทั้งข้อต่อสู้ของผู้ถูกกล่าวหาที่มีข้อเท็จจริงแตกต่างจากพยานบุคคลที่ให้ถ้อยคำต่อผู้ร้อง
ในชั้นไต่สวนและเบิกความต่อศาล ไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะหักล้างพยานหลักฐานของผู้ร้อง

(อม.๕๐)

- ๑๕ -

สำหรับที่ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่าคำเบิกความของนายทรงธรรมไม่น่าเชื่อถือเพราะไม่ได้เป็นลูกจ้างของบริษัทเจษฎา ๒๙ ตามที่นายทรงธรรมเบิกความต่อนายผู้ถูกกล่าวหาถามเพิ่มเติมยอมรับว่านายทรงธรรมมีชื่อในรายการส่งเงินสมทบของสถานประกอบการ สำนักงานประกันสังคม เอกสารหมาย ค.๑๓ ชื่อผู้ประกอบการ คือ บริษัทเจษฎา ๙๒ ซึ่งมีใช้บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด นั้น เห็นว่า ตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ยื่นต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นกรรมการผู้จัดการบริษัทเจษฎา ๙๒ กับมีเงินลงทุนในบริษัท ๒,๙๔๐,๐๐๐ บาท และ ๕๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย ร.๗ และ ร.๙ ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่านายทรงธรรมเป็นเพียงลูกจ้างของผู้ถูกกล่าวหา การเบิกความว่า บริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด ก็เป็นของผู้ถูกกล่าวหาเช่นกัน ไม่มีเหตุผลและความจำเป็นใดที่นายทรงธรรมผู้เป็นลูกจ้างจะต้องยืนยันว่าตนเองเป็นเจ้าของกิจการ จึงยิ่งทำให้คำเบิกความของนายทรงธรรมที่ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของกิจการจึงมีน้ำหนักความน่าเชื่อถือมากขึ้น ทั้งการเป็นช่างซ่อมรถไถนาเดินตามในบริษัทหนึ่ง แต่กลับเป็นผู้ถือหุ้นในอีกอีกบริษัทหนึ่ง ต่างหากที่มีพิรุณไม่รับฟัง ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างต่อไปว่าศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้เทศบาลนิคมคำสร้อยผู้ว่าจ้างชำระเงินค่างานให้บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด หากผู้ถูกกล่าวหามีส่วนเกี่ยวข้อง

กับบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ก็คงเบิกจ่ายเงินค่าจ้างตามสัญญาให้ไปแล้วโดยไม่ต้องฟ้องคดีนั้น เห็นว่า ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาข้อเท็จจริงรับฟังว่า บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ก่อสร้างถนนไม่เป็นไปตามแบบรูปรายละเอียดและข้อกำหนดในสัญญาจ้าง แต่เทศบาลนิคมคำสร้อยไม่ได้มีหนังสือแจ้งให้ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง การที่บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด นำคดีมาฟ้องเรียกเงินค่าจ้าง ถือได้ว่าคู่สัญญาไม่ประสงค์จะบังคับตามสัญญาจ้าง การฟ้องคดีเป็นการแสดงเจตนาเลิกสัญญาโดยปริยาย ทำให้คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจำต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะเดิม บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด มีสิทธิได้รับค่าแห่งการงานนั้น แต่เนื่องจากถนนที่ก่อสร้างมีความหนาของคอนกรีตไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญาจ้าง จึงบังคับให้จ่ายค่าแห่งการงานให้ร้อยละ ๘๐ ของเงินค่าวัสดุและแรงงาน ประเด็นแห่งคดีเป็นเรื่องความรับผิดตามสัญญาจ้างไม่ใช่ข้อยืนยันว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และที่ผู้ถูกกล่าวหาเบิกความอ้างว่าเงิน ๗๐๙,๐๐๐ บาท และ ๗๙๙,๐๐๐ บาท ที่โอนเข้าบัญชีธนาคารของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเงินที่ยืมจากนางจุฑามาศซึ่งขณะนั้นเป็นกรรมการบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด นั้น เห็นว่า ในชั้นไต่สวนของผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ชี้แจงในรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนี้มาก่อน เพิ่งยกขึ้นกล่าวอ้างในชั้นไต่สวนของศาลโดยไม่ปรากฏหลักฐานการกู้ยืมเงิน ทั้งการโอนเงินออกจากบัญชีธนาคารของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด เข้าบัญชีธนาคารของ

(อม.๕๐)

- ๑๗ -

ผู้ถูกกล่าวหายอมเชื่อมโยงการดำเนินกิจการของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ว่าเป็นกิจการที่ใช้เงินทุน
ร่วมกันกับกิจการของผู้ถูกกล่าวหา ข้อที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าไม่สมเหตุผล ส่วนคดีของศาลอาญาคดี
ทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าในวันสืบพยานคดีดังกล่าวทนายผู้ถูก
กล่าวหาขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยข้อกฎหมายเบื้องต้นว่าคณะกรรมการไต่สวนของผู้ร้องไม่
เป็นไปตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดตามมาตรา ๔๘ ขอให้ยกฟ้อง ผู้ถูกกล่าวหาจึงยอมรับ
ข้อเท็จจริงตามที่โจทก์บรรยายฟ้องมาโดยไม่ได้โต้แย้งข้อเท็จจริงอื่น ทั้งคำพิพากษาอ่านเมื่อวันที่
๒๖ มกราคม ๒๕๖๖ ภายหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินในคดีนี้เป็นเวลากว่า ๓
ปี จึงไม่อาจใช้คำพิพากษานี้เป็นข้อเท็จจริงเพื่อกล่าวหาได้นั้น เห็นว่า การพิจารณาว่าผู้ถูก
กล่าวหากระทำความผิดคดีนี้หรือไม่ ศาลต้องพิจารณาจากคำร้องและเอกสารประกอบสำนวน
การไต่สวน คำให้การ พยานหลักฐานของผู้ร้องและผู้ถูกกล่าวหาในชั้นไต่สวนของศาล โดยใช้
ดุลพินิจวินิจฉัยชี้แจงนำพยานหลักฐานทั้งปวง ไม่ได้รับฟังแต่เฉพาะผลคำพิพากษาของศาล
อาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ เพียงประการเดียวไม่ แม้ไม่ปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหา
ชื่อเป็นผู้ถือหุ้น กรรมการบริษัท หรือหุ้นส่วนผู้จัดการ ตามหนังสือบริคณห์สนธิ หนังสือรับรอง
และคำขอจดทะเบียนบริษัทที่เป็นเอกสารมหาชนซึ่งเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำขึ้นให้สันนิษฐาน

ไว้ก่อนว่าเป็นของแท้จริงและถูกต้อง และเป็นหน้าที่ของคู่ความฝ่ายที่ถูกอ้างเอกสารนั้นมา ยัน
ต้องนำสืบความไม่บริสุทธิ์หรือความไม่ถูกต้องแห่งเอกสารตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความแพ่งมาตรา ๑๒๗ แต่เมื่อได้ความจากการไต่สวนโดยมีพยานบุคคลที่มีชื่อเป็นกรรมการ
และผู้ถือหุ้นเป็นพนักงานลูกจ้างของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ซึ่งนายวิทยาบิดาของผู้ถูกกล่าวหา
และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของและเป็นผู้บริหารกิจการ และให้พนักงานลูกจ้างเป็นผู้ถือหุ้นและ
กรรมการบริษัท โดยไม่ปรากฏว่า เป็นบุคคลที่มีฐานะทางการเงินที่จะเป็นผู้ถือหุ้นได้ ไม่ปรากฏว่า
ได้รับผลประโยชน์หรือมีเงินหมุนเวียนจำนวนมาก ตลอดจนมีพยานบุคคลที่เป็นญาติใกล้ชิดต่าง
เบิกความและให้ถ้อยคำยืนยันว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้บริหารและเจ้าของกิจการ จึงมีน้ำหนักรับฟัง
หักล้างข้อสันนิษฐานของเอกสารมหาชนดังกล่าวได้ ฟังได้ว่าบุคคลผู้มีชื่อในเอกสารมหาชนนั้น
ไม่ใช่เจ้าของกิจการ แต่ถูกผู้ถูกกล่าวหาวางแผนนำชื่อไปใช้ ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นเจ้าของกิจการและ
เงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสินที่แท้จริง ดังนี้ เมื่อผู้ถูกกล่าวหา
ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่น
บัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องเมื่อเข้ารับตำแหน่ง

และพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙), ๑๐๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินเงินลงทุน ๒ แห่ง คือ ๑) เงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และ ๒) เงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน ประกอบกับผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อเปรียบเทียบกับรายได้ของผู้ถูกกล่าวหาไม่สัมพันธ์กับรายได้ มีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับแหล่งที่มาของรายได้ที่มีความเคลื่อนไหวผิดปกติเป็นเงินหมุนเวียนประมาณ ๓๒ ล้านบาท ผู้ร้องจึงมีมติให้ดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นกรณีมีพฤติการณ์ร้ายวผิดปกติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๕ ตามเอกสารหมายเลข ร.๓๑ ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ดังกล่าวฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณี

(อม.๕๐)

- ๒๐ -

พ้นจากตำแหน่ง ต้องถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม ทั้งการกระทำของผู้ถูกกล่าวหายังเป็นความผิดตามมาตรา ๑๖๗

จึงวินิจฉัยว่า นายปกาสิตหรือเจษฎา ณะแพทย์ ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอ นิคมคำสร้อย จังหวัดมุกดาหาร ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม กับมีความผิดตามมาตรา ๑๖๗ จำคุก ๔ เดือน นับโทษจำคุกต่อจากโทษจำคุกจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๔๒ - ๔๔/๒๕๖๓, คดีหมายเลขแดงที่

(อม.๕๐)

- ๒๑ -

อท ๒๓๙/๒๕๖๕ และจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๖๖/๒๕๖๕ ของศาลอาญาคดีทุจริต

และประพฤติมิชอบภาค ๔.

นายศุภร พิษิตวงศ์เลิศ

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม ๕๑/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อม ๔/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	{	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
		นายปกาสิตหรือเจษฎา ณะแพทย์	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้คำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี ตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมน้ำอ้อย จังหวัดมุกดาหาร จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่ง ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา และลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑) และมาตรา ๑๖๗ กับขอให้รับโทษคดีนี้ต่อจากโทษของจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๔๒/๒๕๖๓ คดีหมายเลขแดงที่ อท ๔๓/๒๕๖๓ คดีหมายเลขแดงที่ อท

๔๔/๒๕๖๓ คดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๓๙/๒๕๖๕ และจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๖๖/๒๕๖๕
ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ ๑ และจำเลย
ในคดีที่ผู้ร้องขอให้นับโทษต่อ

พิเคราะห์คำร้องประกอบสำนวนการไต่สวนและคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว
ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี
ตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมน้ำอโยธยา จังหวัดมุกดาหาร เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และ
พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ
หนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ โดย
ไม่แสดงรายการทรัพย์สินเงินลงทุน ๒ แห่ง คือ เงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ที่อยู่ในชื่อ
นายวิชา มาลัย มูลค่า ๔,๙๙๘,๐๐๐ บาท และนางเทียมจิตต์ โสธรชัย มูลค่า ๑,๐๐๐ บาท
และห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน ที่อยู่ในชื่อนายทศพร ปิยะรุ่งบัณฑิต มูลค่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท และ
นางสาวอุไทย สุจริต มูลค่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด เดิมชื่อบริษัทไท สหกิจ
คอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด จดทะเบียนเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๓๖ โดยนายวิทยา ณะแพทย์
บิดาผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ยื่นคำขอจดทะเบียน ผู้ถูกกล่าวหาเคยเป็นผู้ถือหุ้นและมีชื่อเป็นกรรมการ
บริษัทดังกล่าว ต่อมามีการเปลี่ยนผู้ถือหุ้นและกรรมการหลายครั้ง เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๒
บริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด จดทะเบียนเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด
และไม่มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ถือหุ้น ส่วนห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน จดทะเบียนเมื่อวันที่ ๒๒

สิงหาคม ๒๕๕๖ มีนางสาวปิยะพร ปิยะรุ่งบัณฑิต เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ และนางสาวอุไทยเป็นหุ้นส่วน ต่อมาวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ มีการเปลี่ยนหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการจากนางสาวปิยะพรเป็นนายทศพรไม่ปรากฏชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นหุ้นส่วน เมื่อระหว่างวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๑ บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด เป็นคู่สัญญากับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย รวม ๑๔ สัญญา และเมื่อระหว่างวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสินเป็นคู่สัญญากับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย รวม ๑๐ สัญญา วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด โอนเงิน ๗๐๙,๐๐๐ บาท และวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๕ บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด โอนเงิน ๗๙๙,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีธนาคารของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ร้องมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๖ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ได้เป็นผู้ถือหุ้นและกรรมการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการของกิจการดังกล่าว ผู้ร้องแจ้งข้อกล่าวหาและข้อกล่าวหาเพิ่มเติม ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและข้อกล่าวหาเพิ่มเติมว่า ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องใดๆ ผู้ร้องเห็นว่าคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาฟังไม่ขึ้น จึงมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๔๒/๒๕๖๓ คดีหมายเลขแดงที่ อท ๔๓/๒๕๖๓ คดีหมายเลขแดงที่ อท ๔๔/๒๕๖๓ คดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๓๙/๒๕๖๕ และจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๖๖/๒๕๖๕ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้หรือไม่นั้น ผู้ถูกกล่าวหาให้การว่า ททรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้ถูกกล่าวหาต้องยื่นแสดงหลังพ้นจากตำแหน่ง นายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อยต้องเป็นททรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงนับแต่วันที่กฎหมายประกาศใช้บังคับ แต่ททรัพย์สินดังกล่าวไม่ใช่ของผู้ถูกกล่าวหา กฎหมายไม่มีผลบังคับย้อนหลังให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องยื่นบัญชีแสดงรายการททรัพย์สินหรือหนี้สิน เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีททรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการททรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ ความผิดตามข้อกล่าวหาเกิดขึ้นภายหลังจากที่บทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวมีผลใช้บังคับแล้ว ข้อต่อสู้ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า คดีผู้ร้องขาดอายุความหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาให้การว่า เหตุคดีนี้เกิดขึ้นเมื่อปี ๒๕๕๕ ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๗ เกินกว่าสิบปีนับแต่วันกระทำความผิดคดีจึงขาดอายุความนั้น เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการททรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิด

ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ อายุความจึงเริ่มนับแต่วันดังกล่าวซึ่งเป็นวันกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ มีระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จึงมีกำหนดอายุความห้าปีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๗ คดีจึงยังไม่ขาดอายุความ ข้อต่อสู้ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อยหรือไม่ ผู้ร้องมีนายทศพร ปิยะรุ่งบัณฑิต นางสาวอุไทย สุจริต นายทรงธรรม ดุยอดรัมย์ นางสาวปิยะพร ปิยะรุ่งบัณฑิต และนางสาวมณีรัตน์ คนยืน เบิกความยืนยันตามบันทึกถ้อยคำพยานทำนองเดียวกันว่า เงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสิน แม้ไม่ปรากฏชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นกรรมการ หุ้นส่วนผู้จัดการ หรือผู้ถือหุ้นก็ตาม แต่นายทรงธรรมซึ่งเคยทำงานเป็นช่างซ่อมรถไถนาเดินตามและรถแทรกเตอร์ของบริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ จนถึงปี ๒๕๔๖ ซึ่งขณะนั้นผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของกิจการและผู้บริหารมีอำนาจตัดสินใจในการประกอบธุรกิจและเป็นผู้จ่ายเงินเดือนให้แก่พนักงานทุกคน

เหตุที่นายทรงธรรมมีชื่อเป็นกรรมการบริษัทในปี ๒๕๔๒ และเป็นผู้ถือหุ้น ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๔ เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาจะลงสมัครรับเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่น จึงขอใช้ พยานชื่อเป็นกรรมการ พยานไม่มีความรู้เกี่ยวกับบริษัทและไม่ได้สมัครใจยินยอมที่จะให้ใช้ชื่อ แต่ก็ไม่กล้าปฏิเสธเพราะกลัวว่าจะถูกไล่ออกจากงาน ผู้ถูกกล่าวหามีความรู้ด้านกฎหมายจึงไม่ คิดว่าจะนำกิจการของบริษัทไปกระทำผิดต่อกฎหมาย นางสาวมณีนรัตน์เจ้าพนักงาน ตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการพิเศษซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบสำนวนการไต่สวนเบิกความตามบันทึก ถ้อยคำ ว่า พยานเรียกนายทรงธรรมและนางเทียมจิตต์ โสธรชัย มาให้ถ้อยคำ นางเทียมจิตต์ ยืนยันตามบันทึกถ้อยคำว่าเป็นพี่สาวนายวิทยาบิดาผู้ถูกกล่าวหา แต่ไม่รู้จักบริษัทไท สหกิจ คอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด หรือบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด บัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นของบริษัท ดังกล่าวมีชื่อนางเทียมจิตต์เป็นผู้ถือหุ้นเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาขอสำเนาบัตรประจำตัว ประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้าน นางเทียมจิตต์เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นหลานจึงยินยอมมอบ ให้ไปโดยไม่ทราบว่าจะถูกนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ใด ส่วนนายวิชาให้ถ้อยคำ ว่า เป็นช่างซ่อม โทรทัศน์ เคยถูกดำเนินคดีอาญาและได้รับการช่วยเหลือจากนายวิทยาในเรื่องการประกันตัว หลังจากพ้นโทษออกมา นายวิชาขอให้ลงนามในเอกสารประกอบคำขอกู้เงินจากธนาคารแทน หลายปีต่อมานายวิทยาโทรศัพท์แจ้งว่าให้นายวิชาทำตามผู้ถูกกล่าวหาสั่งการ ผู้ถูกกล่าวหาพา นายวิชาไปยังสถานที่ราชการต่าง ๆ และสำนักงานสรรพากรพื้นที่ นายวิชายินยอมทำตาม เพราะเป็นหนี้บุญคุณนายวิทยา แต่นายวิชาไม่เคยมีส่วนเกี่ยวข้องกับบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และไม่เคยทำสัญญาจ้างกับส่วนราชการใด ภายหลังมีเจ้าหน้าที่สรรพากรแจ้งว่านายวิชา มี

รายได้ต้องเสียภาษีนายวิชาโทรศัพท์ติดต่อนายวิชาจึงทราบว่านายวิชาเสียชีวิตแล้ว นายวิชา
แจ้งต่อผู้รับสายให้นำชื่อนายวิชาออกจากเอกสารหลักฐานการทำธุรกรรมต่างๆ เมื่อวันที่ ๒๖
มกราคม ๒๕๖๗ นายวิชาจึงไปแจ้งความที่สถานีตำรวจภูธรเมืองยโสธรว่า มีคนรายนำสำเนา
บัตรประจำตัวประชาชนและลายมือชื่อไปใช้จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ในฐานะ
ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ และนำเอกสารของนายวิชาไปยื่นคำขอเปิดบัญชีธนาคารกรุงเทพ จำกัด
(มหาชน) สาขามุกดาหาร ชื่อบัญชีบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด โดยนายวิชาเป็นผู้แทนนิติบุคคล
และเป็นผู้ขอเปิดบัญชี และทำสัญญาจ้างกับส่วนราชการ ส่วนเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วน
จำกัดมณฑลสินที่อยู่ในชื่อนายทศพรและนางสาวอุไทยนั้น นางสาวปิยะพรเบิกความตามบันทึก
ถ้อยคำพยานว่า ปี ๒๕๔๕ พยานคบหาเป็นคนรักของผู้ถูกกล่าวหาในขณะที่ดำรงตำแหน่งสมาชิก
สภาเทศบาลนิคมคำสร้อย ผู้ถูกกล่าวหาชักชวนให้จดทะเบียนตั้งห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสิน
โดยให้ไปหาญาติมาร่วมเป็นหุ้นส่วน พยานจึงให้นางสาวอุไทยภริยานายทศพรซึ่งเป็นน้องสะใภ้
มาเป็นหุ้นส่วนโดยไม่ได้นำเงินมาลงทุน ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ลงทุนแต่เพียงผู้เดียว พยานไม่เคย
เข้าไปดำเนินการกิจการห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสิน ผู้ถูกกล่าวหาเป็นคนทำสัญญารับเหมา
งานทั้งหมด บางครั้งผู้ถูกกล่าวหาจะนำเอกสารใบเสนอราคาและเช็คของห้างหุ้นส่วน
จำกัดมณฑลสินมาให้พยานลงลายมือชื่อ พยานไม่เคยได้รับเงินค่าตอบแทนจากกิจการดังกล่าว
นายทศพรเบิกความตามบันทึกถ้อยคำพยานว่า นางสาวปิยะพรทำงานที่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด
(มหาชน) ต้องเลื่อนตำแหน่งเป็นผู้จัดการสาขา ไม่อาจเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการหรือถือหุ้นในห้าง
หุ้นส่วนหรือบริษัทได้ จึงขอให้พยานเป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการแทน พยานเห็นเป็นการ

ช่วยเหลือกันระหว่างพี่น้องจึงยอมทำตาม โดยจดทะเบียนให้มีชื่อพยานเป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการ แต่ไม่ได้เข้าไปบริหารกิจการ ไม่เคยลงนามในเอกสารใด และไม่เคยได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากการประกอบธุรกิจ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า จะมีเจ้าหน้าที่มาสอบสวน ผู้ถูกกล่าวหาได้มาพบพยานและชักชวนคำตอบ โดยอธิบายขั้นตอนการประมูลงานการดำเนินการก่อสร้างตามสัญญาที่ทำกับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย และบอกให้ตอบว่าพยานเป็นผู้ดำเนินการในนามของห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน ทั้งที่พยานไม่มีความรู้การทำธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง ผู้ถูกกล่าวหาบอกว่าถ้าไม่ตอบตามที่ชักชวนจะถูกดำเนินคดีและได้รับโทษจำคุกพยานรู้สึกกลัวจึงยอมทำตาม ผู้ถูกกล่าวหานำสำเนาสัญญาจ้างก่อสร้างประปาหอถ้ำสูงซึ่งมีลายมือชื่อของผู้รับจ้างในสัญญาแต่ไม่ใช่ลายมือชื่อของพยานมาให้ดูและบอกให้ฝึกเขียนลายมือชื่อให้เหมือนกับลายมือชื่อในสัญญา พยานแจ้งความดำเนินคดีแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่สถานีตำรวจภูธรนิคมคำสร้อยว่า ถูกผู้ถูกกล่าวหาปลอมลายมือชื่อในคำขอจดทะเบียน และเอกสารเกี่ยวกับการเสนอราคาโครงการก่อสร้างของห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสินที่ทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ ส่วนนางสาวอุไทยเบิกความตามบันทึกถ้อยคำพยานว่า นางสาวปิยะพรซึ่งเป็นพี่สาวนายทศพรขอใช้ชื่อพยานเป็นหุ้นส่วนด้วยเพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมาย โดยไม่ได้นำเงินมาลงทุน พยานไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในกิจการของห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสินรวมทั้งไม่เคยได้รับผลประโยชน์ตอบแทนแต่อย่างใด ผู้ถูกกล่าวหาเคยมาหาที่บ้านขอให้พยานและนายทศพรยอมรับว่าเป็นเจ้าของห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน และเป็นผู้ทำสัญญาจ้างกับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย เห็นว่า ในส่วนบริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด หรือบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด นายทรงธรรม

พยานผู้ร้องเบิกความยืนยันว่า เป็นเพียงช่างซ่อมรถไถนาเดินตามและรถแทรกเตอร์ ไม่มีฐานะทางการเงินเพียงพอที่จะเป็นผู้ถือหุ้นในปี ๒๕๔๔ จำนวน ๒๕,๐๐๐ หุ้น ที่มีมูลค่ามากถึง ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และตามคำขอจดทะเบียนบริษัท รายการจดทะเบียนแก้ไขเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ปรากฏว่ามีกรรมการเก่าลาออก ๒ คน คือ นายวิทยาและผู้ถูกกล่าวหา กรรมการเข้าใหม่ ๒ คน คือ นายทรงธรรมและนายลม สิงห์ศร ซึ่งนายลมให้ถ้อยคำต่อผู้ร้องว่าเป็นพนักงานช่างซ่อมเครื่องยนต์ ไม่ได้เป็นผู้ถือหุ้นตามบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นในปี ๒๕๔๔ จำนวน ๙,๔๐๐ หุ้น มูลค่า ๙๙๔,๐๐๐ บาท จนถึงปี ๒๕๕๑ และไม่ได้เป็นผู้ถือหุ้นจำนวน ๔๕,๐๐๐ หุ้น มูลค่า ๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท นายลมไม่มีฐานะที่จะมีเงินไปลงทุนจำนวนดังกล่าว และการที่นายลมมีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นดังกล่าวทำให้ต้องถูกตัดสิทธิออกจากบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ปัจจุบันอาศัยเงินสวัสดิการผู้สูงอายุเดือนละ ๖๐๐ บาท ลายมือชื่อที่ปรากฏในเอกสารของบริษัทน่าจะเป็นเอกสารที่มีผู้นำมาให้ลงลายมือชื่อในขณะปฏิบัติงาน และนายลมอ่านหนังสือไม่ออก เพียงแต่ลงลายมือชื่อของตนได้เท่านั้น การดำเนินการเปลี่ยนแปลงกรรมการบริษัทและผู้ถือหุ้นมาเป็นนายทรงธรรมและนายลมซึ่งเป็นเพียงพนักงานของบริษัทน่าเชื่อว่าเป็นการดำเนินการของผู้ถูกกล่าวหา นอกจากนี้ผู้ร้องยังมีนางณัฐกาญจน์ เมตุลา และนางสาวสายสมร บุญดีวงศ์ ซึ่งเป็นพนักงานของบริษัทให้ถ้อยคำยืนยันว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของกิจการทั้งหมด ไม่เคยทราบมาก่อนว่าตนมีรายชื่อเป็นกรรมการและผู้ถือหุ้นส่วนนางสาวเกตวุฒิ ยืนยง และนางสาวขวัญจุฬา จันทรโคตร ซึ่งเคยปรากฏรายชื่อเป็นผู้ถือหุ้นให้ถ้อยคำในชั้นไต่สวนของผู้ร้องทำนองเดียวกันว่า ไม่ทราบว่าเป็นผู้ถือหุ้นเช่นกัน ทั้งยืนยันว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของกิจการ เมื่อ

พยานผู้ร้องดังกล่าวข้างต้นล้วนเป็นพนักงานของผู้ถูกกล่าวหาต่างเบิกความตรงกันว่าถูกนำชื่อไปใช้เป็นหุ้นส่วนและกรรมการของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ไม่เคยนำเงินไปลงทุนรวมทั้งไม่เคยได้รับผลประโยชน์ตอบแทนในลักษณะที่เป็นผู้ถือหุ้นหรือมีส่วนเป็นเจ้าของกิจการจึงมีน้ำหนักให้รับฟัง ส่วนผู้ถูกกล่าวหาอ้างตนเองเป็นพยานนำสืบปฏิเสธว่า บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ก่อตั้งโดยนายวิทยาบิดาผู้ถูกกล่าวหา มีการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายชื่อกรรมการ ทุนจดทะเบียนและผู้ถือหุ้นหลายครั้ง หลังจากผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองเมื่อปี ๒๕๕๔ จนถึงปัจจุบัน ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้เป็นกรรมการหรือมีรายชื่อเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด การบริหารกิจการเงินทุนหมุนเวียนของบริษัทบิดาผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้หาทุนโดยกู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สำนักธุรกิจอุบลราชธานี เป็นเพียงชื่อกล่าวอ้างลอย ๆ โดยไม่มีพยานหลักฐานอื่นมานำสืบสนับสนุนจึงไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานหลักฐานผู้ร้องได้ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้ร้องเป็นเจ้าของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด แต่ใช้ชื่อนายทรงธรรมและนายลมรวมทั้งผู้มีชื่ออื่น ๆ เป็นกรรมการและผู้ถือหุ้นแทน เพราะผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะสมัครรับเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่นในเขตอำเภอนิคมน้ำอโยธยา จึงจำเป็นต้องใช้ชื่อบุคคลอื่นทำสัญญาจ้างกับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย เมื่อฟังได้เช่นนี้แล้วจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยว่าเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสินเป็นของผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่เพราะไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลง ดังนี้ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยัง

ไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องเมื่อเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙), ๑๐๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่ผู้ถูกกล่าวหาที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินเงินลงทุนในบริษัทมหาชน ๒๙ จำกัด ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่ง ต้องถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตลอดไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม ทั้งการกระทำของผู้ถูกกล่าวหายังเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ข้อต่อสู้ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

จึงวินิจฉัยว่า นายปกาสิตหรือเจษฎา ธนะแพทย์ ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มา

แห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมคำสร้อย จังหวัดมุกดาหาร ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม ก็มีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ จำคุก ๒ เดือน นับโทษจำคุกคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๔๒/๒๕๖๓ คดีหมายเลขแดงที่ อท ๔๓/๒๕๖๓ คดีหมายเลขแดงที่ อท ๔๔/๒๕๖๓ คดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๓๙/๒๕๖๕ และจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๖๖/๒๕๖๕ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔.

นางสาวอารีย์พร วงศ์จันทร์

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม ๕๑/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อม ๔ /๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	{	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
		นายปกาสิตหรือเจษฎา ณะแพทย์	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมน้ำอ้อย จังหวัดมุกดาหาร จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินเงินลงทุน ๒ แห่ง คือ ๑) เงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๘ จำกัด ๒) เงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่ง ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน

(อม.๕๐)

- ๒ -

และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑), และมาตรา ๑๖๗ กับขอให้
นับโทษต่อจากโทษจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๔๒ - ๔๔/๒๕๖๓, คดีหมายเลขแดงที่
อท ๒๓๙/๒๕๖๕ และจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๖๖/๒๕๖๕ ของศาลอาญาคดีทุจริตและ
ประพฤติมิชอบภาค ๔

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลเดียวกับจำเลยที่ ๑ และจำเลย
ในคดีที่ผู้ร้องขอให้นับโทษต่อ

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง
ตำแหน่งทางการเมืองประกอบกับคำร้อง สำนวนการไต่สวน คำให้การของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว
ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้แย้งกันรับฟังเป็นยุติว่า วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ คณะกรรมการการ
เลือกตั้งมีประกาศให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย
อำเภอนิคมคำสร้อย จังหวัดมุกดาหาร และผู้ถูกกล่าวหาได้พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ กันยายน
๒๕๖๒ จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและ
เอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งและพ้น
จากตำแหน่ง ภายใน ๖๐ วันนับแต่วันถัดจากวันเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา
๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ กับประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิก
สภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตาม

มาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ.๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหาจึงต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินได้แก่ ๑) เงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ที่อยู่ในชื่อนายวิชา มาลัย มูลค่า ๔,๙๙๘,๐๐๐ บาท และนางเทียมจิตต์ ไสธรัชชัย มูลค่า ๑,๐๐๐ บาท และ ๒) เงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน ที่อยู่ในชื่อนายทศพร ปิยะรุ่งบัณฑิต มูลค่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท และนางสาวอุไทย สุจริต มูลค่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ร้องมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๖ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริง ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๙ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับหนังสือแล้ว ชี้แจงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ได้เป็นผู้ถือหุ้นและเป็นกรรมการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการของกิจการดังกล่าว ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๐ ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาและข้อกล่าวหาเพิ่มเติมฉบับลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๖ และวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๗ ตามลำดับ ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๗ และมีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมฉบับลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๑ ถึง ร.๒๔ ผู้ร้องเห็นว่าคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาฟังไม่ขึ้น จึงมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลเดียวกับจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๔๒ - ๔๔/๒๕๖๓, คดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๓๙/๒๕๖๕ และจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๖๖/๒๕๖๕ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด เดิมชื่อบริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด

จดทะเบียนเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๓๖ โดยมีนายวิทยา ณะแพทย์ บิดาผู้ถูกกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาเป็นกรรมการบริษัท ต่อมาวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ บริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด จดทะเบียนเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด นับแต่วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๐ เป็นต้นมาไม่มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ถือหุ้นในบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๐ ส่วนห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน จดทะเบียนวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๖ โดยมีนางสาวปิยะพร ปิยะรุ่งบัณฑิตเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ และนางสาวอุไทย สุจริต เป็นหุ้นส่วน ต่อมาวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ มีการเปลี่ยนหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการจากนางสาวปิยะพรเป็นนายทศพร ปิยะรุ่งบัณฑิต ไม่ปรากฏชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นหุ้นส่วน ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๕ ระหว่างวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๑ บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด เป็นคู่สัญญากับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย รวม ๑๔ สัญญา และระหว่างวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสินเป็นคู่สัญญากับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย รวม ๑๐ สัญญา เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด โอนเงิน ๗๐๙,๐๐๐ บาท และเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๕ บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด โอนเงิน ๗๙๙,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีธนาคารของผู้ถูกกล่าวหา ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๒

คดีมีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยประการแรกว่าคำร้องขาดอายุความหรือไม่ โดยผู้ถูกกล่าวหาต่อสู้ว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องเกินกว่าสิบปีนับแต่ปี ๒๕๕๕ คดีจึงขาดอายุความ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ บัญญัติระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จึงมีกำหนดอายุความห้าปีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔)

เมื่อผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ อายุความจึงเริ่มนับแต่วันดังกล่าว ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๗ ยังไม่พ้นกำหนดห้าปี จึงไม่ขาดอายุความตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว ที่ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งข้อกฎหมายประการต่อไปว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ ทรัพย์สินตามคำร้องไม่เคยเป็นของผู้ถูกกล่าวหา จึงไม่อาจใช้บังคับย้อนหลังกับผู้ถูกกล่าวหาได้นั้น เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องเมื่อเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙), ๑๐๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ และประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๒ ภายหลังจากวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับนับแต่วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชี

ทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวใช้บังคับนับแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๑ จึงมิใช่การใช้กฎหมายย้อนหลัง บังคับแก่คดี ข้อโต้แย้งของผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองข้อฟังไม่ขึ้น

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน หรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อยหรือไม่ ทางไต่สวนได้ความจากพยาน ผู้ร้องปากนายทรงธรรม ดุยอัครมย์ เบิกความเป็นพยานว่า พยานเคยทำงานเป็นช่างซ่อมรถไถนาและ รถแทรกเตอร์ ที่บริษัท ไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ จนถึงปี ๒๕๔๖ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้บริหารบริษัท มีอำนาจบริหารจัดการและจ่ายเงินเดือนให้พนักงาน ต่อมา ผู้ถูกกล่าวหาเรียกพยานไปพบที่ห้องทำงานบอกว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะลงเล่นการเมือง ขอเอาชื่อพยาน เป็นกรรมการบริษัท ตามเอกสารหมาย ร.๔๘ (หน้า ๘๖๓ ถึงหน้า ๘๖๘) พยานไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับ บริษัทและไม่ได้ยินยอมที่จะให้ชื่อพยานไปใช้ แต่ก็ไม่กล้าขัดผู้ถูกกล่าวหา ส่วนพยานปากนายทศพร ปิยะรุ่งบัณฑิต และนางสาวอุไทย สุจริต เบิกความทำนองเดียวกันว่า นางสาวปิยะพรเป็นพี่สาวของ นายทศพร และเป็นอดีตคนรักของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาชักชวนนางสาวปิยะพรไปจดทะเบียน ตั้งห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสินเพื่อรับเหมางานก่อสร้าง ขณะนั้นนางสาวปิยะพรเป็นเจ้าหน้าที่อำนวย บริการที่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาโยธธรร อยากรายได้เพิ่มและคาดว่าอนาคตหาก ตนเองออกจางานธนาคาร จะได้มีงานมารองรับ จึงตกลงด้วย แต่การจดทะเบียนจัดตั้งห้างหุ้นส่วน จำกัดต้องมีหุ้นส่วนสองคนขึ้นไป ผู้ถูกกล่าวหาแนะนำให้นางสาวปิยะพรไปหาญาติมาร่วมเป็นหุ้นส่วน นางสาวปิยะพรจึงชักชวนนางสาวอุไทย ภริยานายทศพร มาเป็นหุ้นส่วน นางสาวอุไทยเห็นว่านางสาว

ปิยะพรเป็นบุคคลในครอบครัวไว้วางใจกัน จึงยินยอมให้ใช้ชื่อเป็นหุ้นส่วน แต่ทั้งนางสาวปิยะพรและนางสาวอุไทยต่างไม่ได้นำเงินมาลงทุน ไม่เคยได้รับการแบ่งปันผลกำไรหรือผลประโยชน์จากห้างฯ เงินลงทุนของนางสาวปิยะพร ๒๐๐,๐๐๐ บาท และเงินลงทุนของนางสาวอุไทย ๑๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ออกเงินลงทุนในกิจการของห้างฯแต่ผู้เดียว ตามหนังสือรับรองนิติบุคคล เอกสารหมายเลข ร.๑๕ (หน้า ๒๔๖) นางสาวปิยะพรและนางสาวอุไทยไม่เคยเข้าไปดำเนินการกิจการในห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสินเลย ผู้ถูกกล่าวหาบริหารงานแต่เพียงผู้เดียว ผู้ถูกกล่าวหาเป็นคนทำสัญญารับเหมางาน ในบางครั้งผู้ถูกกล่าวหาจะนำเอกสารใบเสนอราคา และเช็คที่ยังไม่ได้กรอกข้อความมาให้นางสาวปิยะพรลงลายมือชื่อ นางสาวปิยะพรไม่เคยได้ค่าตอบแทนจากกิจการของห้างฯ ต่อมาพยานลาออกจากการเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ เพราะได้เลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งผู้จัดการธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาโดยมีข้อห้ามมิให้พนักงานประกอบธุรกิจอื่น เนื่องจากจะกระทบต่อการทำงานของธนาคาร ปี ๒๕๕๔ นางสาวปิยะพรเลิกคบหากับผู้ถูกกล่าวหา และประสงค์จะจดทะเบียนเลิกห้างฯแต่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสินยังถูกดำเนินคดีอยู่ในศาลปกครอง จึงขอให้นำชื่อของนายทศพรมาเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการแทน โดยนายทศพรยินยอมเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการให้เพราะต้องการช่วยเหลือกันระหว่างพี่น้อง แต่นายทศพรไม่ได้บริหารจัดการหรือดำเนินการใดๆในห้างฯ นายทศพรไม่เคยรู้ขั้นตอนของการทำสัญญาจัดซื้อจัดจ้างกับหน่วยงานของรัฐ ไม่มีความรู้ในการทำธุรกิจ ผู้ถูกกล่าวหายังคงเป็นเจ้าของห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน สัญญาจ้าง ๑๐ สัญญาที่ห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสินทำกับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย ตามเอกสารหมายเลข ร.๕๔ นายทศพรไม่ได้เป็นผู้ทำสัญญา มีการปลอมลายมือชื่อของนายทศพรในสัญญาจ้าง และนายทศพรได้ร้องทุกข์กล่าวโทษแก่ผู้ถูกกล่าวหาแล้ว นายทศพรไม่เคยเห็นสัญญาจ้างมาก่อน หลังเกิดเหตุคดีนี้

ผู้ถูกกล่าวหาเดินทางมาที่บ้านได้พูดขอให้นางสาวปิยะพรและนายทศพรรับว่าเป็นเจ้าของ
ห้างหุ้นส่วนจำกัดมณชนสินและเป็นผู้เข้าทำสัญญากับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย และผู้ร้องมี
นางสาวมณีรัตน์ คนยืน เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการเบิกความเป็นพยานว่า พยาน
เป็นเจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการพิเศษ สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบ
และรวบรวมพยานหลักฐานในคดีนี้ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัดแต่ใช้ชื่อ
นายวิชา มาลัย และนางเทียมจิตต์ ไสธรัชย์ ถือครองเงินลงทุนแทนตามเอกสารหมายเลข ร.๑๐
(หน้า ๘๙ ถึงหน้า ๙๔ และ หน้า๑๐๒ ถึงหน้า ๑๐๔) จากการรวบรวมพยานหลักฐาน นายวิชาให้ถ้อยคำ
กับพยานตามเอกสาร ร.๓๗ และนางเทียมจิตต์ให้ถ้อยคำกับพยานตามเอกสารหมายเลข ร.๔๖ ยืนยันว่า
บุคคลทั้งสองมิได้เป็นผู้ถือหุ้น ไม่ได้เกี่ยวข้องกับบริษัทและไม่ทราบเรื่องที่บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ทำ
สัญญาจ้างกับหน่วยงานของรัฐ ตามเอกสารหมายเลข ร.๕๓ โดยเฉพาะนายวิชาได้แจ้งความดำเนินคดีใน
กรณีที่มีการจดทะเบียนบริษัท และการเปิดบัญชีธนาคารกรุงเทพ สาขามุกดาหาร ต่อสถานี
ตำรวจภูธรเมืองมุกดาหารว่า นายวิชาไม่ได้เป็นคนดำเนินการ แต่ถูกปลอมลายมือชื่อในการทำ
นิติกรรมดังกล่าว ตามเอกสารหมายเลข ร.๔๓ (หน้า ๘๐๗ ถึงหน้า ๘๐๘) นอกจากนี้ในส่วนที่อ้างว่า
ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของห้างหุ้นส่วนจำกัดมณชนสิน แต่ใช้ชื่อนายทศพรและนางสาวอุไทย ถือครองเงิน
ลงทุนแทน ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๕ (หน้า ๒๔๘) โดยนายทศพร ให้ถ้อยคำกับพยานตามเอกสารหมายเลข
ร.๓๒ และนางสาวอุไทย ให้ถ้อยคำกับพยานตามเอกสารหมายเลข ร.๓๖ ยืนยันว่า พยานทั้งสองมิได้เป็น
หุ้นส่วนผู้จัดการ นายทศพรอ้างว่าถูกปลอมลายมือชื่อ พยานตรวจสอบเอกสารที่นายทศพรขอมาจาก
หน่วยงานต่าง ๆ ตามเอกสารหมายเลข ร.๓๓ ได้แก่ สำเนาบัตรตัวอย่างลายมือชื่อบัญชีเงินฝากธนาคาร
กสิกรไทยสาขาโยธธ คำขอมิบัตรที่เทศบาลเมืองโยธธ บันทึกถ้อยคำของผู้ต้องหาที่เทศบาลเมือง

ยโสธร บันทึกการเปรียบเทียบที่เทศบาลเมืองยโสธร หนังสือยินยอมสละสิทธิการโอนรถยนต์ใหม่คันแรกกับกรมสรรพสามิต สัญญาเช่าซื้อรถยนต์ กรมธรรม์ประกันชีวิต ปรากฏว่า ลายเซ็นหรือลายมือชื่อที่ปรากฏในเอกสารดังกล่าวนั้นไม่เหมือนกับลายเซ็นหรือลายมือชื่อที่ปรากฏในสัญญาจ้างที่ห้างหุ้นส่วนจำกัดมณีนพสิน ทำกับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย ตามเอกสารหมาย ร.๕๔ ประกอบกับตามเอกสารหมาย ร.๓๔ (หน้า ๗๒๑) ยังปรากฏว่า นายทศพรแจ้งความประสงค์สละสิทธิการรับเงินทุกประเภทจากเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย เห็นว่า สำหรับบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะอ้างว่าเป็นธุรกิจของครอบครัว เป็นระบบกงสี บิดาของผู้ถูกกล่าวหาเป็นกรรมการบริษัทและเป็นผู้ถือหุ้นร้อยละ ๙๙.๙๖ ของทุน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ก็ตาม แต่เมื่อมีการจดทะเบียนเปลี่ยนชื่อบริษัทจากเดิมแล้ว ไม่ปรากฏบทบาทของนายวิทยาในการบริหารจัดการบริษัทอีก ทั้งนายทรงธรรมซึ่งมีชื่อเป็นกรรมการก็มาเบิกความยืนยันว่า แท้จริงแล้วตนเองไม่ใช่กรรมการหรือผู้ถือหุ้น แต่ผู้ถูกกล่าวหาขอนำชื่อไปใส่ ข้อเท็จจริงไม่สอดคล้องกับฐานะและตำแหน่งของนายทรงธรรมที่เป็นพนักงานขับรถ จึงน่าเชื่อว่า นายทรงธรรมเบิกความไปตามความเป็นจริง นอกจากนี้ตามสำนวนการไต่สวนยังปรากฏว่า บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด มีกรรมการและผู้ถือหุ้นอีกหลายคน เช่น นายขุนตง สุวิพันธ์ ซึ่งเป็นกรรมการระหว่างวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๓ เบิกความว่า ได้ซื้อชื่อบริษัทมาจากนางจุฑามาศ เพื่อมารับเหมาก่อสร้าง แต่ไม่คาดคิดว่าตนเองจะกลายเป็นผู้ถือหุ้น นางณัฐกาญจน์ เมตุลา ซึ่งเป็นกรรมการระหว่างวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๕ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ โดยเป็นพนักงานที่ได้รับมอบคำสั่งจากผู้ถูกกล่าวหาให้จดทะเบียนเปลี่ยนชื่อผู้ถือหุ้นโดยเอาชื่อผู้ถูกกล่าวหาออก และให้ใส่ชื่อนายทรงธรรมเข้าไป และไม่ทราบมาก่อน

ว่าตนเองมีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นและเป็นกรรมการด้วย นายวิชา มาลัย ซึ่งเป็นกรรมการระหว่างวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ เคยเป็นช่างซ่อมทีวี และรู้จักมีบุญคุณกับนายวิทยา ไม่ทราบมาก่อนว่าตนเองมีชื่อเป็นกรรมการบริษัท ล้วนต่างยืนยันว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของบริษัท และไม่ปรากฏว่าเพราะเหตุใดต้องมีการเปลี่ยนกรรมการบริษัทและผู้ถือหุ้นบ่อยๆ เมื่อพิจารณาประกอบกับข้อเท็จจริงที่รับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๕ มีเงินโอนมาจากบัญชีธนาคารกรุงเทพ สาขามุกดาหาร เลขที่ ๓๑๒-๐-๘๒๗๗๙-๙ เข้าบัญชีธนาคารกรุงเทพ สาขาโลตัส มุกดาหาร เลขที่ ๖๖๓-๐-๐-๐๐๑๘๘-๘ ของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเงิน ๗๐๙,๐๐๐ บาท และ ๗๙๙,๐๐๐ บาท แม้ผู้ถูกกล่าวหาทำบันทึกถ้อยคำพยานอ้างว่า จำรายละเอียดไม่ได้ โดยช่วงระยะเวลาดังกล่าวมีการกู้ยืมเงินจากนางจุฑามาศ สงวนสัจจาจา มีศักดิ์เป็นอา และเป็นกรรมการบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัดเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาต้องใช้จ่ายเงินในการหาเสียงเลือกตั้งจำนวนมาก แต่กลับไม่ยืนยันว่าเป็นช่วงระยะเวลาใด เมื่อมาเบิกความต่อศาล ผู้ถูกกล่าวหาตอบศาลถามว่า เงินทั้งสองจำนวนดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาขอยืมนางจุฑามาศ เป็นการยืมส่วนตัว และเงินไม่ได้โอนจากบัญชีมา แต่เป็นการให้เงินสดและผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้นำเข้าบัญชีเอง ซึ่งเป็นการเบิกความกลับไปกลับมาและขัดต่อหลักฐานการโอนเงินว่าเป็นการโอนจากบัญชีของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด นอกจากนี้ตามเอกสารหมาย ร.๒๙ หน้า ๓๘ ระบุว่า ในคำขอเปิดบัญชีของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด มีการให้หมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้เปิดบัญชีไว้ ซึ่งตรงกับหมายเลขโทรศัพท์ของผู้ถูกกล่าวหาอีกด้วย อีกทั้งชื่อบริษัทยังสอดคล้องกับชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา หากเป็นกิจการในระบบบัญชีคงไม่นำชื่อบุตรชายมาเป็นชื่อกรรมการบริษัทเพียงคนเดียว สำหรับห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสินนั้น ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่ามีได้เกี่ยวข้องด้วยรวมทั้งปฏิเสธว่าไม่รู้จักนางสาวปิยะพร แต่นางสาวปิยะพร

เบิกความว่าเคยเป็นอดีตคนรักกับผู้ถูกกล่าวหาโดยคบหากันในปี ๒๕๔๕ สอดคล้องกับช่วงที่เป็น
หุ้นส่วนผู้จัดการเป็นช่วงปี ๒๕๔๖ ถึง ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่มีการคบหาแล้ว และมีใช้การปิด
ความรับผิดชอบให้พ้นตัว หรือปรักรปำผู้ถูกกล่าวหา เพราะนางสาวปิยะพรก็ถูกฟ้องฐานเป็นผู้สนับสนุน
ผู้ถูกกล่าวหาในมูลความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๗ และศาล
พิพากษาลงโทษจำคุกนางสาวปิยะพร นอกจากนี้การที่โครงสร้างของห้างหุ้นส่วนจำกัดมัณฑนสินมี
หุ้นส่วนผู้จัดการและผู้ถือหุ้นล้วนแต่เป็นเครือญาติ โดยหุ้นส่วนคนหนึ่งคือนางสาวอุไทยเป็นน้องสะใภ้
ของนางสาวปิยะพร ส่วนนายทศพรที่เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการแทนนางสาวปิยะพรก็เป็นน้องชายของ
นางสาวปิยะพร อาชีพของนายทศพร นางสาวปิยะพร และนางสาวอุไทยก่อนมาเป็นผู้ถือหุ้นล้วน
ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการรับเหมาก่อสร้างโดยนายทศพรเป็นหัวหน้าฝ่ายการเงินบริษัทแคทวินซูเปอร์มา
เก็ต จำกัด นางสาวปิยะพรเป็นเจ้าหน้าที่อำนวยบริการ ธนาคารกรุงเทพ และนางสาวอุไทยเป็น
แม่บ้านเลี้ยงบุตรอยู่กับบ้าน ส่วนการดำเนินงานของห้างหุ้นส่วนจำกัดมัณฑนสินที่ปรากฏว่า
นายทศพรในฐานะหุ้นส่วนผู้จัดการในการทำสัญญาจ้างกับเทศบาลนครคำสร้อย นายทศพรเบิกความ
รับว่าไม่ได้เป็นผู้ทำสัญญาที่แท้จริง ลายมือชื่อไม่ใช่ลายมือชื่อของตนเอง และให้การรับสารภาพในคดี
ที่ถูกฟ้องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ ว่าตนเองเป็นเพียงผู้ทำการแทน เจ้าของ
ห้างหุ้นส่วนจำกัดมัณฑนสินแท้จริงคือผู้ถูกกล่าวหา นอกจากนี้มติการประชุมคณะกรรมการ
กลั่นกรองตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินประจำภาค ๔ ตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สิน
และหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา จากรายการเคลื่อนไหวทางบัญชีระหว่างเข้ารับตำแหน่งและพ้นจาก
ตำแหน่ง พบว่ามีเงินนำฝากเข้าบัญชี ๓๒,๐๐๖,๕๐๐.๑๑ บาท เมื่อเปรียบเทียบกับรายได้ระหว่าง
ดำรงตำแหน่ง ๓,๘๑๑,๘๖๕ บาท แล้วยอดเงินที่นำฝากไม่สัมพันธ์กับรายได้ ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๘

หน้าที่ ๒ ผู้ถูกกล่าวหาตอบศาลถามว่าทำธุรกิจส่วนตัวกับเพื่อนเกี่ยวกับการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ แต่กลับไม่ปรากฏชื่อบริษัทที่อ้างถึง นอกจากนั้นคำพิพากษาของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ ในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๑๖/๒๕๖๖ วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหานำรถยนต์บรรทุกของเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย ๒ คันไปใช้ในการขนวัสดุก่อสร้างเพื่อก่อสร้างประปาหอถั่งสูงในสัญญาที่บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสินเป็นคู่สัญญา และบริษัท ไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด ซึ่งเป็นชื่อเดิมของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ได้ขอสินเชื่อธนาคารกรุงไทย จำกัด(มหาชน) วงเงินสินเชื่อ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท วงเงินแรก ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับบริษัท ไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัดใช้แต่ผู้เดียว ส่วนวงเงินที่สอง ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ใช้ร่วมกับห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสินและบริษัทซีเอท์จำกัด โดยมีผู้ถูกกล่าวหาที่บนายวิทยาเป็นผู้ค้ำประกัน ผู้ถูกกล่าวหาอ้างค้ำประกันสัญญาในโครงการที่บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัดไปประมูลของหรือประกวดราคา และสั่งให้นางแดนสรวง แสนพวง เจ้าพนักงานธุรการชำนาญการ นายฉัตรชัย บุญศรี ผู้ช่วยช่างไฟ นางปณิตา สีแสน ผู้บริหารงานคลัง นำเช็คของห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสินและบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัดไปเบิกเงินสดแล้วนำเงินไปมอบให้ผู้ถูกกล่าวหา รวมถึงมอบเช็คที่เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยที่สั่งจ่ายให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสินและบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัดให้เรียกเก็บเงินเข้าบัญชีเงินฝากของนิติบุคคลทั้งสองดังกล่าวซึ่งแสดงให้เห็นว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสินและบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด มีความเกี่ยวข้องข้องดำเนินธุรกิจเป็นกลุ่มเดียวกัน ผู้ถูกกล่าวหามีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารจัดการ รับผลประโยชน์ รายได้ และยังเป็นผู้คัดเลือกผู้ที่เข้ามาทำสัญญากับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยด้วยตนเองโดยเป็นบริษัทในกลุ่มของตนหลายสัญญา ก่อให้เกิดความเสียหายต่องบประมาณของแผ่นดิน แสดงให้เห็นถึงเจตนาของผู้ถูกกล่าวหาที่มีการวางแผนมาก่อน

ลงสมัครรับเลือกตั้งเพื่อมิให้ผู้ใดรู้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีธุรกิจในการดำเนินการให้บริษัทของตนเองได้ทำสัญญาจ้างกับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย ด้วยการตั้งบุคคลอื่นเป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทน เมื่อวัตถุประสงค์ของการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต้องแสดงความโปร่งใสในเรื่องทรัพย์สินและหนี้สินตั้งแต่เริ่มเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง อันเป็นมาตรการเชิงป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบว่าทรัพย์สินที่ได้มาโดยมิชอบหรือผิดปกติ ก็จะถูกดำเนินคดีอาญา หรือถูกฟ้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต่อไป แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับปกปิดไม่แสดงรายการเงินลงทุนในทั้งสองกิจการดังกล่าว พยานหลักฐานตามทางไต่สวนจึงมีน้ำหนักรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สิน ข้อกล่าวหาของผู้ร้องฟังขึ้น

การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาข้างต้นมีผลให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตลอดไป และเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม และมาตรา ๑๖๗

จึงวินิจฉัยว่า นายปกาสิตหรือเจษฎา ณะแพทย์ ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิด

ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมคำสร้อย จังหวัดมุกดาหาร ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม ก็มีความผิดตามมาตรา ๑๖๗ จำคุก ๔ เดือน นับโทษจำคุกต่อจากโทษจำคุกจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๔๒ - ๔๔/๒๕๖๓, คดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๓๙/๒๕๖๕ และจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๖๖/๒๕๖๕ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔.

นายทินกร ก่อเพียรเจริญ

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม ๕๑ /๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อม ๔ /๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๙

ระหว่าง	{	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
		นายปกาสิตหรือเจษฎา ธนะแพทย์	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้คำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมคำสร้อย จังหวัดมุกดาหาร จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่ง ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา และลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง

(อม.๕๐)

- ๒ -

(๑) และมาตรา ๑๖๗ กับขอให้นับโทษต่อจากโทษจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๔๒-๔๔/๒๕๖๓ คดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๓๙/๒๕๖๕ และจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๖๖/๒๕๖๕ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ ๑ และจำเลย
ในคดีที่ผู้ร้องขอให้นับโทษต่อ

พิเคราะห์คำฟ้อง เอกสารประกอบคำร้อง คำให้การของผู้ถูกกล่าวหา คำแถลงแนว
ทางการเสนอพยานหลักฐานและคำแถลงโต้แย้งพยานหลักฐานของคู่ความ ประกอบพยานหลักฐาน
จากทางใต้สวนในชั้นศาลแล้ว ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
นายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดมุกดาหาร ตั้งแต่วันที่ ๑๓ กรกฎาคม
๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒
โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินเงินลงทุน ๒ แห่ง คือ เงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ที่อยู่ในชื่อ
นายวิชา มาลัย มูลค่า ๔,๙๙๘,๐๐๐ บาท และนางเทียมจิตต์ โสธรชัย มูลค่า ๑,๐๐๐ บาท และเงิน
ลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสิน ที่อยู่ในชื่อนายทศพร ปิยะรุ่งบัณฑิต มูลค่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท
และนางสาวอุไทย สุจริต มูลค่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท ก่อนคดีนี้ผู้ร้องมีคำสั่งที่ ๕๑๙/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๕

พฤษภาคม ๒๕๖๑ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ในขณะดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย โดยเข้าเป็นคู่สัญญาหรือเข้าไปมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย เพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น และผู้ร้องมีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๐๓๖-๑๐๗/๒๕๖๑ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ มอบหมายให้นางสาวมณีรัตน์ คนยืน เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สิน ชำนาญการ ดำเนินการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหากรณีเข้ารับ ตำแหน่ง โดยการตรวจสอบเชิงลึก ต่อมาวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๓ ผู้ร้องอนุมัติให้ตรวจสอบเชิงลึก กรณีผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งด้วย วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๔ ผู้ร้องมีมติเอกฉันท์วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหากับพวกมีมูลความผิดอาญากรณีนำบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และห้างหุ้นส่วน จำกัดมณฑลสิน ซึ่งเป็นของผู้ถูกกล่าวหาและมีอำนาจในการบริหาร เข้าไปเป็นคู่สัญญากับเทศบาล นิคมคำสร้อย รวม ๔ โครงการ กับกรณีอนุมัติให้จัดซื้อเสาไฟฟ้าจากบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด แพงเกิน กว่าราคาท้องตลาด ให้ส่งรายงานและสำนวนการไต่สวนไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญา ในศาลที่มีเขตอำนาจ อัยการสูงสุดจึงฟ้องผู้ถูกกล่าวหากับพวกต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติ มิชอบภาค ๔ เป็นคดีหมายเลขดำที่ อท ๖๐/๒๕๖๕ แล้วศาลพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๖ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ อท ๑๖/๒๕๖๖ ตามสำเนาคำพิพากษาเอกสารหมายเลข ร.๒๕ จากการ

ตรวจสอบเชิงลึกปรากฏตามสำนวนคดีลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๗ เอกสารหมาย ร.๒๙ โดยมีการดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ สอบถ้อยคำพยานบุคคลรวม ๓๔ ปาก ประกอบด้วยพยานบุคคลที่ให้ถ้อยคำในการดำเนินการสำหรับคดีนี้ ๒๑ ปาก รวมกับบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลที่ให้ถ้อยคำไว้ในสำนวนคดีที่ผู้ร้องดำเนินการไต่สวนและชี้มูลความผิดอาญาผู้ถูกกล่าวหา และอัยการสูงสุดฟ้องคดีต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ เป็นคดีหมายเลขดำที่ อท ๖๐/๒๕๖๕ หมายเลขแดงที่ อท ๑๖/๒๕๖๖ ดังกล่าวอีก ๑๓ ปาก ผู้ร้องมีหนังสือลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๖ เอกสารหมาย ร.๑๙ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริง ผู้ถูกกล่าวหา มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๖ เอกสารหมาย ร.๒๐ ชี้แจงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ได้เป็นผู้ถือหุ้นและกรรมการ หรือหุ้นส่วนผู้จัดการของกิจการดังกล่าว ต่อมาผู้ร้องแจ้งข้อกล่าวหาและข้อกล่าวหาเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๖ และวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๗ เอกสารหมาย ร.๒๑ และ ร.๒๓ ตามลำดับ ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๗ กับมีหนังสือวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติม ตามเอกสารหมาย ร.๒๒ และ ร.๒๔ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดมุกดาหาร มีบันทึกข้อความลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๗ เอกสารหมาย จ.๒๗ รายงานผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินกรณีตรวจสอบเชิงลึกรายผู้ถูกกล่าวหา เสนอ คณะอนุกรรมการกลั่นกรองการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินประจำภาค ๔ เพื่อพิจารณา ต่อมา

คณะอนุกรรมการฯ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๗ วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ว่า ผู้ถูกกล่าวหา
จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ
หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มา
แห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่ง โดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทจำกัดและห้าง
หุ้นส่วนจำกัด รวม ๒ แห่ง และเห็นควรให้ไต่สวนกรณีร่ำรวยผิดปกติ เสนอผู้ร้องเพื่อพิจารณา ผู้ร้อง
จึงมีมติในการประชุมครั้งที่ ๘๐/๒๕๖๗ วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๗ เป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจ
ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ
หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่ง
ทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่ง โดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทมหาชน ๒๙ จำกัด
และห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสิน ให้เสนอเรื่องให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง
การเมืองวินิจฉัย ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องคดีนี้ ส่วนผลการตรวจสอบที่พบว่ามีรายการเคลื่อนไหวทางบัญชี
เงินฝากเป็นจำนวนมาก ให้ยกเหตุอันควรสงสัยขึ้นตรวจสอบเบื้องต้นตามระเบียบของผู้ร้องต่อไป
ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๔๒ - ๔๔/๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๓๙/๒๕๖๕ และจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๖๖/๒๕๖๕ ของศาล
อาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔

คดีมีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามข้อโต้แย้งของผู้ถูกกล่าวหาว่า คำร้องขาดอายุความหรือไม่ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับแก่กรณีของผู้ถูกกล่าวหาได้หรือไม่ เห็นว่า คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ อันเป็นวันกระทำความผิด อายุความจึงเริ่มนับแต่วันดังกล่าว เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ระบุว่า โทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ อายุความจึงมีกำหนดห้าปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) ผู้ร้องยื่นคำร้องวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๗ นับแต่วันกระทำความผิดยังไม่พ้นกำหนดห้าปี จึงไม่ขาดอายุความ ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ ทรัพย์สินและหนี้สินที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการต่อผู้ร้องต้องเป็นทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงในขณะที่ถูกกฎหมายใช้บังคับ ทรัพย์สินตามคำร้องไม่เคยเป็นของผู้ถูกกล่าวหา จึงไม่อาจใช้บังคับย้อนหลังกับผู้ถูกกล่าวหาได้นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๑ ซึ่งขณะนั้นผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ จึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อ ผู้ร้องเมื่อเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙), ๑๐๕ ประกอบประกาศ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ และประกาศคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ของเจ้าพนักงานของรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อมาวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่ง หากผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทรัพย์สินและหนี้สินใดที่ย่อมต้องยื่นบัญชีทรัพย์สิน

และหนังสือตามวาระที่กำหนดไว้ในกฎหมายและประกาศดังกล่าว กรณีมิใช่เป็นการใช้กฎหมาย
ย้อนหลังบังคับแก่คดี ข้อโต้แย้งของผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองข้อฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือ
หนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ
และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่ง
นายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมน้ำคำสร้อย จังหวัดมุกดาหาร หรือไม่ เห็นว่า
ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อ
ผู้ร้องเมื่อเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙), ๑๐๕ ประกอบประกาศ
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น
รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่ง โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินเงินลงทุน ๒ แห่ง

คือ เงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน พยานหลักฐานจากทาง
ไต่สวนข้อเท็จจริงฟังยุติได้ว่า บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด เดิมชื่อบริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓)
จำกัด จดทะเบียนเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๓๖ โดยนายวิทยา ณะแพทย์ บิดาผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ขอ
ยื่นจดทะเบียน ต่อมามีการเปลี่ยนผู้ถือหุ้นและกรรมการมาตลอด ส่วนผู้ถูกกล่าวหาเคยเป็นผู้ถือหุ้น
และมีชื่อเป็นกรรมการ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ บริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด
จดทะเบียนเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และไม่มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ถือหุ้น ตามเอกสาร
หมาย ร.๑๐ ส่วนห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน จดทะเบียนวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๖ โดยนางสาว
ปิยะพร ปิยะรุ่งบัณฑิต เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ และนางสาวอุไทย สุจริต เป็นหุ้นส่วน ต่อมาวันที่
๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ มีการเปลี่ยนหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการจากนางสาวปิยะพรเป็นนายทศพร
ปิยะรุ่งบัณฑิต ไม่ปรากฏชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นหุ้นส่วน ตามเอกสารหมาย ร.๑๕ ระหว่างวันที่ ๒
ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๑ บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด เป็นคู่สัญญากับเทศบาลตำบล
นิคมคำสร้อย รวม ๑๔ สัญญา และระหว่างวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘
ห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสินเป็นคู่สัญญากับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย รวม ๑๐ สัญญา สำหรับ
ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด จากทางไต่สวนผู้มีชื่อเป็นถือหุ้นหรือกรรมการบริษัทล้วน
ปฏิเสธว่าไม่ได้รู้เห็นหรือเข้าไปบริหารจัดการนิติบุคคลดังกล่าว รวมทั้งให้ถ้อยคำว่าผู้ถูกกล่าวหา

อำนาจบริหารจัดการและเป็นเจ้าของที่แท้จริง โดยได้รับความจากนายทรงธรรม ดุยอธรรมย์ เบิกความ ยืนยันบันทึกข้อเท็จจริงและความเห็นที่ยื่นต่อศาล รวมทั้งบันทึกถ้อยคำเอกสารหมาย ร.๔๘ ที่พยาน เคยให้ถ้อยคำต่อนางสาวมณีรัตน์ คนยืน เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าเหตุที่พยานมีชื่อพยาน เป็นกรรมการบริษัทในปี ๒๕๔๒ และเป็นผู้ถือหุ้น ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๔ เนื่องจาก ผู้ถูกกล่าวหาจะลงเล่นการเมือง จึงขอเอาชื่อพยานเป็นกรรมการ พยานไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่อง บริษัทและไม่ได้ยินยอมที่จะให้ชื่อไปแต่ก็ไม่กล้าขัดเพราะกลัวจะถูกไล่ออก ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้รู้กฎหมายเป็นอย่างดีไม่คิดว่าจะนำบริษัทไปใช้ผิดกฎหมาย โดยนางสาวมณีรัตน์เป็นพยานเบิกความ ว่า ได้เรียกนายทรงธรรมมาให้ถ้อยคำตามบันทึกถ้อยคำเอกสารหมาย ร.๔๘ นอกจากนี้พยานยังได้ เรียกนางเทียมจิตต์ โสธรชัย มาให้ถ้อยคำตามบันทึกถ้อยคำเอกสารหมาย ร.๔๖ นางเทียมจิตต์ให้ ถ้อยคำว่าเป็นพี่สาวของนายวิทยาบิดาของผู้ถูกกล่าวหา แต่ไม่รู้จักบริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด หรือบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด บัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นของบริษัทดังกล่าวมีชื่อนางเทียม จิตต์เป็นผู้ถือหุ้นเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาขอสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้าน นางเทียมจิตต์เห็นเป็นหลานจึงยอมมอบให้ แต่ไม่ทราบว่าเขาไปทำอะไร ส่วนบันทึกถ้อยคำของ นายวิชาตามเอกสารหมาย ร.๓๗ พยานเรียกนายวิชา มาลัย มาให้ถ้อยคำ ซึ่งปรากฏตามบันทึก ถ้อยคำดังกล่าวว่านายวิชาเป็นช่างซ่อมโทรทัศน์ เคยถูกดำเนินคดีอาญาและได้รับการช่วยเหลือจาก

นายวิทยาในเรื่องการประกันตัว เมื่อพ้นโทษออกมาประมาณปี ๒๕๒๓ นายวิทยาขอให้ลงนามในเอกสารขอกู้เงินจากธนาคารแทน ต่อมาอีกหลายปีนายวิทยาโทรศัพท์แจ้งว่าให้ทำตามที่ถูกกล่าวหา มาพบเพื่อจัดการพาไปสถานที่ราชการและสรรพากร นายวิชายอมทำตามเพราะเป็นหนี้บุญคุณ นายวิทยา แต่นายวิชาไม่เคยมีส่วนเกี่ยวข้องกับบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และไม่เคยทำสัญญากับส่วนราชการแต่อย่างใด ภายหลังมีเจ้าหน้าที่สรรพากรแจ้งว่านายวิชามีรายได้จึงให้ฝ่ายนายวิทยา ซึ่งขณะนั้นนายวิทยาเสียชีวิตแล้วเอาชื่อนายวิชาออกจากเอกสารหลักฐานการทำธุรกรรม ด้วยเหตุนี้ นายวิชาจึงแจ้งความที่สถานีตำรวจภูธรเมืองยโสธรเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๗ ว่ามีคนร้ายนำ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและลายมือชื่อไปใช้จดทะเบียนบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด แจ้งให้เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ และนำเอกสารไปเปิดบัญชีธนาคารกรุงเทพ สาขามุกดาหาร ชื่อบัญชีบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด โดยนายวิชา มาลัย ผู้แทนนิติบุคคล เป็นผู้ขอเปิดบัญชี และทำสัญญากับส่วนราชการ ตาม สำเนารายงานประจำวันรับแจ้งเป็นหลักฐานเอกสารหมาย ร.๔๓ ส่วนข้อเท็จจริงที่ได้ความจากบันทึก ถ้อยคำของนางณัฐกานต์ เมตุลา และนางสาวสายสมร บุญดีวงศ์ ตามบันทึกถ้อยคำเอกสารหมาย ร.๔๙ และ ร.๕๐ พยานบุคคลดังกล่าวล้วนให้ถ้อยคำว่าเป็นเพียงพนักงานของบริษัทและไม่เคยทราบ ว่าตนเองเป็นกรรมการหรือผู้ถือหุ้น ทั้งยืนยันว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของบริษัท ส่วนนางสาวเกตุวดี ยืนยง และนางสาวขวัญจุฬา จันทรโคตร ที่เคยมีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นให้ถ้อยคำตามที่ปรากฏในสำนวนคดี

เอกสารหมายเลข ร.๒๙ หน้า ๔๙๔-๔๙๕ ว่าไม่ทราบว่าเป็นผู้ถือหุ้นและยืนยันอีกว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของ เมื่อพิจารณาประกอบกับข้อเท็จจริงที่ได้ความจากพยานซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่ทำงานในเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยซึ่งให้ถ้อยคำไว้ในสำนวนคดีเอกสารหมายเลข ร.๒๙ โดยนางแดนสรวงแสนพวง เจ้าพนักงานธุรการชำนาญการ ให้ถ้อยคำว่าคุณเคยทำงานอยู่ที่หน้าห้องของผู้ถูกกล่าวหาตั้งแต่ประมาณปลายปี ๒๕๕๘ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหาเคยสั่งให้นางแดนสรวงแสนพวง นำเช็คของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ไปเบิกเงินสดจากธนาคารกรุงไทย สาขานิคมคำสร้อย แล้วนำเงินไปมอบให้ผู้ถูกกล่าวหา นายฉัตรชัย บุญศรี พนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งผู้ช่วยช่างไฟ ให้ถ้อยคำเกี่ยวกับใบมอบอำนาจของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ที่ปรากฏว่าคุณเป็นผู้รับมอบอำนาจว่า ได้รับเอกสารดังกล่าวจากผู้ถูกกล่าวหาที่ห้องทำงานของผู้ถูกกล่าวหาหลายครั้งเพื่อให้นำไปยื่นเสนอราคาหลายโครงการ นางสาวสุภจิรา แก้วก้อ พนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ให้ถ้อยคำว่าคุณเคยมอบเช็คของบริษัทเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยที่ส่งจ่ายเงินให้บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ให้พยานนำไปฝากเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด นอกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหาเคยนำหนังสือของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ที่ขอส่งมอบงานจ้างขอเปลี่ยนแปลงวัสดุ รวม ๓ ฉบับ มอบให้นางสาวสุภจิรานำไปลงทะเบียนรับหนังสือย้อนหลังตามวันที่ที่ลงในหนังสือดังกล่าว และไม่ให้เสนอตามระเบียบงานสารบรรณ นายกีรวัฒน์ นาโสก ปฏิบัติ

หน้าที่หัวหน้าฝ่ายบริการการศึกษา ให้ถ้อยคำ่ว่า โครงการที่บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด เป็นคู่สัญญา
ทุกครั้งที่มีการตรวจการจ้างจะไม่พบตัวแทนของฝ่ายผู้รับจ้างมาร่วมตรวจงานจ้าง แต่เมื่อพบปัญหา
ในงานจ้างหรือไม่อาจตรวจรับงานได้ ผู้ถูกกล่าวหาจะเรียกคณะกรรมการตรวจการจ้างเข้าพบและ
สั่งให้ตรวจรับงานจ้าง นางสาวปณิตา สี่แสน หัวหน้าฝ่ายบริหารงานกลาง ให้ถ้อยคำ่ว่า เมื่อคราว
ปฏิบัติงานหน้าห้องผู้ถูกกล่าวหา เคยได้รับมอบหมายจากผู้ถูกกล่าวหาให้นำเช็คของบริษัทเจษฎา
๒๙ จำกัด ไปเบิกถอนเงินสด แล้วนำมามอบให้ผู้ถูกกล่าวหา นางสาวสุภาพร หน่อแก้ว พนักงานจ้าง
ตามภารกิจ ตำแหน่งผู้ช่วยงานบริหารบุคคล ให้ถ้อยคำ่ว่า พยานไม่มีหน้าที่ลงรับหนังสือ แต่เคยถูก
ผู้ถูกกล่าวหาเรียกใช้ให้ลงรับหนังสือของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด เรื่อง ส่งมอบงาน และเรื่องติดตาม
ทวงถามเงินค่าจ้าง รวม ๓ ฉบับ เป็นวันที่ย้อนหลัง พยานเข้าใจว่าผู้มีหน้าที่ไม่ยอมปฏิบัติตาม
ผู้ถูกกล่าวหาจึงใช้พยาน พยานเกรงกลัวว่าหากไม่ทำตามจะถูกเลิกจ้างจึงต้องทำตามที่ผู้ถูกกล่าวหา
สั่ง นางสาวศาวิณี ผสมวงศ์ ตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไป ชำนาญการ ให้ถ้อยคำ่ว่า ผู้ถูกกล่าวหา
มีคำสั่งมอบหมายให้พยานปฏิบัติหน้าที่เจ้าหน้าที่การเงิน มีหน้าที่จัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงินปี ๒๕๕๕ ถึง
ปี ๒๕๖๒ โดยปกติคู่สัญญาที่รับจ้างกับเทศบาลจะมารับเช็คโดยลงลายมือชื่อที่ด้านหลังเช็คและ
ด้านหลังต้นขั้วเช็ค แต่กรณีของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด หรือห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน เป็นคู่สัญญา
ผู้ถูกกล่าวหาจะฉีกเช็คไปก่อน การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวผู้อำนวยการกองคลังได้ทักท้วง

แต่ผู้ถูกกล่าวหาที่ปฏิบัติเช่นเดิม พยานสอบถามผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งว่าจะนำใบเสร็จรับเงินผู้รับจ้าง มาให้ หลังจากนั้นผู้ถูกกล่าวหาจึงนำใบเสร็จรับเงินมา นางทองมาศ ชันชะหัดต์ ตำแหน่งผู้อำนวยการ กองคลัง ให้ถ้อยคำว่ามีเมื่อตรวจสอบพบว่าเช็คดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหาจะฉีกไปก่อนทุกครั้ง โดยยังไม่มี ใบเสร็จรับเงินของผู้รับจ้าง จึงแจ้งให้นางสาวศาวิณีผู้รับผิดชอบติดตามทวงถามให้ถูกต้องตาม ระเบียบ และนายโอนัด เพชรราเวช ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองแคนนาจาน ตำบลดงเย็น อำเภอ เมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร ให้ถ้อยคำว่ามีว่า โรงเรียนบ้านหนองแคนนาจาน ทำสัญญาจัดจ้าง ก่อสร้างอาคารเรียนแบบ สปช. ๑๐๕/๒๙ กับบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ซึ่งเป็นผู้ชนะการประกวด ราคา แต่บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ไม่ยอมเข้าดำเนินการก่อสร้าง โรงเรียนบ้านหนองแคนนาจานจึงทำ หนังสือเตือนให้เข้าดำเนินการ มิฉะนั้นจะยกเลิกสัญญา บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด จึงดำเนินการ ก่อสร้างตามสัญญา โดยมีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ติดต่อประสานงานในนามของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด พยานได้ติดต่อพูดคุยประสานงานกับผู้ถูกกล่าวหาหลายครั้งหลายเรื่อง ผู้ถูกกล่าวหาที่ดำเนินการให้ เช่น ขอให้จ่ายเงินค่าน้ำค่าไฟฟ้าในการก่อสร้างโครงการดังกล่าว ขอให้เปลี่ยนหลังคาอาคารที่มุง ผิดพลาด ขอเปลี่ยนแผ่นกระเบื้องเพดาน จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏจากพยานหลักฐานดังกล่าวโดยทาง ใต้สวนไม่ปรากฏเหตุอันเป็นพิรุณให้ระวางสงสัยว่าพยานบุคคลที่ให้ถ้อยคำไว้ดังกล่าวจะปรักปรำ ผู้ถูกกล่าวหาให้ต้องรับโทษร้ายแรง ทั้งไม่ปรากฏพยานหลักฐานหักล้างแสดงข้อเท็จจริงให้เห็นเป็น

อย่างอื่นว่ามีบุคคลอื่นเป็นเจ้าของหรือมีอำนาจจัดการบริหารกิจการนั้น ๆ โดยให้ผู้มีชื่อออกหน้าเป็น
หุ้นส่วนหรือผู้มีอำนาจบริหารแทนตน กล่าวคือ ไม่ปรากฏตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของหรือหุ้นส่วนที่แท้จริง
ที่ไม่ได้ปฏิเสธข้อเท็จจริงดังกล่าวมาแสดงตนว่าเป็นเจ้าของบริษัทที่แท้จริง มิใช่ผู้ถูกกล่าวหา
ประกอบกับข้อเท็จจริงอันเป็นผลร้ายแก่ผู้ถูกกล่าวหาข้างต้นที่ได้ความจากพยานหลักฐานส่วนหนึ่ง
ที่ปรากฏในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อท ๑๖/๒๕๖๖ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค
๔ ซึ่งคดีดังกล่าวศาลวินิจฉัยบันทึกถ้อยคำของพยานปากนางแดนสรวง นางปณิตา นางสาวสุภจิรา
นางสาวสุภาพร และนายโอนัด ว่าจากถ้อยคำพยานและพฤติการณ์ที่ได้ความจำเลยที่ ๑
(ผู้ถูกกล่าวหา) มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารจัดการนิติบุคคลที่รวมถึงบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด โดย
จำเลยที่ ๑ (ผู้ถูกกล่าวหา) มิได้ปฏิเสธหรือนำพยานมาสืบหักล้างในข้อนี้ ตามสำเนาคำพิพากษา
เอกสารหมายเลข ร.๒๕ อันแสดงให้เห็นได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ไม่ได้ยกข้อเท็จจริงขึ้นอ้างโต้แย้งข้อเท็จจริง
ที่ได้ความจากบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลดังกล่าว คงยกข้อต่อสู้เพียงประเด็นปัญหาข้อกฎหมาย
เกี่ยวกับอำนาจไต่สวนของผู้ร้องและอำนาจฟ้องของโจทก์ในคดีดังกล่าว ซึ่งในคดีนี้ผู้ถูกกล่าวหา
ก็ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาตามหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมเอกสารหมายเลข ร.๒๔ รับว่ามีได้ยกข้อ
ต่อสู้ขึ้นหักล้างจริง เนื่องจากมุ่งต่อสู้ในปัญหาข้อกฎหมาย แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะยกข้อต่อสู้ในคดีนี้อ้างว่า
ข้อเท็จจริงมิได้เป็นดังที่ศาลวินิจฉัยในคดีดังกล่าวที่ยังไม่ถึงที่สุดและเป็นคำพิพากษาภายหลังเกิดเหตุ

มูลคดีนี้แล้วก็ตาม ข้อเท็จจริงที่ปรากฏจากพยานหลักฐานดังกล่าวก็หาได้เกิดขึ้นจากคำวินิจฉัยของศาลในคดีดังกล่าวแต่อย่างใด แต่เกิดขึ้นตามที่มีอยู่จริงโดยปรากฏจากพยานหลักฐานที่บ่งชี้แสดงให้เห็นข้อเท็จจริงนั้น ส่วนคดีนี้ในชั้นตรวจพยานหลักฐาน ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้โต้แย้งและแสดงเหตุแห่งการโต้แย้งพยานหลักฐานดังกล่าวว่าจัดทำขึ้นโดยมิชอบอย่างไร คงโต้แย้งเพียงว่าคดีของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ ยังไม่ถึงที่สุด กับมีคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดซึ่งวินิจฉัยคดีที่เกี่ยวกับพยานบุคคลชุดดังกล่าว พยานหลักฐานดังกล่าวจึงรับฟังไม่ได้ และแย้งเหตุผลในการวินิจฉัยคดีของผู้ร้องเท่านั้น ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๕ วรรคแรก บัญญัติว่า “ในวันตรวจพยานหลักฐาน ให้โจทก์จำเลยส่งพยานเอกสารและพยานวัตถุต่อศาลเพื่อให้อีกฝ่ายตรวจสอบ เว้นแต่องค์คณะผู้พิพากษาจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น เนื่องจากสภาพและความจำเป็นแห่งพยานหลักฐานนั้น หลังจากนั้นให้โจทก์จำเลยแถลงแนวทางการเสนอพยานหลักฐานต่อองค์คณะผู้พิพากษา” วรรคสอง บัญญัติว่า “เพื่อประโยชน์ในการค้นหาความจริง แม้จำเลยจะมีได้ยื่นบัญชีระบุพยานตามมาตรา ๓๔ หรือมิได้ส่งพยานเอกสารและพยานวัตถุต่อศาลตามวรรคหนึ่ง เพราะเหตุที่จำเลยไม่มาศาลและไม่มีทนายความ หรือแม้โจทก์จำเลยจะมีได้มีการโต้แย้งพยานหลักฐานไว้ หรือมีการโต้แย้งพยานหลักฐานภายหลังวันตรวจพยานหลักฐาน องค์คณะผู้พิพากษาจะไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน

เพิ่มเติมก็ได้” และข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒๓ วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่มิได้มีการโต้แย้งพยานหลักฐานใด
หรือมีการโต้แย้งแต่ไม่มีเหตุแห่งการโต้แย้งโดยชัดแจ้ง องค์กรคณะผู้พิพากษาจะมีคำสั่งให้รับฟัง
พยานหลักฐานนั้นโดยไม่ต้องไต่สวนก็ได้ แต่หากมีการโต้แย้งพยานหลักฐานใดหรือเมื่อองค์กรคณะ
ผู้พิพากษาเห็นเองให้องค์คณะผู้พิพากษาดำเนินการไต่สวนพยานหลักฐานนั้น” วรรคสี่ บัญญัติว่า
“องค์กรคณะผู้พิพากษามีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดว่าสมควรจะไต่สวนข้อเท็จจริงในประเด็นและ
พยานหลักฐานใดหรือไม่” ดังนั้นแม้บันทึกถ้อยคำพยานที่ปรากฏในสำนวนคดีของผู้ร้องจะเป็นพยาน
บอกเล่าก็ตาม ศาลก็มีอำนาจรับฟังได้ตามกฎหมาย ข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับเอกสารมหาชน รวมทั้ง
พยานหลักฐานอื่นของผู้ถูกร้องหาไม่อาจฟังหักล้างข้อเท็จจริงที่รับฟังจากพยานหลักฐานที่ได้จาก
ทางไต่สวนนี้ได้ จากพยานหลักฐานดังกล่าวที่แสดงถึงพฤติกรรมที่ผู้ถูกร้องกล่าวหาออกหน้าหรือเข้าไปยุ่ง
เกี่ยวเป็นธุระจัดการในกิจการของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และส่อไปในทางได้รับผลประโยชน์จาก
กิจการของบริษัท โดยไม่ปรากฏบุคคลอื่นที่เป็นเจ้าของที่แท้จริง ล้วนบ่งชี้ให้เห็นได้ว่าผู้ถูกร้องกล่าวหาเป็น
เจ้าของผู้มีอำนาจจัดการบริษัทที่แท้จริงและได้รับผลประโยชน์จากบริษัทดังกล่าว เมื่อผู้ถูกร้องกล่าวหา
ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งโดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนใน
บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสาร

ประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน พยานหลักฐานจากทางไต่สวนจึงรับฟังได้มั่นคงปราศจากข้อสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหา มีความผิดตามคำร้อง ส่วนข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกกล่าวหา ยกขึ้นอ้างว่าไม่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการนิติบุคคลดังกล่าว และเงินที่ปรากฏว่ามีเข้ามาในบัญชีได้มาจากการเล่นการพนัน ล้วนขัดแย้งกับข้อเท็จจริงที่ได้ความจากพยานหลักฐานในทางไต่สวน โดยผู้ถูกกล่าวหาไม่มีพยานหลักฐานอื่นที่มีน้ำหนักมาสนับสนุนข้ออ้างของตน และหักล้างพยานหลักฐานที่ได้จากทางไต่สวน เมื่อฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินในคดีนี้แล้ว กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยเกี่ยวกับเงินลงทุนในหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสิน เพราะไม่มีผลเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยแต่อย่างใด

จึงวินิจฉัยว่า นายปกาสิตหรือเจษฎา ธนะแพทย์ ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมคำสร้อย จังหวัด

(อม.๕๐)

- ๑๙ -

มุกดาหาร ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งหรือสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นตลอดไป และไม่มีสิทธิดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม กับมีความผิดตามมาตรา ๑๖๗ ลงโทษจำคุก ๔ เดือน และให้ปรับโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหาต่อจากโทษจำคุกจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๔๒-๔๔/๒๕๖๓ กับคดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๓๙/๒๕๖๕ และจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๖๖/๒๕๖๕ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔.

นายรักเกียรติ วัฒนพงษ์

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม ๕๑/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อม ๕ /๒๕๖๙

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๙

ระหว่าง		คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
		นายปกาสิตหรือเจษฎา ณะแพทย์	ผู้ถูกกล่าวหา
เรื่อง		การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน	

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้คำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาครั้งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี ตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมน้ำอ้อย จังหวัดมุกดาหาร จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่ง ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา และลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑), และมาตรา ๑๖๗ กับขอให้นับโทษต่อจากโทษจำเลยที่ ๑

ในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๔๒ - ๔๔/๒๕๖๓, คดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๓๙/๒๕๖๕ และจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๖๖/๒๕๖๕ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลเดียวกับจำเลยที่ ๑ และจำเลยในคดีที่ผู้ร้องขอให้นับโทษต่อ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง สำนวนคดีของผู้ร้อง คำให้การของผู้ถูกกล่าวหา และคำแถลงปิดคดีของคู่ความทุกฝ่ายแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมคำสร้อย จังหวัดมุกดาหาร ตั้งแต่วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินเงินลงทุน ๒ แห่ง คือ เงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ที่อยู่ในชื่อนายวิชา มาลัย มูลค่า ๔,๙๙๘,๐๐๐ บาท และนางเทียมจิตต์ โสธรชัย มูลค่า ๑,๐๐๐ บาท และเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสิน ที่อยู่ในชื่อนายทศพร ปิยะรุ่งบัณฑิต มูลค่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท และนางสาวอุไทย สุจริต มูลค่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด เดิมชื่อบริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด จดทะเบียนเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๓๖ โดยนายวิทยา ณะแพทย์ บิดาผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ขอยื่นจดทะเบียน ต่อมา มีการเปลี่ยนผู้ถือหุ้นและกรรมการมาตลอด ส่วนผู้ถูกกล่าวหาเคยเป็นผู้ถือหุ้นและมีชื่อเป็นกรรมการ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ บริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัดจดทะเบียนเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และไม่มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ถือหุ้นหรือกรรมการบริษัท ตามเอกสารหมายเลข ๑๐ ห้างหุ้นส่วนจำกัด มณฑนสิน จดทะเบียนวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๖ โดยนางสาวปิยะพร

ปิยะรุ่งบัณฑิต เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ และนางสาวอุไทยเป็นหุ้นส่วน ต่อมาวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ มีการเปลี่ยนหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการจากนางสาวปิยะพรเป็นนายทศพร ไม่ปรากฏชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นหุ้นส่วน ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๕ ระหว่างวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๑ บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด เป็นคู่สัญญากับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย รวม ๑๔ สัญญา และระหว่างวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ห้างหุ้นส่วนจำกัด มัณฑนสินเป็นคู่สัญญากับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย รวม ๑๐ สัญญา เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด โอนเงินจำนวน ๗๐๙,๐๐๐ บาท และเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๕ บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด โอนเงินจำนวน ๗๙๙,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีธนาคารของผู้ถูกกล่าวหา ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๒ ผู้ร้องมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๖ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริง ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๙ ผู้ถูกกล่าวหาหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๖ ชี้แจงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ได้เป็นผู้ถือหุ้นและกรรมการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการของกิจการดังกล่าว ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๐ ผู้ร้องแจ้งข้อกล่าวหาและข้อกล่าวหาเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๖ และวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๗ ตามลำดับ ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๗ และมีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมฉบับลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๑ ถึง ร.๒๔ ต่อมาผู้ร้องมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน และผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลเดียวกับจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๔๒ - ๔๔/๒๕๖๓, คดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๓๙/๒๕๖๕ และจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๖๖/๒๕๖๕ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คดีขาดอายุความหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องเกิน ๑๐ ปีนับแต่ปี ๒๕๕๕ คดีจึงขาดอายุความ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ระบุว่าโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งเป็นโทษทางอาญา และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) กำหนดอายุความ ๕ ปี นับแต่วันกระทำความผิด สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่า ๑ เดือน ถึง ๑ ปี เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ วันที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวจึงถือว่าเป็นวันกระทำความผิด การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๗ กรณียังไม่พ้นกำหนด ๕ ปี คดีจึงไม่ขาดอายุความตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่มีผลใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ ซึ่งทรัพย์สินตามคำร้องไม่เคยเป็นของผู้ถูกกล่าวหา กรณีไม่อาจใช้บังคับย้อนหลังกับผู้ถูกกล่าวหาได้นั้น เห็นว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย จึงเป็นผู้บริหารท้องถิ่นและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องเมื่อเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มาตรา ๑๐๒ (๙) มาตรา ๑๐๕ วรรคสาม (๑)

และประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหาร
ท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งพระราชบัญญัติดังกล่าว
มีผลใช้บังคับนับแต่วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติดังกล่าวมีผลใช้บังคับนับแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๑ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาพ้นจาก
ตำแหน่งวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๒ และยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง
กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ ซึ่งพระราชบัญญัติและประกาศคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดังกล่าวมีผลใช้บังคับแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาจึงมีหน้าที่ต้องยื่น
บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติดังกล่าว กรณีมิใช่การใช้กฎหมาย
ย้อนหลังบังคับแก่คดี ส่วนทรัพย์สินตามคำร้องจะเป็นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ผู้ถูกกล่าวหาต้อง
แสดงต่อผู้ร้องหรือไม่นั้น เป็นประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามคำร้อง
หรือไม่ ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินหรือหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมี
พฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน หรือไม่ ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า
ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด อยู่ในชื่อนายวิชา มาลัย มูลค่า
๔,๙๙๘,๐๐๐ บาท และนางเทียมจิตต์ ไสธรรชัย มูลค่า ๑,๐๐๐ บาท และเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัด
มณฑนสิน อยู่ในชื่อนายทศพร ปิยะรุ่งบัณฑิต มูลค่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท และนางสาวอุไทย สุจริต มูลค่า
๑๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นของผู้ถูกกล่าวหาที่ให้ผู้อื่นถือครองแทน นั้น ได้ความจากทางไตสวนของ

ผู้ร้องพยานปากนายทศพร ปิยะรุ่งบัณฑิต นางสาวอุไทย สุจริต นายทรงธรรม ดุยอัครมย์ นางสาวปิยะพร ปิยะรุ่งบัณฑิต และนางสาวมณีรัตน์ คนอื่น ประกอบสำนวนคดีของผู้ร้อง มีใจความว่า เงินลงทุนในบริษัท เจษฎา ๒๙ จำกัด ซึ่งอยู่ในชื่อนายวิชา มาลัย และนางเทียมจิตต์ โสธรชัย เริ่มมาจากบริษัทไท สหกิจคอน สตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด จดทะเบียนก่อตั้งปี ๒๕๓๖ นายวิทยา ธนะแพทย์ บิดาผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ขอยื่น จดทะเบียน โดยผู้ถูกกล่าวหาเคยเป็นผู้ถือหุ้น ต่อมามีการเปลี่ยนผู้ถือหุ้นและกรรมการเรื่อยมาจนกระทั่ง วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ บริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด จดทะเบียนเปลี่ยนชื่อเป็น บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด โดยไม่มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ถือหุ้นด้วย โดยนายทรงธรรมซึ่งเป็นอดีตพนักงาน และเคยเป็นผู้มีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นบริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด เบิกความด้วยว่า พยานเคย ทำงานเป็นช่างซ่อมรถไถนาเดินตามและรถแทรกเตอร์ของบริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ จนถึงปี ๒๕๔๖ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของและผู้บริหาร มีอำนาจตัดสินใจและเป็นผู้จ่าย เงินเดือนให้พนักงาน เหตุที่มีชื่อพยานเป็นกรรมการบริษัทในปี ๒๕๔๒ และเป็นผู้ถือหุ้น ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๔ เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาจะลงเล่นการเมือง จึงขอเอาชื่อพยานเป็นกรรมการ และปรากฏ จากบันทึกถ้อยคำของนางเทียมจิตต์เอกสารหมายเลข ร.๔๖ ว่า นางเทียมจิตต์เป็นพี่สาวของนายวิชาบิดา ของผู้ถูกกล่าวหา แต่ไม่รู้จักบริษัทไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด หรือบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด บัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นของบริษัทดังกล่าวมีชื่อนางเทียมจิตต์เป็นผู้ถือหุ้นเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาขอสำเนา บัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้าน นางเทียมจิตต์เห็นเป็นหลานจึงยอมมอบให้แต่ไม่ทราบ ว่าเอาไปทำอะไร ทั้งยังได้ความจากบันทึกถ้อยคำของนายวิชาเอกสารหมายเลข ร.๓๗ ว่า นายวิชาเป็น ช่างซ่อมโทรทัศน์ เคยถูกดำเนินคดีอาญาและได้รับการช่วยเหลือจากนายวิชาในเรื่องการประกันตัว เมื่อพ้นโทษออกมาประมาณปี ๒๕๒๓ นายวิทยาขอให้ลงนามในเอกสารขอกู้เงินจากธนาคารแทน ต่อมา

อีกหลายปีนายวิทยาโทรศัพท์แจ้งว่าให้ทำตามที่ถูกกล่าวหามาพบเพื่อจัดการพาไปสถานที่ราชการและ
สรรพากร นายวิชายอมทำตามเพราะเป็นหนี้บุญคุณนายวิทยา แต่นายวิชาไม่เคยมีส่วนเกี่ยวข้องกับ
บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และไม่เคยทำสัญญาบางส่วนราชการแต่อย่างใด ในส่วนเงินลงทุนห้างหุ้นส่วน
จำกัดมณฑลสินที่อยู่ชื่อนายทศพรและนางสาวอุไทยนั้น ได้ความจากนางสาวปิยะพรเบิกความว่า
ปี ๒๕๔๕ คบหาเป็นคนที่รักกับที่ถูกกล่าวหาขณะดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาลนิคมคำสร้อย
ที่ถูกกล่าวหาชักชวนให้จดทะเบียนตั้งห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสินโดยให้ไปหาญาติมาร่วมเป็นหุ้นส่วน
พยานจึงให้นางสาวอุไทยซึ่งเป็นภริยานายทศพรมาเป็นหุ้นส่วนโดยไม่ได้นำเงินมาลงทุน ผู้ถูกกล่าวหาเป็น
ผู้ลงทุนแต่ผู้เดียว พยานไม่เคยเข้าไปดำเนินการกิจการ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นคนทำสัญญารับเหมางาน
ในบางครั้งผู้ถูกกล่าวหาจะนำเอกสารใบเสนอราคาและเช็คของห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสินมาให้พยาน
ลงชื่อ พยานไม่เคยได้คำตอบแทนจากกิจการส่วนนายทศพรเบิกความว่า นางสาวปิยะพร พี่สาวของพยาน
ซึ่งทำงานอยู่ที่ธนาคารกรุงเทพต้องขึ้นดำรงตำแหน่งผู้จัดการ ไม่อาจเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการหรือถือหุ้นใน
ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทได้ จึงขอให้พยานเป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการแทน พยานเห็นเป็น
การช่วยเหลือกันระหว่างพี่น้องจึงยอมทำตาม โดยหนังสือรับรองนิติบุคคลตามเอกสารหมายเลข ร.๑๕
ที่ออกให้เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ มีชื่อของพยานเป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการ พยานไม่ได้เข้าไป
บริหารจัดการ ไม่เคยลงนามในเอกสารใด และไม่เคยได้รับผลประโยชน์จากกิจการ และนางสาวอุไทย
เบิกความอีกว่า นางสาวปิยะพรขอใช้ชื่อพยานร่วมเป็นหุ้นส่วนด้วยเพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมาย โดยพยาน
ไม่ได้นำเงินมาลงทุน หลังจากนั้นก็ไม่เคยมีส่วนเกี่ยวข้อง และไม่เคยได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจาก
กิจการของห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสินแต่อย่างใด เห็นว่า พยานบุคคลของผู้ร้องเบิกความประกอบ
บันทึกถ้อยคำชั้นไต่สวนของผู้ร้องตรงไปตรงมาเชื่อมโยงสอดคล้องต้องกันสมเหตุสมผลและไม่ปรากฏว่า

พยานบุคคลดังกล่าวมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหามาก่อน ทั้งยังมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดหรือเป็นลูกจ้างของผู้ถูกกล่าวหา จึงไม่มีเหตุระแวงสงสัยว่าจะแก้งเบิกความปรักปรำผู้ถูกกล่าวหา เชื่อว่า พยานบุคคลดังกล่าวเบิกความไปตามความเป็นจริงที่รับรู้เห็นมาโดยปราศจากมูลเหตุจูงใจ เฉพาะอย่างยิ่งใน ส่วนของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ยังได้รับความจากนายทรงธรรมยืนยันว่า บริษัทฯ เป็นกิจการของผู้ถูกกล่าวหา นายทรงธรรมเป็นเพียงลูกจ้างที่ไม่ปรากฏว่ามีฐานะทางการเงินเพียงพอที่จะเป็นผู้ถือหุ้นใน ปี ๒๕๔๔ จำนวน ๒๕,๐๐๐ หุ้น มีมูลค่ามากถึง ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท หรือมีความรู้ความสามารถที่จะเป็น กรรมการบริษัทในปี ๒๕๔๒ เพราะในช่วงระยะเวลาดังกล่าว นายทรงธรรมยังคงเป็นพนักงานตำแหน่งช่างซ่อมประจำบริษัท คำเบิกความของนายทรงธรรมยังสอดคล้องกับที่เคยให้การในชั้นไต่สวนของผู้ร้องตามบันทึกถ้อยคำพยานเอกสารหมายเลข ร.๔๘ ประกอบกับเมื่อพิจารณาคำขอจดทะเบียนบริษัท รายการจดทะเบียนแก้ไขเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ว่ามีกรรมการเก่าออก ๒ คน คือ นายวิทยาและผู้ถูกกล่าวหา กรรมการเข้าใหม่ ๒ คน คือ นายทรงธรรมและนายลม สิงห์ศร โดยบันทึก ถ้อยคำของนายลมเอกสารหมายเลข ร.๔๗ ปรากฏว่า นายลมเป็นพนักงานช่างซ่อมเครื่องยนต์ประจำบริษัท ไท สหกิจคอนสตรัคชั่น (๑๙๙๓) จำกัด การดำเนินการเปลี่ยนแปลงกรรมการบริษัทและผู้ถือหุ้นมาเป็น นายทรงธรรมและนายลมซึ่งเป็นเพียงพนักงานของบริษัท ไม่ปรากฏว่าบิดาผู้ถูกกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาได้ขายหุ้นหรือขายกิจการให้แก่ผู้ใด ยังมีเหตุให้เชื่อได้ว่า การเปลี่ยนแปลงผู้ถือหุ้นและ กรรมการบริษัทดังกล่าวเป็นเพียงการเปลี่ยนแปลงในนาม ไม่ใช่โอนขายหุ้นหรือเปลี่ยนแปลงผู้มีอำนาจ จัดการบริษัทฯ และห้างฯ จริง นอกจากนี้ บุคคลที่เคยปรากฏชื่อเป็นกรรมการและผู้ถือหุ้นบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด นอกจากนายลมและนายทรงธรรมแล้ว ยังมีนางณัฐกานต์ เมตุลา และนางสาวสายสมร บุญดีวงศ์ ล้วนเป็นพนักงานของบริษัทให้ถ้อยคำว่า ไม่เคยทราบว่าเป็นกรรมการและผู้ถือหุ้น และ

ยืนยันว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของบริษัท ตามบันทึกถ้อยคำเอกสารหมายเลข ร.๔๙ และ ร.๕๐ ข้อเท็จจริงยังปรากฏจากสำนวนคดีเอกสารหมายเลข จ.๒๙ หน้าที ๔๙๔-๔๙๕ ว่า บุคคลที่เคยปรากฏชื่อเป็นผู้ถือหุ้นคือ นางสาวเกตุวดี ยืนยง และนางสาวขวัญจุฬา จันทรโคตร ให้ถ้อยคำทำนองเดียวกันว่าไม่ทราบว่าเป็นผู้ถือหุ้นและยืนยันว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเช่นกัน สำหรับการดำเนินกิจการของห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสินที่จดทะเบียนจัดตั้งในปี ๒๕๔๖ โดยนางสาวปิยะพรเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการและนางสาวอุไทยเป็นหุ้นส่วน ต่อมาปี ๒๕๕๕ มีการเปลี่ยนหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการจากนางสาวปิยะพรมาเป็นนายทศพร ซึ่งนางสาวปิยะพร นางสาวอุไทย และนายทศพร ต่างเบิกความสอดคล้องต้องกันว่าไม่เคยเกี่ยวข้องกับกิจการบริหาร ไม่เคยได้รับผลประโยชน์จากห้างหุ้นส่วนจำกัด มณฑนสิน ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำเนินกิจการเองทั้งหมด นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและการดำเนินงานของบริษัทฯและห้างฯยังเชื่อมโยงไปถึงผู้ถูกกล่าวหา โดยได้ความจากนางพนัญญ์ เต็งจาริกชัย ซึ่งเป็นผู้ทำบัญชีและเปิดสำนักงานบัญชีพนัญญ์การบัญชี รับทำบัญชีให้กับบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ ถึงปัจจุบัน และทำบัญชีให้กับห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑนสินตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ จนจดทะเบียนเลิกกิจการในปี ๒๕๖๔ ตามสำนวนคดีเอกสารหมายเลข ร.๒๙ หน้าที ๕๑๒-๕๑๔ ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้นำบิลรายได้ซึ่งใบเสร็จรับเงินที่บริษัทฯและห้างฯได้ออกให้แก่ผู้ว่าจ้างและบิลรายจ่ายหรือบิลซื้อสินค้า เอกสารประกันสังคม และค่าแรงเงินเดือนลูกจ้างมาให้นางพนัญญ์ ส่วนนางนภาพร จันทรสาขา ก็ให้ถ้อยคำว่าเป็นผู้รับเหมาก่อสร้างจากนายหมาน ไม่ทราบชื่อ ชื่อสกุลจริง แต่ทราบว่าเป็นลูกน้องของผู้ถูกกล่าวหา นำโครงการตามสัญญาจ้างที่บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัด มณฑนสิน มาให้ทำงานรับจ้างช่วง ซึ่งเป็นการเหมาค่าแรง ส่วนวัสดุอุปกรณ์ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้สั่งซื้อ ตามสำนวนคดีเอกสารหมายเลข ร.๒๙ หน้าที ๕๑๔-๕๑๗ นอกจากนี้ข้อเท็จจริงจากสำนวนคดียังปรากฏพฤติการณ์ความเกี่ยวข้อง

ระหว่างผู้ถูกกล่าวหา กับบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัด มัณฑนสิน โดยได้รับความจากนางแดนสรวง แสนพวง เจ้าพนักงานธุรการชำนาญการ ให้ถ้อยคำไว้ว่า เคยทำอยู่หน้าห้องผู้ถูกกล่าวหาช่วงปลายปี ๒๕๕๘ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหาเคยสั่งให้นางแดนสรวงนำเช็คของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ไปเบิกเงินสดจากธนาคารและนำมามอบให้ผู้ถูกกล่าวหา ตามรายงานไต่สวนเอกสารหมายเลข ๒๙ หน้า ๖๐๓ และ ๖๐๔ และนางสาวปณิธา สีแสน หัวหน้าฝ่ายบริหารงานกลาง ปฏิบัติหน้าที่การเงินและบัญชี เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย ได้ให้ถ้อยคำด้วยว่า พยานเป็นผู้เบิกถอนเงินด้วยเช็คของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัด มัณฑนสิน จำนวน ๘ ฉบับ และนำเงินสดมามอบให้ผู้ถูกกล่าวหาตามคำสั่ง ตามสำนวนคดี ร.๒๙ หน้า ๕๐๑-๕๐๕ นอกจากนี้นางสาวศาวิณี ผสมวงศ์ ตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ เทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย ปฏิบัติหน้าที่เจ้าหน้าที่การเงิน มีหน้าที่จัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงินปี ๒๕๕๕ ถึงปี ๒๕๖๒ ซึ่งให้ถ้อยคำไว้ว่า โดยปกติคู่สัญญาที่รับจ้างกับเทศบาลจะมารับเช็คโดยลงลายมือชื่อที่ด้านหลังเช็คและด้านหลังต้นขั้วเช็ค แต่กรณีนี้ผู้ถูกกล่าวหาฉีกเช็คไปก่อน เมื่อนางสาวศาวิณีสอบถามผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งว่าจะนำไปเสร็จรับเงินผู้รับจ้างมาให้ หลังจากนั้นผู้ถูกกล่าวหาจึงนำไปเสร็จรับเงินมา แต่ตรวจสอบพบว่าไม่มีการลงลายมือชื่อด้านหลังต้นขั้วเช็ค จึงนำต้นขั้วเช็คไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ภายหลังผู้ถูกกล่าวหานำกลับมาคืนโดยมีลายมือชื่อผู้รับจ้างแล้ว ตามสำนวนคดีเอกสารหมายเลข ร.๒๙ หน้า ๕๐๕-๕๐๘ แม้พยานหลักฐานสำหรับวินิจฉัยคดีนี้จะพยานหลักฐานชุดเดียวกันหรือเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับพยานหลักฐานในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๑๖/๒๕๖๖ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ โดยคดียังไม่ถึงที่สุด และคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๒๓๘/๒๕๖๗ ของศาลปกครองสูงสุด โดยพิพากษาให้เทศบาลนิคมคำสร้อยชำระเงินค่างานให้แก่บริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้แย้งว่ากรณีไม่อาจรับฟังเป็นยุติว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำ

ความผิด ก็ตาม รวมไปถึงที่ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า ผู้ร้องไม่ได้นำพยานบุคคลหลายปากที่ให้ถ้อยคำใน
ชั้นไต่สวนของผู้ร้องมาเบิกความต่อศาล จึงเป็นเพียงพยานบอกเล่า นั้น แต่การวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหา
กระทำความผิดตามคำร้องหรือไม่เป็นเรื่องที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
จะต้องพิจารณาจากสำนวนคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมีการอ้างถึงพยานในสำนวนคดีคดีหมายเลข
แดงที่ อท ๑๖/๒๕๖๖ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ และศาลยังอาจไต่สวน
พยานหลักฐานเพิ่มเติมนอกเหนือไปจากที่ปรากฏในสำนวนคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ และ
ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธินำพยานหลักฐานต่าง ๆ มาให้ศาลไต่สวนเพื่อหักล้างพยานหลักฐานในรายงาน
การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.ได้ แล้วศาลจึงจะพิจารณาวินิจฉัยอีกชั้นหนึ่ง โดยศาลมิได้ผูกพันว่า
ข้อเท็จจริงเป็นดังที่สรุปในรายงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีจึงนำสำนวนคดีและพยานที่
ให้ถ้อยคำไว้ในสำนวนคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาเป็นหลักในการพิจารณาได้ตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖
วรรคหนึ่งและวรรคสอง ส่วนข้อเท็จจริงจากสำนวนคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีพยานหลักฐานมั่นคง
เพียงพอที่จะชี้มูลความผิดของผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่ หรือควรไต่สวนพยานใดเพิ่มเติมหรือไม่ ไม่เป็น
เหตุถึงกับทำให้การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เสียไป เมื่อพิจารณาสำนวนคดีเอกสารหมายเลข ร.๒๙
ที่นางสาวมณีรัตน์เจ้าพนักงานผู้รับผิดชอบสำนวนปฏิหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายโดยไม่ปรากฏว่า
นางสาวมณีรัตน์มีสาเหตุโกรธเคืองหรือส่วนได้เสียใดที่บิดเบือนการทำหน้าที่ให้เป็นผลร้ายต่อ
ผู้ถูกกล่าวหาโดยปราศจากความจริง และไม่ปรากฏพยานที่ในชั้นไต่สวนของผู้ร้องมีสาเหตุโกรธเคืองหรือ
มีส่วนได้เสียใดที่ต้องให้ถ้อยคำบิดเบือนไปจากความจริงเพื่อกล่าวร้ายผู้ถูกกล่าวหา พยานของ
ผู้ร้องจึงมีน้ำหนักให้รับฟัง และเมื่อประมวลพยานหลักฐานที่ได้จากทางไต่สวนประกอบพยานที่ให้ถ้อยคำ

ชั้นใต้สวนของผู้ร้องซึ่งต่างให้ถ้อยคำสอดคล้องเชื่อมโยงให้เห็นพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่ามีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับการจัดการเอกสารและการดำเนินกิจการในส่วนสำคัญของบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลสินในลักษณะของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจการ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการการรับเงินจากเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย ซึ่งอาจทำให้ถูกตรวจสอบการทำงานในตำแหน่งทางการเมืองของผู้ถูกกล่าวหาว่าการเอื้อประโยชน์ในทางที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ประกอบกับเมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่ว่า ระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย บริษัทฯและห้างฯเข้าเป็นคู่สัญญาจ้างทำงานกับเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อยที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นนายกเทศมนตรี จำนวนรวมถึง ๒๔ สัญญา ตามเอกสารหมายเลข ร.๕๓ และ ร.๕๔ ยิ่งสนับสนุนให้เห็นว่า กรณีมีความเชื่อมโยงที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่อาจมีชื่อเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในบริษัทฯ และห้างฯได้เพราะจะทำให้มีข้อระวางสงสัยเกี่ยวกับพฤติการณ์ที่สื่อแสดงว่า เป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเองจากโครงการต่างๆ ซึ่งถือเป็นการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลกับผลประโยชน์ส่วนรวม อันเป็นการต้องห้ามตามกฎหมาย ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาเบิกความทำนองว่า โครงการที่มีปัญหาการตรวจรับหรือการก่อสร้าง ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามระเบียบไม่ได้เอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทฯและห้างฯ อันเป็นเหตุให้บริษัทฯและห้างฯนำคดีฟ้องศาลปกครอง นั้นก็ไม่ใช่เครื่องพิสูจน์ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับบริษัทฯและห้างฯ และที่ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า ไม่ปรากฏชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ถือหุ้น กรรมการบริษัท หรือหุ้นส่วนผู้จัดการ ตามหนังสือบริคณห์สนธิ หนังสือรับรอง และคำขอจดทะเบียนบริษัท นั้น ก็ไม่ปรากฏว่ามีบุคคลอื่นใดแสดงตนเป็นเจ้าของเงินลงทุน ในทางตรงกันข้าม ข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามทางใต้สวนล้วนชี้ให้เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำเนินการหรือเป็นผู้มีส่วนได้เสียในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัด มณฑลสิน

พฤติการณ์ที่ได้ความตามทางไต่สวนตั้งที่ได้วินิจฉัยข้างต้นมีเหตุให้เชื่อว่า เงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด ที่อยู่ในชื่อของนายวิชา มูลค่า ๔,๙๙๘,๐๐๐ บาท และนางเทียมจิตต์ มูลค่า ๑,๐๐๐ บาท และเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัด มัณฑนสิน ที่อยู่ในชื่อของนายทศพร มูลค่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท และนางสาวอุไทย มูลค่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท เป็นการถือเงินลงทุนแทนผู้ถูกกล่าวหา ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินลงทุนในบริษัทฯ และห้างฯ ที่แท้จริง และได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินกิจการของบริษัทฯ และห้างฯ มาโดยตลอดถึงเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง ซึ่งการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นหน้าที่สำคัญที่เจ้าหน้าที่ของรัฐพึงต้องปฏิบัติ อันเป็นมาตรการในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อป้องปรามผู้ใช้อำนาจรัฐโดยไม่ชอบ เมื่อผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทเจษฎา ๒๙ จำกัด และเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัด มัณฑนสิน อันเป็นการหลีกเลี่ยงการตรวจสอบ จึงฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น อันเป็นความผิดตามคำร้อง ส่วนข้อโต้แย้งอื่นของผู้ถูกกล่าวหาไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยเพราะเป็นเพียงรายละเอียดปลีกย่อยและไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไป

จึงวินิจฉัยว่า นายปกาสิตหรือเจษฎา ธนะแพทย์ ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมน้ำคำสร้อย จังหวัดมุกดาหาร ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม ก็มีความผิดตามมาตรา ๑๖๗ จำคุก ๔ เดือน นับโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหาคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๔๒ - ๔๔/๒๕๖๓ คดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๓๙/๒๕๖๕ และจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๒๖๖/๒๕๖๕ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔.

นายสันทัต สุจริต